

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

**ΣΧΟΛΗ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΤΜΗΜΑ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ
ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ**

**Α' ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ: ΚΑΡΙΩΤΟΓΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
Β' ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ: ΧΑΝΙΩΤΑΚΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ**

«Η θέση του Κορανίου απέναντι στη γυναίκα και στο παιδί»

Αλεξάνδρου Κατερίνα

0106123

8^ο Εξάμηνο

Βόλος

2010

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ:

	Σελ.:
1. Εισαγωγή.	4
2. Ανθρώπινη ανάγκη για πίστη.	5
3. Ισλαμισμός-Μωαμεθ.	6-8
4. Η ιστορία της εμφάνισης του Κορανίου.	9-10
4.1 Η γλώσσα του Κορανίου.	10-11
4.2 Αναλύοντας το Κοράνιο.	11-16
4.3 Η πραγματική θέση της γυναίκας στο Ισλάμ.	17-18
5. Γυναίκα και Οικογένεια.	19-21
5.1 Γάμος και Ισλάμ.	21
5.2 Γυναίκα και ο ρόλος της στην οικογένεια.	21-22
5.3 Μητρότητα.	22-24
5.4 Μεικτοί γάμοι.	24-26
5.5 Πολυγαμία.	26-27
5.6 Μοιχεία.	27-29
5.7 Διαζύγιο στο Ισλάμ.	29-30
6. Γυναίκα και Κοινωνία	
6.1 Τι λέει το Κοράνιο για την συζυγική βία.	31-33
6.2 Σέξ με αιχμάλωτες γυναίκες.	33-34
6.3 Βιασμό.	34-37
6.4 Γυναίκα και χηρεία.	37
6.5 Ένδυση.	38-43
6.6 Περιουσία και κληρονομία.	43
6.7 Κλειτοριδεκτομή.	43-45
6.8 Η ακρωτηριασμένη σεξουαλικότητα.	45-47
7. Γυναίκα και Θρησκεία.	
7.1 Νηστείας.	48-51
7.2 Η γυναίκα στη Κόλαση και στο Παράδεισο.	51-52
8. Γυναίκα και Εκπαίδευση-εργασία	53
9. Παρθενιά.	54
10. Έμμηνος ρύση.	55
11. Ισότητα.	56-57
12. Φεμινιστικό Κίνημα και το Ισλάμ.	58-62
13. Παιδί στο Κοράνιο.	63
14. Η Εκπαίδευση των παιδιών.	63
14.1 Απομνημόνευση του κορανιού.	63-67

15. Παιδί και Κοινωνία.	
15.1 Δικαιώματα.	68
15.2 Παιδοκτονία.	69
15.3 Ο θηλασμός.	69
15.4 Ορφανά από πατέρα.	70
15.5 Υιοθεσία.	70-71
15.6 Άμβλωση.	71
16. Παιδιά στρατιώτες.	73
17. Βία.	74
18. Συμπεράσματα.	75
19. Βιβλιογραφία.	76

1. Εισαγωγή

«Οί άνδρες είναι ανώτεροι των γυναικών ένεκα της ιδιότητος δι' ης ο Θεός ύψ'ωσε τους μέν επί των δέ, και διότι οι άνδρες προικίζουσι τās γυναίκας εκ του πλούτου αυτών... Ονειδίζετε εκείνας, ων την απείθειαν ποεισθε. Θέλετε ορίσει εις αυτάς χωριστήν κοίτην, τύπτοντες αυτάς. Εάν όμως ύπακούωσιν υμάς, έστε προς αυτάς ευμενείς».¹ και

«Αλλάχ έχει ευνοήσει τους πιστούς αποστέλλοντάς τους αγγελιοφόρος από μεταξύ τους, να απαγγείλει τους στίχους του σε αυτούς, και να τους διδάξει το βιβλίο».²

Διαβάζοντας τα πιο πάνω απόσπασματα, αμέσως καταλαβαίνει κανείς το θέμα με το οποίο θα ασχοληθούμε στην παρούσα μελέτη. Θα επιχειρήσω να αναλύσω την θέση της γυναίκας και στην συνέχεια την θέση του παιδιού με βάση το Κοράνιο.

Με δεδομένο το έντονο θρησκευτικό στοιχείο του Ισλάμ, η θέση της γυναίκας και του παιδιού καθορίζονται από ένα Ιερό βιβλίο, σύμφωνα με τους μουσουλμάνους, το «Κοράνιο». Το Κοράνιο αναλύει τα πάντα, από το δικαίωμα της μόρφωσης, της ελευθερίας, της ένδυσης μέχρι και τα πιο περίπλοκα ζητήματα όπως το γάμο, το διαζύγιο, την ανατροφή των παιδιών και τα περιουσιακά στοιχεία. Όλα αυτά και πολλά ακόμα αναφέρονται στο Κοράνιο, τα οποία και θα αναλυθούν και στις επόμενες σελίδες.

Διαβάζοντας κανείς την μελέτη αυτή θα ενθουσιαστεί και παράλληλα, θα παραξενευτεί με τα πιστεύω αυτής της θρησκείας. Πολλοί από εσάς μπορεί και να θεωρήσετε ότι οι μουσουλμάνοι είναι υπερβολικοί και παράλογοι σε κάποια ζητήματα, αλλά δεν πρέπει ποτέ να ξεχνάμε ότι το κάθε άτομο έχει το δικαίωμα να πιστεύει σε αυτό που θέλει.

Τέλος, αφού σχολιαστεί η καταπιεστική θέση της γυναίκας θα αναφερθούμε στα δικαιώματα των παιδιών και συνεπώς την καταπίεση που νιώθουν από μια θρησκεία που τους αναγκάζει να φθάνουν στα άκρα.

1. Α.Καρυώτογλου, «Το ιερό Κοράνιο», β' έκδοση, εκδόσεις Δημιουργία, Αθήνα, 1995.

2 ό.π.

2. Η ανάγκη του ανθρώπου για πίστη

Ο άνθρωπος έχει ανάγκη να πιστεύει σε κάτι. Αυτό το «κάτι» μπορεί να ονομαστεί Θεός ή και μια ανώτερη δύναμη. Ο λόγος που συμβαίνει αυτό, είναι επειδή ο άνθρωπος δεν μπορεί να εξηγήσει διάφορα φαινόμενα.

Η πρώτη ανθρώπινη ύπαρξη, ο homo sapiens, άρχισε να αναρωτιέται για την ίδια του την ύπαρξη και την μοναδικότητά του στον κόσμο. Αναρωτήθηκε για την δημιουργία των ζωντανών οργανισμών αλλά και για την δημιουργία των φυσικών στοιχείων, όπως η γη, ο αέρας και το νερό. Η αναζήτηση για λύση των προβληματισμών του κατέληξαν σε αδιέξοδο. Έτσι, αποφάσισε ότι δεν υπάρχουν λογικές εξηγήσεις, αλλά ανώτερες δυνάμεις που καθορίζουν κάποια φυσικά φαινόμενα και υπάρξεις.

Χιλιάδες χρόνια αργότερα, οι απόγονοι του homo sapiens είχαν αρχίσει να θεοποιούν το κάθε στοιχείο που θεωρούσαν σημαντικό και δεν μπορούσαν να δώσουν μια λογική εξήγηση. Ένας από τους πρώτους θεούς τους ήταν ο θεός «Ήλιος». Ο ήλιος ήταν ένα πολύ σημαντικό στοιχείο για εκείνους, καθώς τους έδινε το φως και την θερμότητα. Για αυτό γίνεται λόγος ακόμη και στην αρχαία ελληνική μυθολογία. Βλέπετε, δεν ήταν εύκολο για τους ανθρώπους να ζουν και να μην μπορούν να δώσουν απάντηση για την προέλευση του κόσμου.

Μετά από εκατομμύρια χρόνια, η επιστήμη κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το σύμπαν δημιουργήθηκε από κάτι. Έτσι, δημιουργήθηκε και διαδόθηκε η θεωρία της μεγάλης έκρηξης, από την οποία προήρθαν τα πάντα. (The Big Bang Theory) Όμως, ακόμα και αν η θεωρία αυτή είναι ακριβής, προϋποθέτει την ύπαρξη μιας άλλης «δύναμης», που συγκέντρωσε την ύλη και προκάλεσε την έκρηξη. Ο άνθρωπος, λοιπόν, πιστεύει ακόμη και όταν δηλώνει «άθεος» ή «ρεαλιστής». Η πλειονότητα των ανθρώπων πιστεύει σε ένα «κάτι», σε ένα «Θεό», ανεξάρτητα από τη θρησκεία, την αίρεση ή το δόγμα.

Αν κάποιος είχε την ευκαιρία να παρατηρήσει όλες τις ιδιότητες που αποδίδει η κάθε θρησκεία θα δει ότι δεν διαφέρουν και πολύ. Το κοινό χαρακτηριστικό των θρησκειών είναι η πίστη των ανθρώπων σε ένα ανώτερο και ιερό πρόσωπο ή αντικείμενο το οποίο αποκαλούν «Θεό».

3 Humanitus 2002, εκδόσεις Κ.Καπούλας, Κύπρος, 1998, σελ.:245

3. Ισλαμισμός και Μωάμεθ

Στην αρχή του 7^{ου} αι μ.Χ. εμφανίστηκε στην Αραβία μια νέα θρησκεία, ο ισλαμισμός, που η εξάπλωσή της είχε συνέπειες κοσμοϊστορικές. Ιδρυτής της ήταν ο Μωάμεθ, ένας άγνωστος μέχρι τότε έμπορος, που με την διδασκαλία του προκάλεσε κοινωνική αναστάτωση, ρίχνοντας όλους τους παλιούς θεούς της χώρας του.

Ο Μωάμεθ γεννήθηκε στα 570 μ.Χ. στη Μέκκα, από φτωχή οικογένεια κι επειδή έμεινε ορφανός, ανατράφηκε από ένα θείο του, τον Αλμπού Ταλίμπ. Δεν έμαθε ποτέ του γράμματα, αλλά από τα εμπορικά του ταξίδια έμαθε πολλά. Όταν ήταν 25 χρονών παντρεύτηκε κι από τότε για 15 χρόνια έζησε μελετώντας και κάνοντας προσευχές σε μια σπηλιά της Μέκκας. Μια μέρα, όπως ο ίδιος έλεγε, εμφανίστηκε μπροστά του ο αρχάγγελος Γαβριήλ και αποκάλυψε ότι αυτός ήταν ο αληθινός προφήτης. Τότε απέκτησε τους πρώτους οπαδούς του, που ονομάστηκαν «μουσουλμάνοι», αφοσιωμένοι δηλαδή στο Θεό, και τους πρώτους εχθρούς του, που δε φάνηκαν πρόθυμοι να δεχτούν τις γνώμες του και τον καταδίωξαν.

Ο Μωάμεθ όμως, δεν έχασε το θάρρος του κι έφυγε για την Μεδίνα όπου έγινε δεκτός με μεγάλη χαρά απ' τον κόσμο κι απέκτησε πολλούς οπαδούς. Τότε, παίρνοντας τους μαζί του, πήγε στη Μέκκα, όπου άρχισε τον ιερό πόλεμο, τον πόλεμο για τη διάδοση της πίστη με τη βία.

« Εγώ ο τελευταίος απ'τους προφήτες, στέλνομαι απ' το Θεό, κρατώντας ζήφος»,⁴ έλεγε στο κήρυγμά του. « Να μη συζητούν οι κήρυκες της πίστης μας. Να σκοτώνουν καθένα που αρνείται να υποταχτεί στο νόμο. Ο μαχόμενος για την πίστη, είτε νικήσει είτε πέσει, θ'αμειφθεί γενναία. Το ζήφος είναι το κλειδί του Παραδείσου και της Κολάσεως».⁵

Τη διδασκαλία του, ο Μωάμεθ, την ονόμασε ισλάμ (δηλαδή αφοσίωση στο Θεό) και τους οπαδούς του μουσλίμ (δηλαδή αφοσίωση). Γι' αυτό η νέα θρησκεία ονομάστηκε ισλαμισμός και μουσουλμανισμός, αλλά και μωαμεθανισμός από τον ιδρυτή της.

Το σύνολο των θεόπνευστων εντολών που δόθηκαν στον Μωάμεθ περιέχονται στο ιερό βιβλίο των Μωαμεθανών, το Κοράνιο. Τα βασικά δόγματα του Ισλαμισμού είναι τα εξής:

1. Η πίστη στην ύπαρξη ενός μοναδικού Θεού, δημιουργού του κόσμου. Αυτός ο Θεός είναι παντοδύναμος με απεριόριστη εξουσία. Δεν είναι μόνο ο αγαθός Θεός, αλλά και

⁴ Εγκυκλοπαίδεια «Σύγχρονη Εγκυκλοπαίδεια. Ευρώπη-Ελλάδα-Κύπρος», εκδόσεις Οργανισμός, Κύπρος,1993, σελ.:219

⁵ ό.π. σελ.:219-220

ο Θεός του Κακού χρησιμοποιώντας ανάλογα με τις πράξεις των πιστών του την ιδιότητά του σαν καλού ή κακού. Συγκεκριμένα, αναφέρεται στην ύπαρξη ενός μοναδικού Θεού, του Αλλάχ, και προφήτης του είναι ο Μωάμεθ.

2. Ο Θεός περιστοιχίζεται από τους αγγέλους, που θεωρούνται ιερείς του. Οι πιστοί οφείλονται να πιστεύουν στους αγγέλους και στα δαιμόνια.
3. Το Κοράνιο περιέχει τα βασικά δόγματα του Ισλαμισμού.
4. Οι πιστοί πρέπει να πιστεύουν στη μέλλουσα ζωή, όπου αμείβονται οι καλοί και τιμωρούνται οι κακοί.
5. Οι πιστοί οφείλουν σεβασμό στους προφήτες, που θεωρούνται ιερά πρόσωπα (Μωάμεθ, Αβράαμ, Αδάμ, και ο σπουδαιότερος κατά τον Μωάμεθ, ο Χριστός).
6. Η ψυχή είναι αθάνατη και θα υπάρξει ημέρα κρίσεως για να κερδίσουν οι αγαθοί τον παράδεισο και να εξαγνιστούν οι κακοί στην κόλαση.
7. Το πεπρωμένο, το ριζικό, το «κισμέτ» του κάθε ανθρώπου είναι γραμμένο στο βιβλίο του Αλλάχ και κανένας δεν έχει την ιδιότητα να ξεφύγει από την μοίρα του.
8. Απαγορεύεται η αναπαράσταση του Θεού σε εικόνες και αγάλματα.

Τα δόγματα αυτά περιλαμβάνονται:

1. Στο Κοράνιο (Κουράν ή Βιβλίο του Θεού), που πήρε ο αρχάγγελος Γαβριήλ απ' το στόμα του Θεού και υπαγόρευσε στο Μωάμεθ.
2. Στην Σουννά, που είναι συλλογή παραδόσεων με ρητά του Μωάμεθ και στοιχεία απ' την ζωή και το έργο του.
3. Στην Κιγιάς, την εφαρμογή της λατρείας και των δοξασιών.
4. Στην Ιντζμά, όπου βρίσκονται θρησκευτικοί θεσμοί.

Οι πιστοί της θρησκείας του Ισλαμισμού έχουν ορισμένες υποχρεώσεις που επιβάλλονται από τη λατρεία. Αυτές είναι η πίστη στον Αλλάχ και στον Μωάμεθ (το πιστεύω και το σαχάντ), η προσευχή (πέντε φορές την ημέρα), η ελεημοσύνη (ζάκατ) και οι αγαθόεργοι σκοποί, η νηστεία κατά τον μήνα του Ραμαζάν από την ανατολή μέχρι την δύση του ηλίου, την προσκύνηση του βράχου Κααβά της Μέκκας τουλάχιστον μια φορά στην διάρκεια της ζωής κάθε πιστού και τέλος η εξάπλωση του ισλαμισμού, έστω και με τη βία.

Όπως σε κάθε θρησκεία, έτσι και στον ισλαμισμό δεν άργησαν να παρουσιαστούν πολλές αιρέσεις, όπως: των Σουννιτών και των Σχιτών. Οι Σουννίτες πίστευαν πως περιορισμός της ψυχής είναι η ένωσή της με το Θεό. Οι Σχίτες τοποθετούσαν τον γαμπρό του προφήτη Αλή σε ανώτερη κλίμακα από τον ίδιο τον προφήτη.

Γενικά ο Ισλαμισμός έχει αποβεί νόμος που καθορίζει και διέπει όλες τις εκδηλώσεις της κοινωνικής πολιτικής και προσωπικής ζωής κάθε πιστού.

Ο Ιερός Πόλεμος (Τζιχάδ) ξεκίνησε σαν υποχρέωση των Αράβων για την επικράτηση του Ισλαμισμού. Υποκινητής και κήρυκας του πολέμου αυτού ήταν ο διάδοχος του Μωάμεθ Αμπού – Μπακρ. Οι Άραβες με την ορμή του νεοφώτιστου και με την αρχηγία των χαλιφών Αμπού – Μπακρ, Ομάρ, Οθμάν και Αλή, ξεχύθηκαν να επιβάλλουν την πίστη τους. Κατέκτησαν την Περσία καταλύοντας τη θρησκεία του Ζωροάστρη, την Αίγυπτο, την Παλαιστίνη, που ήταν βυζαντινές επαρχίες και την Κεντρική Ασία. Ο Μωαβίας της δυναστείας των Ομμευαδών κατά τον 7^ο αι. μετέφερε την πρωτεύουσα στη Δαμασκό. Η κατάκτητική ορμή τους, που ενισχύονταν από τον παράφορο φανατισμό τους για την θρησκεία, τους οδήγησε μέχρι τα τείχη της Κωνσταντινουπόλεως (το 716 μ.Χ). Απωθήθηκαν όμως από το Λέοντα Γ' τον Ίσαυρο. Στην Γαλλία συνάπτουν τη νικηφόρα απόκρουση του Κάρολου Μαριέλου στο Πουατιέ. Η προέλευσή τους όμως δε σταμάτησε. Εγκαταστάθηκαν στην Ιβηρική Χερσόνησο και στη Β. Αφρική. Την ίδια περίοδο ο Αμπούλ Αμπάς, αφού εξόντωσε τη δυναστεία των Ομμευαδών, μετέφερε τη πρωτεύουσα στην Βαγδάτη, ιδρύοντας τη δυναστεία των Αβασιδών. Τα κατακτητικά σχέδια τους είχαν πραγματοποιηθεί.

Η Κύπρος, η Ρόδος, το Μαρόκο, η Αλγερία, η Τρίπολη είχαν ήδη κατακτηθεί. Οι Άραβες της Ισπανίας κατέλαβαν με το στόλο τους τη Σαρδηνία και τη Σικελία, την Κρήτη και την Κορσική. Οι μεσογειακές χώρες που είχαν κατακτηθεί άρχισαν να αφομοιώνουν τα αραβικά στοιχεία του πολιτισμού, παρουσιάζοντας ανάπτυξη στον τομέα των επιστημών και τεχνών.

Σιγά – σιγά, όμως, κουρασμένοι οι Άραβες και μετά κυρίως τον θάνατο του σπουδαίου χαλίφη Χαρούν – αλ – Ρασίντ, άρχισαν να χάνουν την αρχική αίγλη τους. Η διάσπασή τους σε τρία χαλιφάτα επιτάχυνε την αποσύνθεσή τους. Τον 4^ο αι. τους κατέλαβαν οι Οθωμανοί Τούρκοι, έχασαν την Ιβηρική Χερσόνησο και από τότε τους συναντάμε στην ιστορία της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας.

4. 1. Η ιστορία της εμφάνισης του Κορανίου

Σύμφωνα με το «Lissan Al Arab», το πλέον γνωστό και ακριβές λεξικό της αραβικής γλώσσας, η λέξη κοράνιο «Qur'an» (Κουράν), προέρχεται από το ρήμα Qara,a και σημαίνει «διαβάζω, απαγγέλλω». Μια άλλη έννοια που αποδίδεται στη λέξη «κοράνιο» είναι η έννοια «μαζεύω» ή «ενώνω».

Το Κοράνιο, συγκεκριμένα, είναι το ιερό θρησκευτικό βιβλίο των ισλαμιστών, γραμμένο σε αραβική γλώσσα, πηγή της ισλαμικής θεολογίας και δικαίου. Περιέχει τις «Αποκαλύψεις» του Μωάμεθ, που μεταδόθηκαν από το Θεό με τον αρχάγγελο Γαβριήλ, σύμφωνα με τα λεγόμενα του Μωάμεθ.

Αποτελείται από 11 κεφάλαια (σούρες) που διαιρούνται σε παραγράφους (αγιατ). Κάθε σούρα περιλαμβάνει από 3 μέχρι 286 στίχους. Οι πρώτες σούρες είναι οι πλέον σύντομες που χαρακτηρίζονται από ποιητικό λόγο σε ρυθμική μορφή. Περιλαμβάνει θρησκευτικούς νόμους, ηθικούς κανόνες, διατάξεις αστικού και ποινικού δίκαιου, διδασκαλία υγιεινής, πολιτικά κ.ά. Οι επόμενες δεν παρουσιάζουν παρόμοια χαρακτηριστικά πλην όμως έχουν έκδηλες επιδράσεις από τον Ιουδαϊσμό και τον Χριστιανισμό με πολλές επαναλήψεις, όπως παρατηρείται ομοίως και στα λεγόμενα εξ αποκαλύψεως βιβλία της Παλαιάς Διαθήκης π.χ. στους Ψαλμούς.

Ο ακριβής αριθμός των στίχων του Κορανίου, αποτελεί θέμα συζήτησης, καθώς υφίστανται διαφορετικές οι μέθοδοι αρίθμησης. Για παράδειγμα, η σέκτα που ιδρύθηκε από τον χαλίφη Ρασάντ ισχυρίζεται ότι ο ακριβής αριθμός των στίχων είναι 6.346. Οι Μουσουλμάνοι συνήθως αναφέρονται στα σούρα όχι με τον αριθμό τους, αλλά με την επικεφαλίδα τους. Η διάταξη των σούρα δεν είναι χρονολογική —σύμφωνα δηλαδή με την περίοδο που αποκαλύφθηκαν κατά τους μουσουλμάνους λογίους— αλλά σύμφωνα με το πως μεταδόθηκαν στον προφήτη Μωάμεθ από τον άγγελο Τζιμπριήλ (Γαβριήλ). Μετά από μια σύντομη εισαγωγή ακολουθεί το μεγαλύτερο κεφάλαιο και το Κοράνιο κλείνει με τα μικρότερα σε έκταση.

Οι αποκαλύψεις αυτές, τις είχε απαγγέλει ο ίδιος ο Μωάμεθ προς τη μικρή τότε μωαμεθανική κοινότητα κάτω από διαφορετικές περιστάσεις. Μερικές από αυτές τις περιστάσεις ήταν άλλοτε για να διδάξει το λόγο του Θεού, άλλοτε για να αποδώσει δικαιοσύνη όπως, ο ίδιος πίστευε, και άλλοτε για να κατεθύνει τους μουσουλμάνους σε ένα συγκεκριμένο τρόπο ζωής και με προκαθορισμένες πράξεις. Οι Άραβες δέχονται τις ρήσεις του Μωάμεθ ως προφητικό μήνυμα, ως κανόνα πίστεως και δικαίου για την προσωπική και κοινωνική τους ζωή.

Σε εκείνη την εποχή, τα ιερά λόγια του Μωάμεθ χαράσσονται στην μνήμη των πιστών, αλλά και καταγράφονται πάνω σε διάφορα είδη γραφικού υλικού, όπως: δέρματα, ξύλο, μεταξωτά μαντήλια, φύλλα φοινικιών και πέτρες. Μερικοί ευρωπαίοι κριτικοί, όμως, θεωρούν ότι είναι έργο του Μωάμεθ, που το υπαγόρευε στους γραμματείς του και όχι όπως δηλώνει ο Μωάμεθ. Επίσης, αναφέρουν ότι ένα μεγάλο μέρος του έργου του Μωάμεθ προέρχεται από την προφορική παράδοση. Με τον τρόπο αυτό σε μηδενικό χρόνο, είχε αρχίσει να σχηματίζεται το περιεχόμενο του ιερού θρησκευτικού βιβλίου, το Κοράνιο.

Μετά τον θάνατο του προφήτη Μωάμεθ, ο κύκλος των αποκαλύψεων του Θεού είχε κλείσει. Έπρεπε, λοιπόν, με κάποιον τρόπο να διαφυλαχθεί ο λόγος και η διδασκαλία του Μωάμεθ και γι' αυτό η περισυλλογή και η αναγραφή του κειμένου άρχισε από τον πρώτο χαλίφη Αμπού – Μπερκ και τελείωσε επί του τρίτου χαλίφη Οσμάν (644 – 656 μ.Χ.).

4.2. Η γλώσσα του Κορανίου

Το Κοράνιο είναι ένα από τα πρώτα κείμενα που γράφτηκαν σε μια πρώιμη μορφή της αραβικής γλώσσας, τη λεγόμενη «Κορανική» που είναι η καθαρότερη (καθαρεύουσα) γλώσσα της Χετζάζης (σημερινής Σαουδικής Αραβίας).

Στην πραγματικότητα επιβιώνουν ως σήμερα μόνο πέντε προϊσλαμικές επιγραφές που επιβεβαιώνουν τη γραπτή μορφή της γλώσσας σε εκείνη την εποχή και ένα κείμενο, του οποίου όμως η χρονολόγηση αμφισβητείται, το «Μουαλλακάτ», δηλαδή οι «Απαγορευμένες Ωδές».

Μετά τον θάνατο του Μωάμεθ, το 632 μ.Χ., το Ισλάμ ξέφυγε από τα σύνορα της Αραβίας και κατέκτησε ένα μεγάλο μέρος του αποκαλούμενου τότε "πολιτισμένου κόσμου". Συνεπώς οι Άραβες ως κατακτητές, αντιμετώπιζαν με εκατομμύρια αλλόγλωσσων υπηκόων, απέκτησαν ένα σημαντικό πρόβλημα επικοινωνίας. Αυτό ακριβώς το πρόβλημα ήταν που ώθησε τη γλώσσα σε μια σημαντική αλλαγή και κυρίως στην απώλεια της πολυπλοκότητάς της και του δυσνόητου λεξιλογίου. Αρκετές γενιές μετά το θάνατο του Μωάμεθ, πολλά εδάφια του Κορανίου έγιναν δυσνόητα για τον μέσο αραβόφωνο πληθυσμό.

Οι Μουσουλμάνοι ισχυρίζονται ότι το Κοράνιο διαθέτει τα χαρακτηριστικά της πνευματικής ποιήσης και χάρης και είναι η ίδια η λογοτεχνική του τελειότητα μια απόδειξη της θείας προέλευσής του. Εφόσον αυτή η τελειότητα είναι εμφανής μόνο σε εκείνους που μιλούν Αραβικά, μόνο το αρχικό κείμενο θεωρείται το πραγματικό Κοράνιο. Όλες οι άλλες μεταφράσεις έχουν απλά σχολιαστικό χαρακτήρα.

Σύμφωνα, μάλιστα με την παράδοση στη μετάφρασή του το ιερό βιβλίο δεν πρέπει ποτέ να λέγεται απλά Κοράνιο, για να μη συγχέεται με άλλες "απαγγελίες" και πρέπει να συνοδεύεται από επιθετικούς προσδιορισμούς όπως το «Ένδοξο», το «Ευγενές» κ.α.

Ένας Μουσουλμάνος λόγιος θα πρέπει να είναι ικανός να διαβάσει και να καταλάβει το Κοράνιο στην αρχική του μορφή. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο αρκετοί πιστοί που δε γνωρίζουν την Αραβική αποστηθίζουν το αρχικό κείμενο, θεωρώντας ότι με αυτή την πράξη τους πλησιάζουν περισσότερο τον Θεό.

4.3. Αναλύοντας το Κοράνιο

Στο παρόν κεφάλαιο, θα ασχοληθούμε με τις αρχές του Ισλάμ που αφορούν τις γυναίκες και το ρόλο τους, καθώς και του παιδιού. Θα αναδείξουμε, δηλαδή, πως θεμελιώνονται οι αρχές αυτές στο Κοράνιο. Εξάλλου οι ερμηνείες που δίνονται στο Κοράνιο γεννούν πολλές διαφορετικές γνώμες και είναι αμφισβητήσιμες. Οι τόσες διαφορετικές απόψεις, λοιπόν, από τους ειδικούς δίνουν στους Μουσουλμάνους την ευκαιρία να επιλέξουν τις αποδεκτές κατευθυντήριες. Ο Ισλαμικός νόμος δεν είναι μονολιθικός και αδιάλλακτος όπως φαίνεται, παρόλο που υπάρχουν κάποιες ακλόνητες αρχές πάνω στις οποίες βασίζεται. Θα προσπαθήσω να αναδείξω τα επιχειρήματα των λόγιων μουσουλμάνων, που θέλουν να προβάλλουν την θρησκεία τους ως η πιο δίκαιη, η πιο σωστή και η πιο σημαντική.

Η εισαγωγή αυτή είναι απαραίτητη για το θέμα των γυναικών και των παιδιών, διότι όπως έχουν διαπιστώσει πολλοί ειδικοί στο «Ισλαμικό Οικογενειακό Δίκαιο», έτσι όπως εφαρμόζεται σε πολλές Μουσουλμανικές χώρες ομοιάζει ελάχιστα με τη φιλελεύθερη και στοργική συμπεριφορά προς τις γυναίκες που ανέφερε ο ίδιος ο Προφήτης Μωάμεθ. Είναι πολύ σημαντικό να διαχωρίσουμε τη σημερινή ή την παρελθούσα εφαρμογή με το πνεύμα του νόμου. Δηλαδή, τις αρχές που θεμελίωσε ο Θεός στο Κοράνιο και τις εφάρμοσε ως παράδειγμα προς μίμηση ο Προφήτης Μωάμεθ. Οι σύγχρονοι συγγραφείς πάνω στο θέμα «Ισλάμ –Γυναίκα και Παιδί» συμφωνούν στο ότι είναι βασικό να επιστρέψουμε πίσω στις αυθεντικές πηγές και να ερμηνεύσουμε ξανά τους νόμους.

Το Κοράνιο έχει πει πολλά κυρίως για τις γυναίκες και προς τις γυναίκες. Μία Σούρα (Ενότητα) ονομάζεται «Οι Γυναίκες» και μία άλλη ονομάζεται «Μάριαμ» από τη μητέρα του Ιησού. Οι Γυναίκες εμφανίζονται σε πολλά σημεία. Στις ιστορίες των Προφητών έχουμε:

1. Τη Χάουα (Εύα), γυναίκα του Αδάμ, όχι μια ξελογιάστρα που οδήγησε τον Αδάμ στην αμαρτία αλλά μία σύντροφο υπεύθυνη όσο κι εκείνος για την αμαρτία που συγχωρέθηκαν έπειτα από το Θεό.
2. Υπάρχει η γυναίκα του Νάε που προδίδει τον άνδρα της και μαζί με τη γυναίκα του Λωτ αποτελούν παραδείγματα απιστίας.
3. Η γυναίκα του Αβραάμ, η Σάρα που γελά στα νέα που της φέρνει ο άγγελος ότι δηλαδή θα φέρει παιδί στον κόσμο σε τέτοια ηλικία.
4. Η γυναίκα του Φαραώ που σώζει το βρέφος Μωυσή, και μαζί με τη Μαρία τη μητέρα του Ιησού είναι παραδείγματα μεγάλης πίστης.
5. Η γυναίκα του Αζίζ που προσπάθησε να αποπλανήσει τον Ιωσήφ (γιο του Ιακώβ), και όταν έδειξε στις φίλες της πόσο όμορφος ήταν όλες κόπηκαν με τα μαχαίρια που κρατούσαν γιατί παρασύρθηκαν από αυτό που έβλεπαν.

Είναι αξιοσημείωτο ότι οι τέσσερις γυναίκες που αναφέραμε ως παραδείγματα για άνδρες και γυναίκες, δείχνουν πόσο πιστός μπορεί να είναι κανείς σε δύσκολες συνθήκες και πόσο άπιστος σε ευνοϊκές συνθήκες.

Η γυναίκα του Φαραώ έσωσε το Μωυσή από τη βάρβαρη διαταγή του άνδρα της που όριζε να θανατωθούν όλα τα νεογέννητα πρωτότοκα αγόρια των Εβραίων, και η Μαρία αντιμετώπισε όλες τις κατηγορίες ανηθικότητας καθώς έφερε το βρέφος της στο σπίτι μετά τη γέννα. Οι δύο άλλες γυναίκες ήταν άπιστες παρόλο που είχαν παντρευτεί προφήτες. Σε καμία από τις περιπτώσεις δεν διαφαίνεται η παραδοσιακή εικόνα της «υποτακτικής γυναίκας» σε αυτά τα παραδείγματα.

Έπειτα υπήρχαν οι γυναίκες της εποχής του Προφήτη, οι γυναίκες και οι κόρες του. Μια από τις γυναίκες του, η Ουμ Σάλαμα που του παραπονέθηκε ότι το Κοράνιο αναφέρεται μόνο στους άνδρες. Μετά από αυτό ένα μεγάλο κεφάλαιο αποκαλύφθηκε στον Προφήτη που αναφερόταν ξεκάθαρα τόσο σε άνδρες όσο και σε γυναίκες, σε κάθε σημείο που αναφέρει τις υποχρεώσεις και ανταμοιβές για τους Μουσουλμάνους.

Η Αϊσα η νεότερη σύζυγος, προκάλεσε σκάνδαλο όταν επέστρεψε στην έρημο για να βρει ένα κολιέ που είχε χάσει και απομακρύνθηκε από το καραβάνι. Την έφερε πίσω ένας νεαρός άνδρας και αυτό προκάλεσε φήμες ότι ερωτοτροπούσαν. Αυτό προκάλεσε μεγάλο πόνο σε εκείνη και τον προφήτη και πέρασε αρκετός καιρός μέχρι να έρθει μια νέα αποκάλυψη που όριζε ρητά ότι *«εκείνοι που κατηγορούν τις ενάρετες γυναίκες για μοιχεία, και έπειτα δεν παρουσιάζουν τέσσερις μάρτυρες (για να πιστοποιήσουν τούτο) να τους μαστιγώσετε με ογδόντα*

ραβδισμούς και μη δεχθείτε ποτέ άλλη μαρτυρία από αυτούς γιατί αυτοί είναι οι παραβάτες». Το οποίο, όπως θα αναφέρουμε πιο κάτω δεν τηρείται από τις ισλαμικές αρχές και στο τέλος τιμωρούνται οι γυναίκες.

Υπάρχουν εδάφια στο Κοράνιο που αναφέρονται αποκλειστικά στις γυναίκες του Προφήτη σαν ομάδα, και άλλα που αναφέρονται στις γυναίκες του, τις κόρες του και στις γυναίκες των πιστών. Επίσης, έγιναν και αποκαλύψεις που αφορούσαν την καθημερινότητα των γυναικών όπως ο χωρισμός. Μια γυναίκα διαμαρτυρήθηκε στον Προφήτη για την πράξη αυτή που άφηνε τη γυναίκα χωρίς σεξουαλική ζωή, και χωρίς να έχει το δικαίωμα να παντρευτεί άλλον. Έτσι ένας στίχος σχετικός αποκαλύφθηκε καταδικάζοντας την πράξη αυτή. Όμως, όπως θα αναφερθούμε στην συνέχεια, ο κανόνας που αναφέρεται στο Κοράνιο δεν τηρείται. Η γυναίκα για να μπορέσει να ξαναπαντρευτεί πρέπει να περάσει από μια συγκεκριμένη διαδικασία. Έτσι το Κοράνιο είναι ένα Βιβλίο που έχει πολλά να πει στις γυναίκες και για τις γυναίκες.

Πώς βλέπει τη δημιουργία της γυναίκας; Είναι ένα κομμάτι απλώς του Αδάμ μία μεταγενέστερη σκέψη; Νά τι λέει ο πρώτος στίχος στη Σούρα «Γυναίκες»:

*«Ω Άνθρωποι! Σεβαστείτε τον Κύριό σας που σας δημιούργησε από μία ψυχή (Αδάμ) κι απ' αυτή έπλασε τη σύντροφό της (Εύα) και απ' αυτούς τους δύο σκόρπισε – σαν σπόρους – αμέτρητους άνδρες και γυναίκες».*⁶

Η «μια ψυχή» δεν είναι ούτε αρσενική ούτε θηλυκή, παρόλο που εννοεί τον Αδάμ, δεν είναι όμως απόλυτο. Οι γυναίκες είναι φτιαγμένες από την ίδια ψυχή που έγιναν οι άνδρες, η ικανότητά τους για καλό ή για κακό είναι ακριβώς η ίδια με αυτή των ανδρών. Στο Κοράνιο θα βρούμε ότι οι καλές πράξεις και η συνείδηση του Θεού είναι τα κριτήρια που κάνουν τους πιστούς εκλεκτούς του Θεού.

Στην κοινωνική ζωή τα καθήκοντα μιας γυναίκας είναι διαφορετικά και συμπληρωματικά όπως ισχυρίζονται πολλοί μελετητές του Ισλάμ. Είναι άραγε η μόνη δουλειά τους το νοικοκυριό και τα παιδιά, τη στιγμή που οι άνδρες κάνουν όλα τα υπόλοιπα; Άραγε η έμμηνος ρύση τις περιορίζει στο σπίτι στη διατήρηση ενός ειρηνικού και χαρούμενου σπιτιού μακριά από κάθε άλλη εργασία, όπως κάποιοι υποστηρίζουν;

Αυτά είναι ένα από τα πολλά ερωτήματα που έχουν πει άνδρες διδάσκαλοι για να δικαιολογήσουν την κάθε είδους διάκριση εναντίον των γυναικών. Ο Μαουντούντι, πιστεύω,

⁶ Α.Καρυώτογλου, «Το ιερό Κοράνιο», β' έκδοση, εκδόσεις Δημιουργία, Αθήνα, 1995.

θέλει να μας πείσει ότι οι γυναίκες σπάνια χαίρονται μερικές μέρες ψυχικής υγείας στη ζωή τους, γιατί είναι καθοριστικές οι επιδράσεις της περιόδου και της γέννησης παιδιών. Σε αυτά δεν υπάρχει καμία βάση σύμφωνα με το Κοράνιο. Το Κοράνιο αναφέρει για τη έμμηνο ρύση:

«Σε ρωτάνε για την περίοδο των γυναικών. Απάντησε: είναι βλαβερή μόλυνση. Γι' αυτό μην κάνετε συζυγικές σχέσεις με τις γυναίκες που έχουν την περίοδό τους και μην συνουσιαστείτε με αυτές μέχρις ότου γίνουν καθαρές. Όταν όμως εξαγνιστούν μπορείτε να τις πλησιάσετε όπου σας διέταξε ο Αλλάχ». 7

Σύμφωνα με ερμηνευτές του Ισλαμικού Νόμου αυτό σημαίνει ότι η συνουσία απαγορεύεται μόνο κατά την περίοδο, και κάθε άλλη οικειότητα είναι επιτρεπτή. Για το συγκεκριμένο θέμα, αφιερώνεται ένα κεφάλαιο στις παρακάτω σελίδες.

Επίσης, πουθενά δεν αναφέρεται ότι η γυναίκα πρέπει να περιορίζεται στα καθήκοντα του νοικοκυριού της, σύμφωνα με τους λόγιους μουσουλμαάνους. Στην πραγματικότητα στα πρώτα χρόνια του Ισλάμ, οι γυναίκες υπήρχαν σε κάθε εκδήλωση της ζωής. Οι γυναίκες εμπορεύονταν στις αγορές και ο Χαλίφης Όμαρ που δε διακρινόταν για τη φιλελεύθερη στάση του στις γυναίκες, έβαλε μία γυναίκα να επιβλέπει την αγορά. Άλλες γυναίκες συμμετείχαν στις μάχες, κουβαλώντας εφόδια και φροντίζοντας τους τραυματίες, μερικές μάλιστα πολεμούσαν και σκότωναν εχθρούς, μάλιστα συμμετείχαν στα λάφυρα εξίσου με τους άνδρες. Ο Ιμπν Τζαρίρ και ο Αλ-Τάμπρι επέτρεψαν σε γυναίκες να αναλάβουν δικαστικά αξιώματα για όλα τα θέματα, ενώ ο Αμπού Χανίφα περιορίσε τις υποθέσεις τους, και άλλοι τις απέκλεισαν εντελώς. Το Κοράνιο αναφέρει θετικά τη βασίλισσα του Σαβά και τον τρόπο που συμβουλευόταν τους ανθρώπους της, που της έδιναν διαφορετική γνώμη από τη σωστή δική της για να αντιμετωπίσουν τα στρατεύματα του Σολομώντα.

Κάποιες μάλιστα υπήρξαν διοικητές επαρχιών όπως η Άρουα μπιντ Άχμεντ που διοίκησε την Υεμένη υπό το Χαλιφάτο των Φατιμιδών στα τέλη του 5ου και στις αρχές του 6ου αιώνα. Αν και σύμφωνα με τους λόγιους, η γυναίκα είχε σημαντικούς ρόλους σε διάφορες δραστηριότητες παλιότερα, διαβάζοντας κανείς το Κοράνιο, αλλά και μέσα από άλλες πηγές (π.χ. τηλεόραση, περιοδικά, διαδίκτυο κ.ά), θα καταλάβει πως η γυναίκα αντιμετωπιζόταν και αντιμετωπίζεται περισσότερο σαν δούλα και όχι σαν ισότιμη στην κοινωνία του Ισλάμ.

Ανακεφαλαιώνοντας, τα προσόντα των γυναικών για εργασία κάθε είδους δεν αμφισβητούνται. Οι γυναίκες μπορούν να εργάζονται όπως οι άνδρες, δεν χρειάζεται όμως να το κάνουν για την επιβίωση. Ενθαρρύνονται να αναλάβουν τα καθήκοντα του γάμου και της

μητρότητας με την πρέπουσα σοβαρότητα και τους παρέχονται τα μέσα και να μένουν στο σπίτι αν το θέλουν.

Λόγω, λοιπόν, των αυξημένων οικονομικών τους υποχρεώσεων κάποιες κατηγορίες ανδρών κληρονομούν το διπλάσιο μερίδιο από τις γυναίκες της οικογένειας σύμφωνα με το κληρονομικό δίκαιο του Κορανίου, ενώ άλλοι που έχουν λιγότερες υποχρεώσεις κληρονομούν ίσο μερίδιο με τους γονείς. Για παράδειγμα, δικαιούνται το ένα έκτο της περιουσίας των παιδιών τους μετά από κληροδοτήσεις και πληρωμές τυχόν χρέων. Τους επιτρέπεται να ασχολούνται με εργασίες εντός του σπιτιού και εκτός, αρκεί να μην υποφέρει η υπόλοιπη οικογένεια και τα χρήματα που κερδίζουν είναι δικά τους και κανείς δεν μπορεί να τα διεκδικήσει όσο είναι εν ζωή.

Οι γυναίκες δεν είναι καν υποχρεωμένες να κάνουν τις δουλειές του σπιτιού. Εάν δεν έχουν συνηθίσει να τις κάνουν, ο σύζυγος είναι υποχρεωμένος να φέρει οικιακή βοήθεια και να μεριμνά ώστε το φαγητό να φτάνει στη γυναίκα και τα παιδιά του μαγειρεμένο. Ο ίδιος ο Προφήτης συνήθιζε να βοηθά στις δουλειές του σπιτιού και επιδιόρθωνε μόνος τα παπούτσια του. Εδώ, όμως, αυτό που προσπαθούν οι μουσουλμάνοι θεολόγοι, είναι να περάσουν το μήνυμα ότι οι άνδρες φροντίζουν και βοηθάνε τις γυναίκες στο σπίτι. Αυτό δεν είναι αληθές, και πολλοί μουσουλμάνοι ασκούν βία στις γυναίκες τους όταν αυτές δεν είναι καλές νοικοκυρές.

Οι γυναίκες κάθε τάξης δεν είναι υποχρεωμένες ούτε να θηλάζουν τα παιδιά τους. Εάν ένα ζευγάρι που παίρνει διαζύγιο, μπορούν να στείλουν το παιδί σε τροφό και τα έξοδα βαρύνουν τον πατέρα. Εάν η μητέρα αποφασίζει να κρατήσει το παιδί και να το θηλάσει η ίδια, θα πρέπει να πληρωθεί για τον κόπο της.

Η σύζυγος πρέπει να σέβεται το σύζυγό της από εκτίμηση για όσα της προσφέρει, αυτό όμως δεν ισχύει στη περίπτωση που εκείνος θα προσπαθήσει να την κάνει να καταπατήσει τους νόμους του Θεού. Όμοια και ο σεβασμός και η υπακοή των παιδιών φτάνει μέχρι τα όρια που έχει θέσει ο Θεός. Εάν οι γονείς προσπαθήσουν να κάνουν τα παιδιά να μη πιστεύουν στο Θεό, τότε είναι καθήκον των παιδιών να παρακούσουν τους γονείς. Εάν ο σύζυγος ηθελημένα αποτυγχάνει να συντηρήσει τη γυναίκα του, εκείνη έχει δικαίωμα να τον χωρίσει σε δικαστήριο. Αυτό το δικαίωμα, όμως καμία μουσουλμάνα δεν το έχει πραγματικά, εφόσον αν τολμήσει να πάρει δικαστικά μέτρα θα αντιμετωπίσει πολλά προβλήματα από την ίδια της την οικογένεια.

Συνοψίζοντας, βλέπουμε τα ιδανικά με τα οποία μπορούν να εποφθαλμιούν οι Μουσουλμάνες όπως άλλωστε έκαναν στο παρελθόν. Σε μια πραγματικά Ισλαμική κοινωνία τα παρακάτω είναι εξασφαλισμένα κατά τους μουσουλμάνους και σύμφωνα με το ιερό του Κοράνιο:

- ➡ Προσωπικός σεβασμός.
- ➡ Αξιοσέβαστη θέση στο γάμο.
- ➡ Αναγνώριση και εξασφάλιση των παιδιών τους.
- ➡ Το δικαίωμα να διαπραγματεύονται τους γαμήλιους όρους της επιλογής τους.
- ➡ Το δικαίωμα να αρνούνται όποιο γάμο δεν τις ικανοποιεί.
- ➡ Το δικαίωμα να πάρουν διαζύγιο από τους άνδρες τους ακόμη και επειδή δεν τους ανέχονται.
- ➡ Επιμέλεια των παιδιών μετά το διαζύγιο.
- ➡ Ανεξάρτητη προσωπική περιουσία.
- ➡ Το δικαίωμα και την υποχρέωση να μορφωθούν.
- ➡ Το δικαίωμα να εργαστούν αν χρειαστεί ή το θελήσουν.
- ➡ Ισότητα στην αμοιβή για ίση εργασία.
- ➡ Το δικαίωμα να συμμετέχουν πλήρως στη δημόσια ζωή και οι φωνές τους να εισακούονται για πολλά πολλά ακόμη.

Τελειώνοντας, τα όσα αναφέρθηκαν πιο πάνω είναι ισχυρισμοί λόγιων και ειδικών μουσουλμάνων, οι οποίοι προσπαθούν με κάθε τρόπο να δείξουν σε όλους όσους βρίσκονται αντίθετοι με τις απόψεις των Προφητών και ειδικότερα όσων γράφτηκαν στο Ιερό Κοράνιο. Προσπαθούν, δηλαδή, να δείξουν ότι ο ρόλος της γυναίκας είναι πολύ σημαντικός και η θέση της ιερή. Επίσης, ότι η γυναίκα αντιμετωπίζεται το ίδιο ίσα με τον άνδρα στην κοινωνική και προσωπική της ζωή. Για να πείσουν ότι συμβαίνει αυτό μορφοποιούν τα λεγόμενα των προφητών ή δίνοντας στα λόγια τους μια διαφορετική σημασία. Υποστηρίζουν ότι η γυναίκα έχει δικαίωμα στην μόρφωση, στο να πάρει διαζύγιο, στο να κινείται ελεύθερα και να έχει το δικαίωμα να χειρίζεται την προίκα της όπως αυτή επιθυμεί. Διαβάζοντας, όμως, το Κοράνιο, τα όσα αναφέρθηκαν πιο πάνω διαφέρουν τρομαχτικά κατά την άποψή μου. Το τι πραγματικά ή έστω μεταφορικά αναφέρεται στο Κοράνι, αναλύονται στα επόμενα κεφάλαια.

4.3. Η πραγματική θέση της γυναίκας στο Ισλάμ

Πριν την ανατολή της μουσουλμανικής θρησκείας στην Αραβία, η κατάσταση ήταν γενικά πολύ άσχημη για τη γυναίκα. Ο αμείλικτος νόμος της ερήμου, η δίψα για αίμα και ο ατομιστικός αγώνας για επιβίωση επηρέαζαν σημαντικά και τη βασικότερη πτυχή της ζωής, το γάμο.

Η γυναίκα δεν ήταν «συνέταιρος» κατά τη σύναψη του συμβολαίου του γάμου, αλλά απλώς το «αντικείμενο», θα λέγαμε κάποιας πράξης συναλλαγής. Λύση του γάμου με κοινή απόφαση των συζύγων ήταν αδιανόητη, καθώς η δικαστική λύση δεν υπήρχε και οι άνδρες ήταν οι κύριοι και οι εξουσιαστές όχι μόνο της οικογένειας, αλλά και της μοίρας του γάμου γενικότερα. Η αποπομπή της γυναίκας ήταν κάτι φυσιολογικό. Η αποπομπή αυτή επέφερε άμεση και τελειωτική λύση του γάμου, χωρίς εκ μέρους της γυναίκας να υπάρχει δυνατότητα έστω και κάποιας αντίδρασης. Γι' αυτό, κατά τον μεγάλο ισλαμολόγο *Juyneboll*, η λύση του γάμου είχε αρκετή ομοιότητα με την ελευθέρωση των δούλων:

*« Ο κύριος παραιτείτο όλων των δικαιωμάτων που είχε πάνω στη γυναίκα. Ακόμα και οι Βαβυλώνιοι και οι Εβραίοι συνήθιζαν να αποπέμπουν τις γυναίκες τους. Οι Ρωμαίοι ασκούσαν την αποπομπή (repudium), αλλά εάν αυτή δεν εκφραζόταν κατόπιν δίκαιης απόφασης, ο άνδρας ύφιστατο κάποιες κυρώσεις, χωρίς όμως τούτο να έχει κάποια συνέπεια στην εγκυρότητα της».*⁸

Κυρίως από την εποχή του Μ. Κωνσταντίνου και κάτω από τη σαφή επίδραση της χριστιανικής διδασκαλίας άρχισαν να τοποθετούνται περιορισμοί που αφορούσαν την εισαγωγή λόγων διαζυγίου (*justae causae*) σε συνδυασμό με την επιβολή ποινών, οι οποίες είχαν συνήθως περιουσιακό χαρακτήρα, σε βάρος του συζύγου που έλυne τον γάμο μονομερώς χωρίς σπουδαίο λόγο. Με την ανατολή του Ισλάμ, αλλάζουν κάποια πράγματα σχετικά με τη θέση της γυναίκας, ωστόσο αυτή παραμένει αρκετά κατώτερη εκείνης του άνδρα. Ο ισλαμικός φονταμενταλισμός από τη μια και η πατριαρχική δομή της κοινωνίας από την άλλη συμβάλλουν στη διατήρηση της ανισότητας μεταξύ των δύο φύλων.

Επιπλέον, με την είσοδό της η γυναίκα στο σπίτι του άνδρα, το οποίο τις περισσότερες φορές είναι το ίδιο με εκείνο των γονέων του, υφίσταται τον έλεγχο της πενθεράς, πράγμα που διαφοροποιεί σημαντικά την ισορροπία δυνάμεων.

⁸ Βλ. <http://translate.google.gr/translate?hl=el&langpair=en%7Cel&u=http://www.submission.org/women/>

Οι σπουδαιότεροι παράγοντες, οι οποίοι επηρεάζουν τη θέση της γυναίκας στο Ισλάμ είναι η θρησκεία, το δίκαιο, η παράδοση, οι κοινωνικές και οικονομικές δομές, καθώς και η ίδια η ψυχοσωματική εκπαίδευση κάθε γυναίκας. Παρόλο που για κάθε μουσουλμάνο άνδρα τον γεννά και τον ανατρέφει κάποια γυναίκα, εντούτοις όταν αυτός ενηλικιωθεί έχει τόσο ισχυρές πατριαρχικές αντιλήψεις, έτσι που δικαιολογημένα διερωτάται κανείς, η μητέρα του αν ήθελε ή αν μπορούσε δεν θα διαδραμάτιζε κάποιο ρόλο στην τοποθέτηση του έναντι του «αδύνατου» φύλου; Κατά τον μεγάλο μουσουλμάνο θεολόγο *Al Ghazali*:

*«Ο γάμος είναι ένα είδος σκλαβιάς για τη γυναίκα. Καθήκον της είναι η απόλυτη υπακοή στον άνδρα σε κάθε πράγμα, εκτός εάν αυτό βρίσκεται σε αντίθεση με τους νόμους του Ισλάμ».*⁹

Σύμφωνα με τα λόγια του μουσουλμάνου θεολόγου *Al Ghazali*, η γυναίκα είναι «δούλα» υποταγμένη σε ένα άτομο, τον σύζυγό της. Αντιμετωπίζεται ως ένα «αντικείμενο», το οποίο εκμεταλλεύεται από τον άνθρωπό της και δεν μπορεί να αντιδράσει ούτε μπορεί να υπεραπιστεί τον εαυτό της. Δεν υπάρχει η λέξη «όχι» στο λεξιλόγιό της, αλλά το η λέξη «μάλιστα», την οποία χρησιμοποιεί για να δεχθεί να κάνει ό,τι της πει ο άνδρας της. Όμως, σύμφωνα με τον θεολόγο *Al Ghazali*, η γυναίκα μπορεί να αντιδράσει μόνο και μόνο σε περίπτωση που η πράξη που της έχει υποβάλλει ο σύζυγός της βρίσκεται σε αντίθεση με το νόμο. Ένα τέτοιο παράδειγμα είναι όταν ο άνδρας υποχρεώσει την γυναίκα του σε ερωτική πράξη σε περίοδο νηστείας. Η γυναίκα, στην περίπτωση αυτή, έχει κάθε δικαίωμα να αρνηθεί την διαταγή του συζύγου της.

⁹ <http://translate.google.gr/translate?hl=el&langpair=en%7Cel&u=http://www.submission.org/women/>

5. Γυναίκα και Οικογένεια

5.1. Ο γάμος και το Ισλάμ

Ο γάμος κατά τους μουσουλμάνους είναι μια διαδικασία που αποφασίζεται από τις οικογένειες των δύο μελών από μικρή ηλικία. Προτού όμως αναφερθούμε σε λεπτομέρειες του ισλαμικού γάμου, ας δούμε τους κανονισμούς που αναφέρονται για το συγκεκριμένο θέμα:

1. Μην παντρευτείς ειδωλολάτρη

«...Δεν πρέπει να δώσετε τις κόρες σας σε γάμο με ειδωλολάτρες άνδρες... ακόμα και αν είστε σαν αυτόν. Αυτοί προσκαλούν την κόλαση, ενώ ο Θεός καλεί στον παράδεισο και τη συγχώρεση.....».. 10

2. Ο σεβασμός για τον Πατέρα

« Να μην παντρεύονται οι γυναίκες που ήταν προηγουμένως παντρεμένες με τον πατέρα σου – οι υπάρχουσες γάμοι εξαιρούνται και δεν πρέπει να σπάσει - γιατί είναι ένα ακαθάριστο αδίκημα, και μια αποτρόπαια πράξη....» . 11

3. Απαγορεύεται η αιμομιξία

«Απαγορεύεται για σας (στο γάμο) να παντρεύεται τις μητέρες σας, τις κόρες σας, τις αδελφές σας, τις αδελφές του πατέρα σας, τις αδελφές της μητέρας σας, τις κόρες του αδελφού σας, τις κόρες της αδελφής σας, τις θηλάζουσες μητέρες, τα κορίτσια που τις ανέθρεψε η ίδια γυναίκα με εσάς, τις μητέρες των συζύγων σας, τις κόρες των συζύγων σας..... Επίσης, απαγορεύεται να έχετε γυναίκες που ήταν παντρεμένη με τους γιους σας. Επίσης, δεν πρέπει να παντρευτείτε σε δύο αδελφές την ίδια στιγμή...» . 12

10 Α.Καρυώτογλου, «Το ιερό Κοράνιο», β' έκδοση , εκδόσεις Δημιουργία, Αθήνα, 1995, « Αι γυναίκες» σελ.: 65

11 ό.π.: σελ.:66

12 ό.π. σελ.: 66

4. Απαγορεύεται η αμοιβαία έλξη. Δίνεται προίκα

*« Απαγορεύεται επίσης, οι γυναίκες που είναι ήδη παντρεμένες, να εγκαταλείψουν τους συζύγους τους αν και βρίσκονται σε πόλεμο μαζί σας . Πρόκειται για εντολές του Θεού σε σας. Όλα επιτρέπονται για σας σε γάμο, οπότε αρκεί να τους καταβάλεται προίκα που τους οφείλεται. Μπορείτε να διατηρήσετε την ηθική σας, με το να μην διαπράξετε μοιχεία.....Ο Θεός είναι παντογνώστης, πιο σοφός....».*¹³

« Αυτοί από σας που δεν έχει την πολυτέλεια να παντρευτείται μια ελεύθερη γυναίκα, μπορεί να παντρευτείται γυναίκες σκλάβες...» (βλ. Κοράνιο:4:25).

5. Ο Γάμος για την αποθάρρυνση της ανηθικότητας.

«...Μπορεί να παντρευτείται την αγνή των γυναικών..... αρκεί να τους καταβάλεται τις προίκες που τους οφείλονται. Μπορείτε να διατηρούν την αγνότητα, να μην διαπράττουν μοιχεία, ούτε να έχουν μυστικούς εραστές. Όποιος απορρίπτει την πίστη, όλο το έργο του θα είναι μάταιες, καθώς και στην Εφεξής θα είναι με τους χαμένους...» (βλ. Κοράνιο:5:05).

Με βάση τα όσα αναφερθήκαν μπορούμε να πούμε ότι ο γάμος σε όλες τις κοινωνίες παρέχει ένα κοινωνικοοικονομικό πλαίσιο για τη βιολογική λειτουργία του ζεύγους, θεωρείται στη μουσουλμανική κοινωνία η αποκορύφωση της ωρίμανσης, της ανάπτυξης και της επιτυχίας του κοριτσιού. Ο γάμος, σύμφωνα με το μουσουλμανικό δίκαιο, είναι ένα είδος πολιτικού και ιδιωτικού δίκαιου συμβόλαιο. Το συμβόλαιο αυτό δεν είναι ούτε θρησκευτικό ούτε κάποιο είδος μυστηρίου. Ο γάμος, όμως, συνάπτεται σε θρησκευτική τελετή με την επίκληση του Αλλάχ και την ανάγνωση κορανικών στίχων. Για την πρόληψη της κακής διαγωγής των γυναικών, προτείνεται ο γάμος ως ο πιο αποτελεσματικός τρόπος. Έτσι, για λόγους αποφυγής κακής διαγωγής, υπόσχονται τα κορίτσια σε ένα άνδρα από πολύ νωρίς. Το κορίτσι αυτό είναι κάτω από την επιτήρηση και των δύο οικογενειών. Επίσης, με το να διάλεξουν οι συγγενείς ενός κοριτσιού τον μελλοντικό της σύζυγο, μειώνει τις πιθανότητες το κορίτσι να πάρει κάποιο της προτίμησής του.

¹³ Α.Καρυτόγλου, «Το ιερό Κοράνιο», β' έκδοση, εκδόσεις Δημιουργία, Αθήνα, 1995, σελ.: 66

Η γυναίκα, όχι μόνο δεν έχει λόγο για την επιλογή του μελλοντικού άνδρα της, αλλά όλες οι διαδικασίες του γάμου ελέγχονται από τους άνδρες της οικογένειάς της. Ο πατέρας της, ο παππούς της, ο αδερφός της, ο θείος της και ο αδερφός του παππού της θεωρούνται τα πιο κατάλληλα πρόσωπα. Η πρόταση γάμου γίνεται συνήθως από τον άνδρα και σπάνια από τον κηδεμόνα της γυναίκας. Ο άνδρας λέει: « Σε έχω νυμφευθεί» και ο κηδεμόνας της γυναίκας απαντά: « Είναι σύμφωνη».

Ο σύζυγος τότε είναι υποχρεωμένος να δώσει προίκα στη γυναίκα και να της εξασφαλίσει την διατροφή ως αντιπαροχή για να έχει συζυγικές σεξουαλικές σχέσεις μαζί με αυτή. Η οικογένεια της νύφης όμως δεν είναι αναγκασμένη να κάνει οποιοδήποτε δώρο στο γαμπρό καθώς δεν χρειάζεται, για να προσελκύσει ενδεχόμενους γαμπρούς και να προσφέρει αντάλλαγμα. Το ποσοστό της προίκας συμφωνείται πριν από τη σύναψη του γάμου και είναι ανάλογο με την κοινωνική θέση της γυναίκας. Η προίκα αυτή αποτελεί πλέον ιδιοκτησία της νύφης. Ο γαμπρός ή η οικογένειά της δεν έχουν κανενός είδους έλεγχο σχετικά με τη διαχείριση αυτής, εκτός αν η ίδια προσφέρει στο σύζυγό της ένα μερίδιο με τη συναίνεσή της. Αν ο σύζυγος δεν πληρώσει την προίκα που είχαν συμφωνήσει, η γυναίκα δικαιούται να αρνηθεί τις συζυγικές σχέσεις μέχρι να καταβληθεί το ποσό.

Στο πλαίσιο του γάμου, τα δύο φύλα έχουν διαφορετικούς ρόλους, υποχρεώσεις και δικαιώματα. Μετά το γλέντι που διαρκεί περίπου μια βδομάδα, το ανδρόγυνο απομονώνεται στο πατρικό σπίτι του γαμπρού, όπου πρωταρχικό ρόλο παίζουν οι γονείς του. Επειδή, ο άνδρας λόγω δουλειάς απουσιάζει συνεχώς, η σύζυγος αναλαμβάνει πλήρως τις εργασίες του νέου σπιτιού και μπαίνει στη υπηρεσία των πεθερικών της.

Γενικά, ο άνδρας θεωρείται ανώτερος από τη γυναίκα μέσα στο γάμο, κι αυτό αποδεικνύεται και από το γεγονός ότι τα γεύματα στο σπίτι λαμβάνονται χωριστά, με τους αρρένες του σπιτιού να γευματίζουν πρώτοι. Σχετικά με το γάμο, ο ισλαμικός νόμος είναι πολύ αυστηρός και όσον αφορά τους γάμους που επιτρέπεται να πραγματοποιηθούν, όπως αναφέραμε και στην αρχή του παρόντος κεφαλαίου

5.2.Γυναίκα και ρόλοι στην οικογένεια

Κατά τους μουσουλμάνους η οικογένεια είναι πολύ σημαντική και γι' αυτό τα κορίτσια από πολύ μικρά μεγαλώνουν σε ένα περβάλλον που τις προετοιμάζει για αργότερα. Έτσι, το κορίτσι από πολύ μικρή ηλικία εντάσσεται στο σύστημα καταμερισμού εργασίας του

νοικοκυριού. Οι γυναίκες της οικογένειας, η μητέρα, οι θείες και οι γιαγιάδες φροντίζουν στο να μάθουν στο κορίτσι όσα πρέπει να γνωρίζει. Μαθαίνει να μαγειρεύει, να καθαρίζει και να φροντίζει το σπίτι. Το νοικοκυριό γίνεται ένα «παιχνίδι» για το μικρό κορίτσι και μαθαίνει να συνηθίζει το ρόλο της υπηρέτριας.

Μετά το γάμο, η γυναίκα αφοσιώνεται στον σύζυγό της, τα παιδιά της και στο σπίτι. Στο Ισλάμ, θεωρείται υποχρέωση να έχει ένα τέτοιο ρόλο και γι' αυτό από μικρές εκπαιδεύονται στο να γίνουν καλές νοικοκυρές. Οφείλει να φροντίζει τα παιδιά της και να τα μεγαλώσει με αξιοπρέπεια. Η μητέρα θεωρείται ένα ιερό πρόσωπο για τους μουσουλμάνους και της φέρονται με σεβασμό ειδικά την περίοδο που κυοφορεί. Η γυναίκα έχει υποχρέωση, επίσης, να συμμετέχει σ' όλες τις εργασίες που αφορούν την οικογένεια. Ιδιαίτερα, συμμετέχει σε όλες τις εργασίες για την φροντίδα των ζώων και των χωραφιών που ανήκουν στην οικογένεια του συζύγου της.

Αξίζει να αναφερθεί, ότι η θέση της γυναίκας στις αγροτικές περιοχές είναι δυνατόν να αποτελεί μια μετάβαση από τον κόσμο της μικρής κοινότητας στου χώρους χειραφέτησης. Αντίθετα, η ζωή των γυναικών στην πόλη είναι μάλλον μια ζωή πιο κοντά στα πρότυπα του χαρεμιού. Συνήθως, οι γυναίκες εκεί δεν εργάζονται έξω από το σπίτι, σε αντίθεση με τις αγρότισσες που βγαίνουν από τα όρια της κοινότητας του σπιτιού τους και πηγαίνουν στους αγρούς. Η κάλυψή τους, στις αγρότισσες, δεν είναι και τόσο βαριά αφού το καλοκαίρι για διευκόλυνση επιτρέπεται η απαλλαγή από τα πολλά καλύμματα.

Τέλος, να πούμε ότι η πιο ηλικιωμένη γυναίκα της κοινότητας, αναλαμβάνει τον ρόλο του « πατριάρχη», όταν οι άνδρες απουσιάζουν. Οι γυναίκες διεκπεραιώνουν από κοινού, συνήθως έξω από το οίκημα, στην αυλή του σπιτιού, ειδικά στις αγροτικές περιοχές. Στη ίδια αυλή συμβιώνουν καθημερινά τρεις και τέσσερις οικογένειες, όπου οι γυναίκες συνεργάζονται και έχουν εκπληκτικές φιλικές σχέσεις. Ενώ στις πόλεις, αν και οι γυναίκες πάλι αναλαμβάνουν το ρόλο της καλής νοικοκυράς, της μητέρας και της συζύγου, δεν μπορούν να έχουν και τόσο ελαστικές σχέσεις όπως οι αγρότισσες μουσουλμάνες.

5.3.Μητρότητα

Το Κοράνιο θεωρεί την μητρότητα και ειδικά τους γονείς ως σημαντικά πρόσωπα, τόσο σημαντικά που έρχονται δεύτεροι μετά τη λατρεία του Αλλάχ: « Εντολή του Κυρίου σου είναι να Τον λατρεύεις μόνο Του και να συμπεριφέρεσαι στους γονείς σου με ευγνωμοσύνη, αν ένας

τους, ή αμφότεροι γεράσουν στην παρουσία σου, μην τους περιφρονήσεις, ούτε να τους επιπλήξεις και μίλα τους με σεβασμό, και ταπεινώσε την υψηλοφροσύνη σου λέγοντας: ‘‘Κύριε, οικτίρησέ τους όπως από μικρό με μεγάλωσαν...» 14

Επίσης, το Κοράνι σε αρκετά άλλα μέρη δίνει ιδιαίτερη έμφαση στα σπουδαίο ρόλο της μητέρας του από τον τοκετό και τη γαλουχία:

«Και έχουμε διέταξε στον άνθρωπο να είναι καλός με τους γονείς του: Σε έκανε η μητέρα σου και και στα δύο χρόνια σε είχε απογαλακτίσει. Ευγνωμοσύνη Παρουσίαση σε Μένα και στους γονείς σας» 15

Από την στιγμή που γεννιέται το παιδί, θεωρείται πολύ ωφέλιμο το μητρικό γάλα, αν και δεν είναι υποχρεωτικό για κάθε μητέρα να θηλάζει το παιδί της. Εάν ένα ζευγάρι πάρει διαζύγιο έπειτα από κοινού συμφωνίας, μπορούν να στείλουν το παιδί σε τροφό και τα έξοδα αναλαμβάνει ο πατέρας. Στην περίπτωση όπου η γυναίκα αποφασίζει να κρατήσει το παιδί της και θηλάσει να το θηλάζει η ίδια, τότε θα πρέπει να πληρωθεί για τον κόπο της.¹⁶

Η πολύ ιδιαίτερη θέση της μητέρας στο Ισλάμ έχει εύγλωττα περιγράφεται από τον Προφήτη Μωάμεθ:

« Ένας άνδρας ρώτησε τον προφήτη : Ποιον πρέπει να σέβομαι περισσότερο;

Ο Προφήτης απάντησε: την μητέρα σου!

Τον ρωτάει ο άντρας: Και ποιος θα ακολουθήσει;

Ο Προφήτης απάντησε: η μητέρα σου!

Και ρωτάει ξανά ο άντρας: Και ποιος θα ακολουθήσει;

Ο Προφήτης απάντησε: «Η μητέρα σου!

Ο άντρας ρωτάει για τελευταία φορά: Ποιος θα ακολουθήσει μετά;

Ο Προφήτης απάντησε: Ο πατέρας σου...» (συνομιλία al- Bukhari και Muslim).

Οι μουσουλμάνες μητέρες λαμβάνουν τιμή από τις κόρες αλλά και από τους γιούς τους. Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι στα χαμηλά στρώματα, πολύ συχνά, η μητέρα δεν αναφέρεται με το

14 βλ. Κοράνιο, Σούρα ελ- Ισπά, Μέρος 15^ο, παρ.23-24

15 βλ. Κοράνιο, Σούρα ελ- Μπάκαρα, Μέρος 2^ο, παρ. 233

16 βλ. Κοράνιο, Σούρα ελ- Μπάκαρα, Μέρος 2^ο, παρ. 233

όνομα και το επίθετό της ή ως η σύζυγος του τάδε, αλλά στις μεγάλες ηλικίες της αποφυλοποίησης διακρίνεται και είναι γνωστή στην κοινότητα ως η μητέρα του τάδε.

Ακόμη μεγαλύτερη αυτονομία και κύρος αποκτά μια μουσουλμάνα γυναίκα όταν γίνει πεθερά. Όσο μικρότερη είναι η ηλικία που θα αποκτήσει το πρώτο της παιδί τόσο πιο γρήγορα θα της αποδοθεί μια κοινωνική θέση.

5.4.Μεικτοί γάμοι στο Ισλάμ

Στις μέρες μας, όλο και περισσότερο ακούμε για μικτούς γάμους και πλέον αντιμετωπίζονται ως κάτι εντελώς φυσιολογικό και αποδεκτό από όλες σχεδόν τις χώρες του κόσμου. Υπάρχουν όμως, περιπτώσεις όπου γυναίκες οι οποίες ζουν και μεγαλώνουν κάτω από πολύ διαφορετικές συνθήκες από τις γυναίκες του ισλάμ, να βρεθούν στην ίδια την θέση με αυτές. Συγκεκριμένα, υπάρχουν περιπτώσεις όπου γυναίκες παντρεύονται άνδρες μουσουλμάνους, και στην συνέχεια, βρίσκονται σε μια κατάσταση εγκλωβισμού. Οι γυναίκες αυτές ζουν σε ένα κόσμο πολύ διαφορετικό από αυτόν που έχουν μάθει. Δεν μπορούν να εκφράσουν την γνώμη τους, όπως είχαν μάθει μέχρι τότε, δεν μπορούν να κυκλοφορούν ελεύθερες, δεν μπορούν να κάνουν κάτι χωρίς την συγκατάθεση του συζύγου τους. Σε αυτές τις περιπτώσεις ο τρόπος ζωής είναι πολύ χειρότερος από αυτήν που έχουν μάθει οι ίδιες οι μουσουλμάνες από μικρή ηλικία.

Στη Συρία, για παράδειγμα, κάθε αλλοδαπή γυναίκα ενός Σύριου πολίτη χρειάζεται την υπογραφή του άνδρα της, για να ταξιδέψει εκτός Συρίας. Κάθε αλλοδαπή, που παντρεύεται κάποιον Σύριο, κάνει γραπτή συμφωνία στο συμβόλαιο του γάμου, πως ο σύζυγος της υποχρεώνεται να της επιτρέψει να κάνει ταξίδια στο εξωτερικό όποτε θέλει η ίδια. Επίσης, μπορεί ο σύζυγος από την ώρα της σύναψης του γάμου να υποσχεθεί και να υποχρεωθεί να υπογράψει ότι η γυναίκα του δικαιούται να αποφασίζει από μόνη της για τη διαμονή και τις εξόδους της. Η γερμανική αντιπροσωπεία που υπάρχει στη Συρία, για να προστατεύει τα συμφέροντα των αλλοδαπών που βρίσκονται εκεί, συνιστά την ανωτέρω προσοχή των αλλοδαπών γυναικών, για να μην κατανοούν φυλακισμένες των συζύγων τους. Η αντιπροσωπεία αυτή βοηθά κάθε αλλοδαπή να προστατεύσει τον εαυτό της, αλλά και τα ίδια της τα παιδιά από την εκμετάλλευση των συζύγων τους.

Εάν η χριστιανή σύζυγος μετοικήσει μαζί με τον άνδρα της στην ισλαμική του πατρίδα, είναι πολύ πιθανόν στη χώρα αυτή η πολυγαμία να είναι επιτρεπτή. Έτσι ο μουσουλμάνος θα

δικαιούται να έχει μέχρι και τέσσερις γυναίκες, ακόμη και χωρίς τη συγκατάθεση της χριστιανής γυναίκας.

Ένα άλλο παράδειγμα, είναι στη Λιβύη, όπου οι μεικτοί γάμοι με μουσουλμάνους υπάγονται στη δικαιοδοσία του Μουσουλμανικού Δικαίου. Σύμφωνα με τη μουσουλμανική αντίληψη το Ισλάμ: *«κυριαρχεί και δεν κυριαρχείται»*. Η πεποίθηση αυτή στηρίζεται στους εξής κορανικούς στίχους: *«Ο Θεός εν τη ημέρα της αναστάσεως θα δικάση πάντας και δεν θα ανάδειξη νικητάς τους απίστους κατά των πιστών μουσουλμάνων»* και στο επόμενο στίχο: *«Οί λαμβάνοντες φίλον και προσάτην τον Θεόν, τον Απόστολον αυτού, οι πιστεύοντες απαρτίζουσι την μερίδα του Κυρίου και έσονται νικηταί»*. Και για τους λόγους αυτούς, η χριστιανή γυναίκα σε θέματα διαζυγίου θα έχει να αντιμετωπίσει το Μουσουλμανικό Δίκαιο.

Στις περισσότερες ισλαμικές χώρες το θρησκευτικό δίκαιο των μουσουλμάνων έχει νομική ισχύ και διακανονίζει και θέματα μεικτών γάμων με χριστιανική συμμετοχή. Όπως είναι φανερό, τα θέματα των μεικτών γάμων αγγίζουν πολύ ευαίσθητες πτυχές τόσο της διαφορετικής παράδοσης των συζύγων και της διαφορετικής θρησκείας, αλλά κυρίως του άγνωστου για τη χριστιανή γυναίκα του Μουσουλμανικού Δικαίου, το οποίο παρέχει αρκετή άνεση στον άνδρα όχι μόνο να την κακομεταχειρίζεται, αλλά και να λύνει τον γάμο του με αυτήν με μονομερή αποπομπή.

Σε περιπτώσεις μεικτών γάμων το θρησκευτικό δίκαιο των μουσουλμάνων διαδραματίζει σημαντικό ρόλο, ιδιαίτερα όταν ο μουσουλμάνος σύζυγος με τη μη μουσουλμάνη σύζυγο του κατοικήσουν στην ισλαμική πατρίδα του πρώτου, όπου το «Μουσουλμανικό Δίκαιο» είναι το ισχύον Δίκαιο του κράτους και επηρεάζει σε μεγάλο βαθμό την κρατική νομοθεσία. Στην πατρίδα μας αλλά και σε πολλές άλλες ευρωπαϊκές και μη χώρες, οι μουσουλμάνοι εργάτες νυμφεύονται πολιτικά χριστιανές γυναίκες και ενώ μερικά χρόνια κατοικούν στην πατρίδα της γυναίκας, κατόπιν επιθυμούν να μετοικήσουν στη μουσουλμανική τους πατρίδα. Το ερώτημα σε αυτή την περίπτωση είναι: τι γίνεται εάν η χριστιανή σύζυγος δεν ακολουθήσει τον άνδρα της στην καινούργια του κατοικία; Τα πράγματα στην περίπτωση αυτή είναι αρκετά δύσκολα για τη χριστιανή σύζυγο. Ενδέχεται ο μουσουλμάνος να πάρει τα παιδιά του και να δραπετεύσει. Εάν η γυναίκα δεν τον ακολουθήσει, είναι φανερό πως χάνει τα παιδιά της, αφού το ισχύον Δίκαιο στην ισλαμική πατρίδα του άνδρα, όπως είναι φυσικό, θεωρεί υπεύθυνο για την ανατροφή των παιδιών αποκλειστικά τον πατέρα.

Στον Λίβανο, για παράδειγμα, κατά το άρθρο 12 του νόμου 18.11.1938, πρέπει τα παιδιά να ανατρέφονται στη πατρίδα του πατέρα.

Ας δούμε όμως τι γίνεται εάν η χριστιανή σύζυγος ακολουθήσει τον μουσουλμάνο άνδρα της στην ισλαμική του πατρίδα. Ποιά προβλήματα θα αντιμετωπίσει στη μουσουλμανική χώρα και πώς θα επηρεάσουν αυτά τη θέση της στην κοινωνία; Ασφάλεια για μονογαμία θα υπάρχει εκεί;

Το θέμα αυτό φαίνεται να είναι αρκετά επίκαιρο, διότι σύμφωνα με μαρτυρίες του Τμήματος Αλλοδαπών, αρκετές Ελληνίδες χριστιανές παντρεύονται μουσουλμάνους εργάτες στην Ελλάδα και κατόπιν μετά από επιμονή των συζύγων τους κατοικούν σε μουσουλμανικές χώρες. Από τη στιγμή που η γυναίκα υποχωρεί στην επιθυμία του άνδρα της και πηγαίνει να ζήσει με αυτόν σε κάποια ισλαμική χώρα, είναι πολύ πιθανό να υποχρεωθεί να συγκατοικήσει με τα πενθερικά της.

Το γεγονός αυτό είναι βαθιά ριζωμένο στη μουσουλμανική παράδοση, όπου ο γιός φέρνει τη νύφη στο σπίτι του, ενώ η τελευταία υποχρεώνεται να εγκαταλείψει την πατρική της εστία. Στο πατριαρχικό σπίτι του συζύγου, η σύζυγος είναι πολύ πιθανό να μην έχει απόλυτη ελευθερία κινήσεων, μια και το Κοράνι επιτρέπει στους άνδρες να τιμωρούν τις γυναίκες σε περιπτώσεις απείθειας, μη εφαρμογής των καθηκόντων τους, αλλά και για λόγους βελτίωσης του χαρακτήρα, όπως ήδη αναφέρθηκε πιο πάνω.

5.5. Πολυγαμία:

«.....Αν κρίνετε καλύτερο για τα ορφανά, μπορείτε να παντρεύετε τη μητέρα τους μπορεί να παντρευτεί δύο, τρεις, ή τέσσερις. Εάν φοβάστε μήπως σας γίνουν άδικες, τότε θα πρέπει να σας αρκεί μια μόνο, ή με ό, τι έχετε ήδη. Επιπλέον, είναι πιο πιθανό να αποφευχθεί η οικονομική δυσκολία.....». (βλ.Κοράνιο: 4:3)

Με βάση το πιο πάνω απόσπασμα, το Κοράνιο αναφέρει ότι θα πρέπει οι άνδρες να αρκεστούν σε μια μόνο γυναίκα ή αυτές που έχουν ήδη (για εκείνους που είναι ήδη παντρεμένοι με περισσότερες από μια γυναίκα). Με αυτό τον τρόπο είναι πιο πιθανό να αποφευχθεί η αδικία. Ωστόσο, ο Θεός λέει ότι δεν υπάρχει ποτέ δίκαια όσον αφορά την «αντιμετώπιση» περισσότερων από μια γυναίκα όσο σκληρά και αν προσπαθεί κανείς.

Ένα παράδειγμα αντίθετο μ' αυτό της πολυγαμίας είναι με τον προφήτη Μωάμεθ. Ήταν παντρεμένος με μια γυναίκα, την « Khadijah», έως το θάνατό της. Έκανε μαζί της όλα τα παιδιά του, εκτός από ένα. Έτσι, η ίδια και τα παιδιά της είχαν την πλήρη προσοχή του Προφήτη για όσο χρονικό διάστημα ήταν παντρεμένοι. Με το πιο πάνω παράδειγμα,

προσπαθούν να δείξουν ότι ένας άνθρωπος πρέπει να δώσει όλη την προσοχή και αφοσίωση στο γάμο του, στα παιδιά του και στη γυναίκα του. Χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν μπορεί να έχει ερωτικές σχέσεις παράνομες μ' άλλες.

Έτσι, η πολυγαμία έχει πάρει μεγάλες διαστάσεις ειδικά στις μωαμεθανικές χώρες. Άλλοι υποστηρίζουν ότι το φαινόμενο της πολυγαμίας εμφανίστηκε λόγω της αρθμητικής υπεροχής του γυναικείου φύλλου. Άλλοι, πάλι, υποστηρίζουν ότι ο γάμος είναι ευλογία και τα πολλά παιδιά θα οδηγήσει στην αύξηση του πληθυσμού και την αύξηση των πιστών του ισλάμ. Η πολυγαμία είναι επιτρεπτή στον άνδρα με τη προϋπόθεση οι γυναίκες του να έχουν τις ίδιες παροχές.¹⁷ Πρόκειται για ένα θέμα αμοιβαίας συγκατάθεσης. Από τη μια πλευρά, κανείς δεν έχει τη δυνατότητα να αναγκάσει μια γυναίκα να παντρευτεί έναν έγγαμο άνδρα, και από την άλλη, η σύζυγος έχει το δικαίωμα να ορίσει ότι ο σύζυγός της δεν μπορεί να νυμφευτεί κάποια άλλη γυναίκα.

Όσο παράξενο και αν ακούστηκε το παραπάνω, αυτό που θα ακολουθήσει θα σας ταραξεί ακόμη περισσότερο. Αυτή είναι η περίπτωση που η γυναίκα παροτρύνει τον σύζυγό της να δεχθεί μια άλλη γυναίκα ως μόνιμη σύζυγός του για δύο λόγους. Ο ένας λόγος είναι για να βοηθήσει στην ανατροφή των παιδιών και ο δεύτερος λόγος είναι για να μην αισθάνονται μοναξιά.

Οι μόνιμες σύζυγοι ενός άνδρα δεν πρέπει να υπερβαίνουν σε αριθμό τις τέσσερις για κάθε μουσουλμάνο.¹⁸ Ωστόσο, ο αριθμός γυναικών που είναι αιχμάλωτες πολέμου ή γυναικών που ποθούν μπορεί να είναι απεριόριστος. Το χαρέμι είναι προνόμιο των ανδρών και μόνο. Αντιθέτως, απογορεύεται η γυναίκα να έχει πολλούς συζύγους, όπως ο άνδρας. Και αυτό επειδή ζούνε σε μια κοινωνία όπου κυριαρχεί το ανδρικό φύλλο και η γυναίκα απλά υπακούει και πράπτει όπως θέλει ο σύζυγός της.

5.6.Μοιχεία

Για να κατανοήσει κανείς τις συνέπειες της μοιχείας στο ισλαμικό κόσμο, θα πρέπει κανείς πρώτα να εξετάσει την σημασία του όρου για τους ίδιους τους μουσουλμάνους και όπως αναφέρεται στο ιερό Κοράνιο.

¹⁷ Βλ. Κοράνιο, Σούρα ελ- Νισά, Μέρος 4^ο, παρ.3

¹⁸ ό.π

Η μοιχεία, «Zina» (Zina) είναι ένας όρος για την αραβική γλώσσα και σημαίνει εξωσυζυγικό ή προγαμιαίο σεξ. Ο ισλαμικός νόμος προβλέπει αυστηρές ποινές για τους άνδρες και τις γυναίκες για την πράξη της «Zina». Το προγαμιαίο σεξ μπορεί να τιμωρηθεί με 100 χτυπήματα με μαστίγιο¹⁹, ενώ η μοιχεία τιμωρείται με λιθοβολισμό «Rajm», σύμφωνα με ορισμένες ερμηνείες του ισλαμικού νόμου.

Σύμφωνα με το νόμο των μουσουλμάνων, η μοιχεία και η εξωσυζυγική σχέση είναι η σεξουαλική επαφή με ένα πρόσωπο (είτε πρόκειται για άνδρα είτε για γυναίκα) το οποίο έχει παντρευτεί. Η μοιχεία αποτελεί παραβίαση της έγγαμης σύμβασης και μια από τις σημαντικότερες αμαρτίες που καταδίκασε ο Θεός του Κορανίου.

"Μην πηγαίνετε κοντά σε μοιχεία. Σίγουρα πρόκειται για μια επαίσχυντη πράξη και το κακό, ανοίγοντας δρόμους (με τα άλλα δεινά)." (βλ Κοράνιο 17:32)

και

«Οι γυναίκες είναι για τους άνδρες ακάθαρτες, και οι άνδρες ακάθαρτοι είναι για τις γυναίκες ακάθαρτο και οι γυναίκες της καθαρότητας είναι για τους άνδρες της αγνότητας, και οι άνδρες της καθαρότητας είναι ακάθαρτοι για τις γυναίκες της αγνότητας." (βλ.Κοράνιο 24:26)

Ο Προφήτης Μωάμεθ είπε σε πολλά μέρη ότι η μοιχεία είναι μια από τις τρεις μεγάλες αμαρτίες. Ωστόσο, η πιο ενδιαφέρουσα ιστορία είναι αυτή ενός νεαρού άνδρα που πήγε στον προφήτη. Ο άνθρωπος αυτός ζήτησε την άδεια να «πορνεύει» γιατί δεν μπορούσε ο ίδιος να συγκρατηθεί. Ο Προφήτης ασχολήθηκε μαζί του και τον ρώτησε αν θα εγκρίνουν κάποιος άλλος που έχει η παράνομη σεξουαλική επαφή με τη μητέρα του, αδελφή, κόρη ή σύζυγος. Κάθε φορά που ο άνθρωπος είπε «όχι». Τότε ο Προφήτης απάντησε ότι η γυναίκα με την οποία σκοπεύετε να κάνετε σέξ είναι επίσης η μητέρα κάποιου, αδελφή, κόρη ή σύζυγος. Ο άνθρωπος κατανοητός μετανόησε. Ο Προφήτης προσευχήθηκε για συγχώρεση του.²⁰

Συγκεκριμένα, το Ισλάμ καταδικάζει την μοιχεία, αλλά για να αποδεχθεί μια τέτοια πράξη, είναι ανάγκη να υπάρχουν τέσσερις ενήλικοι άνδρες ως μάρτυρες. Αυτό δεν είναι τόσο δύσκολο όσο φαίνεται αφού οι μουσουλμάνοι έχουν ένα παθολογικό ενδιαφέρον να παρακολουθούν τέτοιες σεξουαλικές δραστηριότητες των άλλων. Επίσης, είναι πολύ πιο εύκολο και βολικό να κατηγορήσουν μια γυναίκα αντί ένα άνδρα.

¹⁹ Βλ. Κοράνιο, Σούρα ελ- Νούρα, Μέρος 18^ο, παρ.2

²⁰ Βλ. Κοράνιο, Σούρα ελ-Νισά, Μέρος 4^ο, παρ 23

Η απιστία μιας παντρεμένης δεν ατιμάζει μόνο τον σύζυγό της αλλά και όλη την οικογένειά της. Έτσι, τιμωρείται από τον πατέρα της και τα αδέρφια της και πολλές φορές η τιμωρία να είναι και ο θάνατος της. Αντιθέτως, ο άνδρας στην περίπτωση της μοιχείας, δεν τιμωρείται για την ανήθικη πράξη, αλλά για το γεγονός ότι άφησε άλλους να παρακολουθούν κατά την διάρκεια της σεξουαλικής δραστηριότητας μεταξύ αυτού και της γυναίκας.

5.7. Διαζύγιο στο Ισλάμ

Το διαζύγιο είναι ένα θέμα που αναλύεται στο Κοράνιο και δίνει οδηγίες για το πως πρέπει να αντιμετωπιστεί το ζήτημα αυτό σε κάθε περίπτωση. Σ' αυτό το τομέα, και πάλι οι άνδρες έχουν τον πρώτο λόγο και το θέμα αντιμετωπίζεται ακριβώς όπως θέλει αυτός, όπως αναφέρθηκε και προηγουμένως. Το να ζητήσει η γυναίκα διαζύγιο είναι κάτι απαράδεκτο και γι' αυτό ο άνδρας έχει το δικαίωμα να την δειρεί. Ο μόνος τρόπος για να διαλύσει η γυναίκα το γάμο της, είναι όταν υπάρχει συναίνεση του ζεύγος και στην συνέχεια η γυναίκα πρέπει να καταβάλλει αποζημίωση στο σύζυγό της. Βασικά, η καταφυγή στα δικαστήρια δεν προτείνεται, αφού η γυναίκα σίγουρα δεν θα κερδίσει τη δίκη.

Η διαδικασία του διαζυγίου είναι κάτι πολύ απλό και εύκολο. Το μόνο που έχει να κάνει ο σύζυγος είναι να ανακοινώσει επισήμως τον χωρισμό του ζευγαριού. Ο άνδρα λέει : «*από τούτο σε απολύω*» και το ζεύγος πλέον είναι διαζευμένο. Τότε η γυναίκα είναι υποχρεωμένη να εγκαταλείψει την οικία της, παίρνοντας μαζί της μόνο τα προσωπικά της αντικείμενα και αρκετά χρήματα για τους τρεις πρώτους μήνες. Αν ο σύζυγος μετανιώσει, μπορεί να ξαναπαντρευτεί την ίδια γυναίκα, όμως αυτό δεν πρέπει να συμβεί περισσότερο από δύο φορές. Εξαιρέση αποτελεί η περίπτωση, όπου ο ίδιος ο άνδρας θελήσει να παντρευτεί την ίδια γυναίκα για τρίτη φορά, η γυναίκα είναι αναγκασμένη να παντρευτεί άλλο άνδρα και στη συνέχεια να χωρίσει.²¹ Το Κοράνιο αναφέρει τα πιο κάτω:

« Κατά γενικό κανόνα, όταν ο γάμος τελειώνει από ένα διαζύγιο προβλέπει μια περίοδο αναμονής (<iddah), για τη γυναίκα προτού να μπορέσει να παντρευτεί ξανά». ²²

²¹ Βλ. Κοράνιο, Σούρα ελ- Μπακάρ, Μέρος 2^ο, παρ.229-230

²² Γ.Πεντάκης, «*Το Ιερό Κοράνιο*», εκδόσεις Δημιουργία, Αθήνα 1995.

Μια γυναίκα που χώρισε από τον σύζυγό της πρέπει να περιμένει (τουλάχιστον) τρεις μήνες προτού να μπορέσει να παντρευτεί ξανά. Ο κυριότερος στόχος φαίνεται να είναι ότι δεν πρέπει να υπάρχουν αμφιβολίες ως προς την ταυτότητα του πατέρα των παιδιών, εάν η γυναίκα είναι έγκυος. Εντός αυτής της περιόδου θα πρέπει να καταστεί σαφές το κατά πόσο ή όχι μια γυναίκα είναι έγκυος. Αν όμως αποδειχθεί ότι είναι έγκυος, τότε η περίοδος της αναμονής διαρκεί μέχρι τη γέννηση του τέκνου, αλλιώς αυτή είναι ελεύθερη να συνάψει νέο γάμο μετά τους τρεις μήνες.

Λαμβάνει επίσης, πρόνοια και για τη μητρότητα σε περίπτωση που η αποπεμπόμενη σύζυγος αποδεχθεί έγκυος. Τότε δικαιούται να παραμείνει στο σπίτι του άνδρα της και μόλις γεννήσει, ο πρώην άνδρας της υποχρεώνεται να δίνει διατροφή για δύο χρόνια, μέχρι να απογαλακτισθεί το νήπιο. Η χωρισμένη γυναίκα έχει δικαίωμα να αναλάβει την κηδεμονία των παιδιών της συνήθως μέχρι να συμπληρώσουν τα επτά τους χρόνια.

Στο Λίβανο μια γυναίκα μπορεί να πάρει διαζύγιο μόνο με τη συγκατάθεση του συζύγου της. Αντίθετα, στην Αίγυπτο είναι πιο εύκολο για μια γυναίκα να πάρει διαζύγιο. Το μόνο που πρέπει να κάνει είναι να επιστρέψει στον σύζυγό της την προίκα που της έδωσε ο άνδρας της. Στο Μαρόκο, σοβαρός λόγος από την εκ μέρους της συζύγου είναι η απαίτηση του συζύγου για παρά φύση σεξουαλικές σχέσεις. Σ' αυτές τις περιπτώσεις, για να δηλώσει στο δικατήριο αυτή τη πράξη, γυρνάει τα παπούτσια της ανάποδα. Από αυτή την κίνηση ο δικαστής αντιλαμβάνει το λόγο που ζητάει η γυναίκα το διαζύγιο. Στην Σαουδική Αραβία μια χωρισμένη γυναίκα έχει την κηδεμονία των παιδιών της μέχρι την ηλικία των επτά για τα αγόρια και στην ηλικία των εννιά για τα κορίτσια. Μετά από αυτή την ηλικία πρέπει να παραδώσει τα παιδιά στον πατέρα τους ή στην οικογένειά του.

6. Γυναίκα και Κοινωνία

6.1. Τι Λέει το Κοράνι για την Συζυγική Βία

Το Κοράνι επιτρέπει (ή –ίσως- διατάζει) τους άνδρες να δέρνουν τις συζύγους τους, για να είναι υποταγμένες. Ας εξετάσουμε δύο μεταφράσεις του ακόλουθου εδαφίου:

*«Οι άνδρες είναι οι συντηρητές των γυναικών, επειδή ο Αλλάχ έκανε ορισμένους να υπερέχουν των άλλων, και επειδή εκείνοι ζοδεύουν από την περιουσία τους. Οι καλές γυναίκες συνεπώς είναι υπάκουες, φυλάγοντας τα κρυφά πράγματα όπως τα έχει φυλάξει ο Αλλάχ, και όσο για εκείνες εκ μέρους των οποίων φοβόσαστε την εγκατάλειψη, να τις επιπλήττετε, και να τις αφήνετε μόνες μέσα στους χώρους του ύπνου, και να τις δέρνετε. Και τότε, αν σας υπακούνε, μην ζητάτε κάτι εναντίον τους. Είναι βέβαιο πως ο Αλλάχ είναι ύψιστος, είναι μεγάλος».*²³

Στο πιο πάνω απόσπασμα, το οποίο είναι παρμένο από το Ιερό Κοράνιο, αναφέρεται χαρακτηριστικά στη στάση του άνδρα απέναντι στη σύντροφό του. Πιο συγκεκριμένα, τονίζεται πως οι άνδρες συντηρούν τις γυναίκες τους και χειρίζονται όσα περιουσιακά στοιχεία (προίκα) τους ανήκει.

Επίσης, δηλώνεται η καθώς πρέπει συμπεριφορά των γυναικών, δηλαδή για να αποκαλείται μια γυναίκα σωστή και καλή, θα πρέπει πρώτα να είναι υπάκουες. Εάν όμως, οι γυναίκες αυτές δεν είναι υπάκουες και για οποιονδήποτε λόγο τις υποψιάζονται για μια ανήθικη πράξη, τότε ο άνδρας τους μπορεί να τις τιμωρήσει. Η τιμωρία που αναφέρθηκε και στο πιο πάνω απόσπασμα, είναι το κλείσιμο της γυναίκας σε σκοτεινούς χώρους και το ξύλο.

Τέλος, το πιο πάνω απόσπασμα του Ιερού βιβλίου, γράφει ότι εάν μετά την τιμωρία οι γυναίκες γίνουν υπάκουες, τότε μπορούν και να τις συγχωρούν.

«Οι άνδρες είναι οι προστάτες και οι συντηρητές των γυναικών, επειδή ο Αλλάχ έχει δώσει στον ένα περισσότερη δύναμη από τον άλλον και επειδή τις συντηρούν με τα δικά τους μέσα. Συνεπώς, οι δίκαιες γυναίκες είναι ευλαβικά υπάκουες, και φυλάσσουν κατά την απουσία (του συζύγου) εκείνο που θα ήθελε ο Αλλάχ να φυλάνε. Όσο για τις γυναίκες που φοβάστε εκ μέρους τους την απιστία και κακή συμπεριφορά, να τις μαλώνετε

23 Κοράνιο 4:34, Μετάφραση Μ.Η. Shakir

(πρώτα). (Μετά), να αρνείστε να μοιράξετε το κρεβάτι τους, και (τελευταίο), να τις δέρνητε (ελαφρά). Όμως αν επιστρέψουν στην υπακοή, μην αναζητάτε εναντίον τους μέτρα (ενόχλησης). Διότι ο Αλλάχ είναι ύψιστος, είναι πιο ανώτερος (από όλους σας)». 24

Στο δεύτερο απόσπασμα, το οποίο και αυτό προέρχεται από το Ιερό Κοράνι, βλέπουμε πως επαναλαμβάνονται όσα είχαν ειπωθεί και προηγουμένως. Η μόνη διαφορά είναι σε αυτό το κομμάτι αναλύεται λεπτομερώς την τιμωρία που πρέπει να δώσει ένας μουσουλμάνος στην άπιστη ή ανήθικη συζυγό του.

Δηλώνεται πως πρέπει πρώτα να τις μαλώνουν, μετά να τις διώχνουν από το κρεβάτι τους, να τις δέρνηουν στην συνέχεια και τέλος είτε τις συγχωρούν, που σπάνια γίνεται αυτό, είτε τις τιμωρούν με άλλους πιο σκληρούς τρόπους.

Πολλοί Μουσουλμάνοι μεταφραστές έχουν παλέψει πολύ με το εδάφιο αυτό, και αναζητούν τρόπους να ξεκαθαρίσουν νόημά του. Για παράδειγμα, ο *Ali* προσθέτει την λέξη «ελαφρά» στην μετάφρασή του, κάτι που δεν υπάρχει στην Αραβική γλώσσα.

Όμως, ακόμα και αν επιτραπεί να αμβλύνει ο *Ali* τα μέρη του Κορανίου που αυτός θεωρεί προσβλητικά, το εδάφιο συνεχίζει να επιτρέπει τους συζύγους να δέρνηουν τις γυναίκες τους.

Άλλοι Μουσουλμάνοι απολογητές έχουν κάνει εξαιρετική δουλειά, πείθοντας τους ανθρώπους, και κυρίως τους άνδρες, πως ο Μωάμεθ ήταν υπέρμαχος των δικαιωμάτων της γυναίκας.

Πράγματι, κάποιοι ισχυρισμοί περί της απελευθέρωσης των γυναικών έχουν πείσει μερικούς ανθρώπους πως ο Μωάμεθ ήταν πιθανότατα ο μεγαλύτερος υποστηρικτής των γυναικείων δικαιωμάτων που γνώρισε ο κόσμος. Στα Μουσουλμανικά γραπτά, μπορεί να διαβάσει κανείς από αναφορές σχετικά με τις βελτιώσεις στις σχέσεις των δύο φύλων, ότι μεγάλο ρόλο διαδραμάτισε ο ίδιος ο Μωάμεθ:

«Ακόμα και από παλιά, από τον έβδομο κιόλας αιώνα της Χριστιανικής περιόδου, το Ισλάμ είχε καταργήσει την φρικτή πρακτική της θηλυκής βρεφοκτονίας που ήταν διαδεδομένη ανάμεσα στους παγανιστές Αραβες, είχε δώσει σαφείς οδηγίες που οδηγούσαν στον περιορισμό της πολυγαμίας, είχε αναχαιτίσει τα απεριόριστα δικαιώματα που ασκούσαν οι άνδρες επάνω στις γυναίκες τους, και έδωσε στην γυναίκα και πνευματική και υλική ισοτιμία με τον άνδρα».

24 Κοράνιο 4:34, Μετάφραση Abdullah Yusuf Ali.

Αν και αυτό αληθεύει, δηλαδή το ότι ο Μωάμεθ βελτίωσε την θέση της γυναίκας στην Αραβία, δεν μπορεί να αμφισβητηθεί το γεγονός πως κάποια άλλα ζητήματα, όπως: το ότι ο Μωάμεθ επέτρεπε στους συζύγους να δέρνουν την γυναίκα τους, το πως επανειλημμένα κήρυττε την κατωτερότητα των πνευματικών ικανοτήτων της γυναίκας, το πως δίδασκε ότι οι προοπτικές της γυναίκας για την μετά θάνατον ζωή ήσαν πολύ αποθαρρυντικές, και το πως –σύμφωνα με τον Μωάμεθ- είναι επιτρεπτό οι άνδρες να βιάζουν τις γυναίκες που έπιαναν αιχμάλωτες.

Συνεπώς, σύμφωνα με τα πιο πάνω, ο σπουδαίος προφήτης του Θεού επέτρεπε και ισχυρίζονταν πως η συζυγική βία είναι απαραίτητη.

6.2.Σεξ με Αιχμάλωτες Γυναίκες

Το Κοράνι επιτρέπει το σεξ μεταξύ Μουσουλμάνων και των αιχμαλώτων ή σκλάβων γυναικών (π.χ. εκείνων που κατέχει το δεξί τους χέρι):

*«Οι Πιστοί πρέπει (τελικά) να νικήσουν — Εκείνοι που ταπεινώνουν τον εαυτόν τους όταν προσεύχονται, που αποφεύγουν μάταιες συζητήσεις, που είναι ενεργοί στην ελεημοσύνη, που απέχουν από το σεξ, εκτός με εκείνες που τους ενώνουν τα δεσμά του γάμου, ή με εκείνες (τις αιχμάλωτες) που το δεξί τους χέρι κατέχει, επειδή (στην περίπτωση αυτή) δεν θεωρούνται κατακριτέοι».*²⁵

Στο πρώτο απόσπασμα, δηλώνει ότι είναι αποδεκτό από τους μουσουλμάνους να εκμεταλλεύονται τις γυναίκες ερωτικά, δηλαδή ο βιασμός είναι αποδεκτός. Φτάνει, όπως αναφέρεται στο Κοράνι, οι γυναίκες αυτές να είναι αιχμάλωτες. Με αυτόν το τρόπο θέλουν να δείξουν ότι κρατούν τη εξουσία στα χέρια τους.

*«Όχι όμως, εκείνοι που είναι αφιερωμένοι στην προσευχή - εκείνοι που μένουν αμετακίνητοι στην προσευχή τους. Και εκείνοι που στην περιουσία τους ευρίσκεται ένα αναγνωρισμένο δικαίωμα (για τον ενδεή) που ζητά και που εμποδίζεται (για κάποιο λόγο να ζητήσει), και εκείνοι που παραμένουν στην αλήθεια της Ημέρας της Κρίσεως – και εκείνοι που φοβούνται την δυσαρέσκεια του Κυρίου τους, επειδή η δυσαρέσκεια του Κυρίου τους είναι το αντίθετο της Ειρήνης και Γαλήνης, και εκείνοι που φυλάσσουν την αγνότητά τους, εκτός μόνο με τις συζύγους τους και εκείνες (τις αιχμάλωτες) που το δεξί τους χέρι κατέχει, διότι (τότε) δεν εμπίπτουν σε φταιξίμο».*²⁶

²⁵ Κοράνιο 23:1-6, Μετάφραση Abdullah Yusuf Ali

²⁶ ό.π 70:22-30.

Στο πιο πάνω απόσπασμα, στις τελευταίες γραμμές συγκεκριμένα, τονίζεται ότι αν και η αγνότητα είναι ένα σημαντικό στοιχείο της θρησκείας τους, αντιθέτως οι άνδρες με τις συζύγους τους και τις αιχμάλωτες είναι επιτρεπτό να τις αφαιρούν το στοιχείο αυτό και μπορούν να τις εκμεταλλεύονται ερωτικά όποτε θέλουν. Οι Μουσουλμάνοι, αρχικά, απέφευγαν το σεξ με τις αιχμάλωτές τους, επειδή ήταν σύζυγοι πολυθεϊστών. Παρά ταύτα, ο Θεός... έστειλε μήνυμα, λέγοντας ότι ήταν ελεύθεροι να έχουν σεξουαλική επαφή με τις γυναίκες αυτές. Πολλοί Μουσουλμάνοι θα ήθελαν να πιστέψουν πως αυτή η συνουσία θα συνέβαινε μόνο μετά από γάμο, αλλά προφανώς δεν έχουν έτσι τα πράγματα. Οι Μουσουλμάνοι είπαν πως ήθελαν να συνευρεθούν με τις γυναίκες αυτές, αλλά επίσης πως συνέχιζαν να τις πουλούν. Ρώτησαν τον Μωάμεθ για την εφαρμογή διακεκομμένης συνουσίας, και ο Μωάμεθ τους είπε ότι δεν είναι δα και τόσο σημαντικό. Όλα τα παιδιά που είναι προορισμένα να γεννηθούν θα γεννηθούν, οπότε δεν έχει σημασία αν ένας άνδρας εφαρμόζει την διακεκομμένη συνουσία ή όχι.

Έτσι, το Κοράνι επιτρέπει στους άνδρες το σεξ με τις γυναίκες-αιχμάλωτες. Οι Μουσουλμάνοι προφανώς είχαν αποφασίσει να προβούν σε σεξουαλική επαφή με τις αιχμάλωτές τους, τις οποίες σκόπευαν να πουλήσουν αργότερα.

Οι αιχμάλωτες αυτές ήταν γυναίκες των οποίων οι σύζυγοι και οικογένειες είχαν δολοφονηθεί από τους Μουσουλμάνους. Θα δέχονταν πρόθυμα την συνουσία με τους άνδρες αυτούς, που είχαν δολοφονήσει τις οικογένειές τους; Μάλλον όχι. Αλλά, αφού το Κοράνιο και ο Μωάμεθ ενέκριναν το σεξ με τις αιχμάλωτες αυτές, τότε μάλλον εξυπακούεται πως ο Μωάμεθ επέτρεπε να τις βιάζουν.

6.3.Βιασμός

Ο βιασμός είναι ένα κοινωνικό φαινόμενο και βίαιο εγκλήματο που παρουσιάζει συνεχώς σημαντική άνοδο την τελευταία δεκαετία. Οι μονοθεϊστικές θρησκείες, όπως και αυτή του Ισλαμισμού, αντιμετωπίζει με ντροπή όλα τα είδη των εγκλημάτων, συμπεριλαμβανομένου φυσικά και τα σεξουαλικά εγκλήματα. Όπως όλοι γνωρίζουμε, ο βιασμός είναι διαφορετική από τη μοιχεία ή την πορνεία, όπου υπάρχει μια συναινετική συμφωνία σχετικά με τη σεξουαλική πράξη. Ο Θεός του Κορανίου, καταδικάζει όλα τα στοιχεία που συνιστούν το έγκλημα του βιασμού, δηλαδή σεξ, βία και καταπίεση. Ο Θεός καταδικάζει σθεναρά κάθε είδους σεξουαλικές σχέσεις που είναι εκτός γάμου και αυτό φαίνεται από τους εξής κορανικούς στίχους:

«.. Πρέπει να διατηρούν την αγνότητα(οι μουσουλμάνοι), δεν διαπράττουν μοιχεία, ούτε έχουν μυστικό εραστή. Όποιος απορρίπτει την πίστη, όλο το έργο του θα είναι μάταιο, καθώς και στην Εφεξής θα είναι με τους χαμένους».(βλ.Κοράνιο5:05)

« Οι άνδρες θα πρέπει να μην κοιτάζουν τις γυναίκες, και για να διατηρήσουν την αγνότητά τους. Ο θεός έχει πλήρη επίγνωση του ό, τι κάνουν».(βλ.Κοράνιο23:30) Και τέλος, ο στίχος:

«Και να ενημερώσετε τις γυναίκες να διατηρήσουν την αγνότητά τους».(βλ. Κοράνιο24:31)

Εκτός από την καταδίκη της σεξουαλικής εγκληματικότητας που εμπλέκονται σε βιασμό, όπως μπορούμε να δούμε πιο πάνω, ο Θεός καταδικάζει έντονα την καταπίεση που είναι ένα από τα στοιχεία του βιασμού. Ο Θεός, κατά το Κοράνιο, περιγράφει την καταπίεση ως χειρότερο από το φόνο. Αυτό βάζει τον βιασμό στα χειρότερα εγκλήματα που διαπράττονται από έναν άνθρωπο στα μάτια του Θεού.

«.. Καταπίεση είναι χειρότερη από την ανθρωποκτονία».(βλ. Κοράνιο 2:191)

Ο Θεός του Κορανίου καταδικάζει και την πορνεία, ιδίως όταν αναγκάζονται τα νεαρά κορίτσια να κάνουν ανήθικες πράξεις με ενήλικους άνδρες. Αυτό τοποθετείται στην κατηγορία του βιασμού. Φυσικά και τα δύο είδη, η πορνεία και ο βιασμός, είναι καταδικασμένα αλλά προσθέτοντας το στοιχείο της καταπίεσης, ο βιασμός να απαιτεί μια ισχυρότερη τιμωρία.

«.. Θα πρέπει να μην ισχύει για τα κορίτσια που επιθυμούν να είναι αγνά να καταδικάζονται για τη διάπραξη της πορνείας. Αν κάποιος μάρτυρασει τις δυνάμεις των βιαστών, τότε ο Θεός, βλέποντας ότι είναι αναγκασμένες, συγχωρεί, Ελεούσα».(βλ. Κοράνιο24:33)

Από την παραπάνω θέση του Κορανίου βλέπουμε ότι ο βιασμός είναι ένα από τα χειρότερα εγκλήματα στα μάτια του Θεού. Θεωρείται ένα περίπλοκο έγκλημα που αφορά τη βία και την καταπίεση. Αν και ο βιασμός καταδικάζεται και θα 'πρέπε να τιμωρείται με μια τιμωρία που αρμόζει σε μια από τα χειρότερα εγκλήματα, εντούτοις δεν. Υπήρξε μια παρεξήγηση και σύγχυση σχετικά με βιασμό και τη σχέση του με ένα άλλο σεξουαλικό έγκλημα, η μοιχεία. Η σύγχυση που συνδέει τον βιασμό και τη μοιχεία δεν θα 'πρέπει να υπάρχει, εφόσον και είναι δύο διαφορετικά εγκλήματα και γι' αυτό οι ποινές δεν πρέπει να είναι το ίδιο. Στην περίπτωση του βιασμού ο μόνος τρόπος να αποδείξει μια γυναίκα την αθωότητά της είναι να έχει τέσσερις μάρτυρες. Οι μάρτυρες αυτοί θα πρέπει να είναι άνδρες καθώς, η μαρτυρία μιας γυναίκας δεν μετρά.

Αν και οι κυρώσεις που προβλέπει ο νόμος για τους βιαστές, είναι εξαιρετικά αυστηρές – μέχρι και θάνατος, σπάνια εκδικάζονται υποθέσεις βιασμού, καθώς οι βιαστές είναι περισσότερες φορές μεγαλογαιοκτήμονες ή αρχηγοί του υπόκοσμου. Στις περισσότερες περιπτώσεις τα θύματα πιέζονται να μην κάνουν μήνυση, γιατί αν δεν μπορέσουν να αποδείξουν ότι δεν είχαν δώσει την συγκατάθεσή τους, θα κατηγορηθούν ότι παραβίασαν τους σχετικούς με τη μοιχεία και την σεξουαλική επαφή κανονισμούς. Υπάρχουν μάλιστα περιπτώσεις όπου οι κατηγορούμενοι για βιασμό έχουν αθωωθεί, ενώ τα θύματα τους, έχουν φυλακιστεί κατηγορούμενα για μοιχεία. Ένα τέτοιο παράδειγμα, είναι η μικρή δεκατριάχρονη Αίσα από τη Σαμαλία. Το κορίτσι αφού είχε βιαστεί από τρεις άνδρες, ζητώντας τη βοήθεια των δικαστών, κατηγορήθηκε για μοιχεία και τελικά καταδικάστηκε σε λιθοβολισμό.

Η γυναίκα γίνεται και θύμα βίας και στα πλαίσια του γάμου. Ο ξυλοδαρμός της γυναίκας σπάνια επιφέρει κύρωση, και στην περίπτωση που μια γυναίκα αποφασίσει να ακολουθήσει τη δικαστική οδό βρίσκεται αντιμέτωπη με την πίεση που της ασκεί η οικογένειά της και η κοινωνία.

Σε χώρες όπως, το Πακιστάν και Ιορδανία, ακόμη και οι γυναίκες ζητήσουν από την αστυνομία την βοήθειά τους, δεν βρίσκουν καμία δικαίωση. Και τούτο επειδή οι αστυνομία θεωρεί την ενδο-οικογενειακή βία καθαρά προσωπικό και οικογενειακό ζήτημα.

Τέλος, αξίζει να αναφερθεί ότι άμας ένας άνδρας βιάσει τη γυναίκα του δεν θεωρείται έγκλημα, εφόσον είναι παντρεμένοι και ο σύζυγος έχει το πάνω χέρι.

Στατιστικές δείχνουν ότι οι άνδρες στις Δυτική και Ανατολικές κοινωνίες κάνουν κατάχρηση των συζύγων τους, επειδή ένα φυσικό ένστικτο της κυριαρχίας και της επιθετικότητάς τους τους αναγκάζει. Ο Θεός, γνωρίζοντας αυτό, έχει εκδώσει επομένως τον τέλειο νόμο για να βοηθήσει τους άνδρες για να ελέγχουν την ψυχραιμία τους και να επιλύσουν τυχόν προβλήματα πριν από την προσφυγή στη σωματική επίθεση. Τα στατιστικά αυτά στοιχεία αντικατοπτρίζουν την αδυναμία των σύγχρονων κοινωνιών στην αντιμετώπιση των εν λόγω επικίνδυνη κατάσταση για τους άνδρες. Παρά τις προόδους στη σύγχρονη ψυχολογία, βελτίωσαν την κατανόηση των μοντέλων συμπεριφοράς των ανδρών και μια επιτυχή λύση σε αυτή την επιθετική συμπεριφορά δεν έχει βρεθεί από τον άνθρωπο. Μια λύση έχει, ωστόσο, παρουσιαστεί στον κόσμο του Κορανίου:

«Οι άνδρες είναι υπεύθυνοι για τις γυναίκες και ο Θεός τους έχει προικισμένους με ορισμένες ιδιότητες.... Οι γυναίκες θα δεχτούν με χαρά τη ρύθμιση αυτή, δεδομένου ότι είναι η εντολή του Θεού, και η τιμή των συζύγων τους θα πρέπει να τηρούν κατά τη διάρκεια της απουσίας τους. Εάν αντιμετωπίσετε εξέγερση από τις γυναίκες, θα πρέπει πρώτα να μιλήσετε, τότε (μπορείτε να

χρησιμοποιήσετε αρνητικά κίνητρα)..εγκαταλείψετε τις από το κρεβάτι, τότε ίσως (ως τελευταία εναλλακτική λύση) να τους νικήσετε..» (βλ. Κοράνιο4:34).

Με μια πρώτη ματιά αυτοί οι στίχοι μπορεί να φαίνεται σαν την προαγωγή της σωματικής κακοποίησης των γυναικών. Κατά τους μουσουλμάνους το Κοράνιο συμβουλεύει την συζήτηση πρώτα και στη συνέχεια να αποφεύγουν τη σεξουαλική επαφή, για να τους εξασφαλίζει τον απαραίτητο χρόνο και χώρο και για να επιτευχθεί μια ευνοϊκή συμφωνία για τους δύο.

Στην πραγματικότητα, όταν ένας άντρας φθάσει στο στάδιο όπου θα σήκωνε το χέρι του και θα κτυπούσε τη σύζυγό του, αυτή έχει το δικαίωμα να χωρίσει. Αυτό φαίνεται και από το πιο κάτω στον στίχο:

« όταν φθάσει στο στάδιο αυτό είναι ένας τρόπος είναι ο γάμος να τελειώσει...» (βλ. Κοράνιο 4:34).

Οι περισσότερες γυναίκες στον κόσμο σήμερα δεν απολαμβάνουν την προστασία που ο στίχος τους χορηγεί. Αντιθέτως ζουν κάτω από πιο άθλιες συνθήκες με άδικους άνδρες που ξυλοκοπάνε τις γυναίκες τους για τους πιο ασήμαντους λόγους ή και χωρίς λόγο καθόλου. Επίσης, ακόμη και αν ο σύζυγος έχει ένα καλό λόγο, δεν του επιτρέπεται να απλώσει το χέρι του επάνω στη γυναίκα του μέχρι να περάσει όλα τα προηγούμενα βήματα.

6.5. Γυναίκα και Χηρεία

Στην ισλαμική κοινωνία όταν ένας άνδρας πεθάνει, χήρα που αφήνει πίσω του δε στιγματίζεται ούτε τίθεται στο περιθώριο. Αποσύρεται από τη δημόσια ζωή για ένα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα αλλά με το πέρασμα τεσσάρων μηνών και δέκα ημερών είναι ελεύθερη ακόμη και να παντρευτεί κάποιον άλλον άνδρα με την προϋπόθεση πως η γενικότερη συμπεριφορά της δεν θα είναι ανήθικη.²⁷

Μετά το θάνατο του συζύγου, η χήρα παραμένει στην οικία τους. Κανείς δεν μπορεί να την αναγκάσει να την εγκαταλείψει εκτός και εάν η ίδια το θελήσει.

Τέλος, καθήκον του αποθανόντα είναι η πρόνοια που θα πρέπει να λάβει σχετικά με την οικονομική εξασφάλιση της συζύγου του για ένα έτος.²⁸

27 . βλ. Κοράνιο, Σούρα ελ- Νισά, Μέρος 4°, παρ.15

28 βλ. Κοράνιο, Σούρα ελ- Μπάκαρα,Μέρος 2° , παρ. 240

6.6. Ένδυση

Ενώ πολλοί μουσουλμάνοι αποκαλούν την "μαντίλα", ως ένα ισλαμικό είδος ντυσίματος, αγνοούν παντελώς το γεγονός ότι «Hijab» μπορεί να χρησιμοποιώνταν και σε πρώιμους πολιτισμούς.

Μπορεί να βρεθεί στις αρχές της Ρωμαϊκής και Ελληνικής τέχνης. Τα αποδεικτικά στοιχεία που μπορεί να δει κανείς σε αρχαιολογικές ανακαλύψεις, σε θραύσματα κεραμικής, ζωγραφικής ή καταγράφεται στα αστικά δίκαια. Στην ελληνορωμαϊκή κουλτούρα, άνδρες και γυναίκες φορούσαν στο κεφάλι με θρησκευτικό περιεχόμενο. Κατά τη παράδοση, οι γυναίκες φορούσαν το πέπλο και οι άνδρες τον μανδύα. Στη συνέχεια, εγκρίθηκε από τους Εβραίους που γράφτηκε και στο Ταλμούδ (Ταλμούδ παρόμοιο με το Hadiths και Sunna), τότε οι Χριστιανοί υιοθέτησαν την ίδια συνήθεια. Ένας ραβίνος εξήγησε σε μια ομάδα εβραίων νέων γυναικών με τα πιο κάτω λόγια:

«Εμείς δεν έχουμε άμεση θείκη εντολή ότι οι γυναίκες πρέπει να καλύπτουν το κεφάλι τους, αλλά ξέρουμε ότι αυτό ήταν το έθιμο εδώ και χιλιάδες χρόνια».

Μετά από τον θάνατο του προφήτη Μωάμεθ, οι συγγραφείς των βιβλίων του Hadith ενθάρρυνε την αρχαία παράδοση του να καλύπτεται το κεφάλι. Μετά οι Εβραίοι, όπως έκαναν με πολλές άλλες παραδόσεις, υιοθέτησαν τους ισχυρισμούς του προφήτη και για την εντολή που αναφέρει το Κοράνιο.

Γυναίκες της εβραϊκής πίστης εξακολουθούν να καλύπτουν τα κεφάλια τους τις περισσότερες φορές και ειδικά στις συναγωγές, τους γάμους, και οι θρησκευτικές γιορτές. Χριστιανικές γυναίκες καλύπτουν το κεφάλι τους πολλές φορές, ενώ οι καλόγριες καλύπτουν τα κεφάλια τους όλη την ώρα. Όπως μπορούμε να αναμένουμε από την παράδοση των Άραβων, των Εβραίων, των Χριστιανών και Μουσουλμάνων φορούσαν ένα κάλυμμα κεφαλής ή «μαντίλα», όχι λόγω του Ισλάμ αλλά λόγω της παράδοσης. Στη Σαουδική Αραβία, μέχρι σήμερα οι περισσότεροι άνδρες καλύπτουν το κεφάλι τους και αυτοί λόγω της παράδοσης.

Στη Βόρεια Αφρική είναι γνωστή για η φυλή Τουαρέγκ, όπου οι Μουσουλμάνοι άνδρες φορούν «Hijab» αντί για τις γυναίκες. Εδώ η παράδοση έχει το χιτζάμπ από την ανάποδη. Αν φοράει μαντίλα μια γυναίκα είναι σημάδι σεβαστής και δίκαιας μουσουλμάνα όπως η Μητέρα Τερέζα που ήταν και η πρώτη δίκαιη και άγια γυναίκα.

Εν συντομία, «hijab» είναι ένα παραδοσιακό φόρεμα και δεν έχει καμία σχέση με το Ισλάμ ή τη θρησκεία. Σε ορισμένες περιοχές του κόσμου, οι άνδρες είναι αυτοί που φορούν το χιτζάμπ, ενώ σε άλλες οι γυναίκες. Η ένδυση για τις γυναίκες του Ισλάμ είναι ζήτημα θρησκείας και όχι παράδοσης. Αυτό θα προσπαθήσω, όσο μπορώ βέβαια, να αναλύσω πιο κάτω.

Ο Θεός δημιούργησε επίσης αρκετούς κανόνες στο βιβλίο του, το Κοράνιο, για τους πιστούς. Το να μην τηρείται ή να αρνείται ένας από τους κανονισμούς του Κορανίου, σημαίνει για τους πιστούς απώλεια, αποπλάνηση, δυστυχία και αιώνια ταλαιπωρία. Για να καταλάβετε πόσο αυστηρά είναι ας εξετάσουμε ένα τόσο απλό αλλά σημαντικό θέμα όπως η ένδυση. Η ένδυση για τις γυναίκες του Ισλάμ, είναι ένα πραγματικό μαρτύριο, αφού πρέπει να τηρούν όσα καθορίζονται από τον Δημιουργό τους, τον Παντοδύναμο Θεό.

Στο Αφγανιστάν, για παράδειγμα, η γυναίκα μπορεί να χαρακτηριστεί ως ένα «αντικείμενο» και αυτό φαίνεται ξεκάθαρα από την εξωτερική εμφάνισή της. Οι γυναίκες σε αυτό το μέρος του κόσμου, κυκλοφορούν τελείως καλυμμένες με την αμπάγια. Ακόμη, καλύπτει και όλο το πρόσωπό τους, εκτός τα μάτια για να βλέπουν. Η λέξη Αφγανιστάν μας παραπέμπει στη γυναίκα με τη μπούρκα²⁹, σύμφωνα με τα λόγια ενός ιρακινού σκηνοθέτη:

«Όταν βλέπεις αυτές τις γυναίκες τυλιγμένες στις μπούρκες τους, εξωτερικά διακρίνεις μια συγκεκριμένη αισθητική. Εσωτερικά όμως, υπάρχει ασφυξία και πνιγμός. Είναι μια παράξενη αντίθεση, αφού δεν έχουν δικαίωμα να δείξουν τη φυσική τους ομορφιά, χρησιμοποιούν την ομορφιά του ρούχου τους. Είναι σημαντικό να καταλάβουμε ότι η μπούρκα είναι πολιτισμικό στοιχείο, όχι ισλαμικό, και έχει ρίζες πεντακοσίων χρόνων». (Ιρακινός σκηνοθέτης, Mohsen Makhamibat)

Τόσο αυστηροί είναι οι κανόνες, που την ενδυμασία πρέπει να τηρούν σε όλες σχεδόν τις περιπτώσεις της καθημερινότητάς τους. Τους κανόνες θα πρέπει να τηρούν όταν βρίσκονται σε δημόσιους χώρους. Όταν βρίσκονται σε τέτοιους χώρους οφείλουν να τηρούν όχι μόνο τις καθιερωμένες εθιμοτυπικές συμπεριφορές, δηλαδή να φορούν το «κάλυμμα», αλλά είναι αναγκασμένες να φοράνε ελαφριά παπούτσια³⁰. Ο λόγος για τον οποίο συμβαίνει αυτό είναι, κατά τους μουσουλμάνους, να μην ακούγονται καθώς περπατούν. Αυτός είναι ένας τρόπος για να επιδεικνύουν την πρόπουσα σεμνότητα³¹, δηλαδή, να περπατούν με μικρά και αργά βήματα πίσω από τον «αφέντη» τους. Δεν μπορούν να κυκλοφορούν χωρίς την συνοδεία του συζύγου τους και κρατάνε μια στάση σεμνή. Η στάση αυτή διαφαίνεται από το βλέμμα και μόνο, όπου έχουν πάντα τα μάτια χαμηλωμένα.

²⁹ Γυναικείο ισλαμικό ένδυμα που καλύπτει όλο το σώμα και το πρόσωπο της γυναίκας. . Βλ. Μπαμπινιώτης, «Λεξικό της νέας ελληνικής γλώσσας», εκδ. Κέντρο Λεξικολογίας, Αθήνα 2008, σελ.: 1149

³⁰ Βλ. Κοράνιο, Σούρα ελ-Νουρ, Μέρος 18^ο, παρ.31

³¹ ό.π. παρ. 30-31

Πιο συγκεκριμένα, οι γυναίκες του ισλάμ φορούν την μπούρκα όταν βγαίνουν εκτός της οικίας τους, ειδικά όταν βρίσκονται σε ανδρικούς χώρους. Είναι αναγκασμένες να καλύπτουν το σώμα τους ακόμα και όταν θέλουν να πάνε στην παραλία. Το να φορέσουν μαγιό απαγορεύεται αυστηρά και έτσι κολυμπάνε με την συγκεκριμένη ενδυμασία. Το κάλυμα αυτό, σημαίνει ότι αν και η γυναίκα υπάρχει ως οντότητα στον ανδρικό κόσμο, παραμένει όμως αθέατη, αφού στην ουσία δεν έχει το δικαίωμα να είναι παρούσα εκεί.

Το θέμα αυτό δεν έχει τέλος και χειροτερεύει ακόμη περισσότερο εάν μια γυναίκα αρνηθεί να καλυφθεί και να υπερασπιστεί τον εαυτό της. Το να μην φορά μια μουσουλμάνα το «κάλυμμα» της, θεωρείται γυμνή και είναι σαν να προσκαλεί τον κάθε άνδρα να την αγγίξει.

Το γεγονός αυτό δίνει το δικαίωμα σε κάθε άνδρα να την ακολουθεί με τις ώρες και να της επιτεθεί όταν του δοθεί η ευκαιρία. Η άρνηση των γυναικών να φορέσουν το «τσαντόρ»³² καταλήγει πολλές φορές σε ακραίες καταστάσεις, όπως ο θάνατος.

Σε μια άλλη τόσο αυστηρή χώρα, το Ιράν, για την διαφύλαξη της ηθικής των γυναικών όταν αυτές κυκλοφορούν εκτός της οικίας τους, υπάρχει θρησκευτική αστυνομία που ελέγχει αν οι γυναίκες είναι ενδεδυμένες κατάλληλα. Αυτό φαίνεται πολύ καθαρά από το πιο κάτω απόσπασμα που επιβεβαιώνει τον έλεγχο από τέτοιου είδους αστυνομίας:

«...καθώς στεκόμουν μπροστά στο σχολείο, προσπαθώντας να σταματήσω ένα ραδιοταξί, πρόσεξα να περνάει αργά πολύ κοντά μας στη δεξιά λωρίδα μια άσπρη Πέικαν με τέσσερις γυναίκες που φορούσαν μαύρα τσαντόρ. Έκπληκτη είδα τη γυναίκα που καθόταν στο μπροστινό κάθισμα του συνοδηγού να κατεβάζει το παράθυρό της και να μου φωνάζει κάτι στα φαρσί.³³ Θα με ρωτάει για το δρόμο, σκέφτηκα. Αλλά σε λίγο είδα τέσσερις γυναίκες να βγαίνουν γρήγορα έξω από το αυτοκίνητο και να τρέχουν προς το μέρος μας. Κρατώντας τα τσαντόρ τους σφιχτά κάτω από το πιγούνι τους, τις άκουσα να τσιρίζουν θυμωμένες όλες μαζί μου. Δεν μπορούσα να φανταστώ τι είχα κάνει για να αναστατωθούν τόσο πολύ αυτές οι γυναίκες, ώσπου μου εξήγησε η Μαχτόμπ το λόγο της ταραχής τους. - Φτιάξε καλά το ρουσαρί σου, μου είπε. Άγγιξα το μαντίλι και ένιωθα κάποιες τρίχες να εξέχουν, τράβηξα λοιπόν το

32. Φαρδύ, μακρύ ρούχο που φοριέται από τις γυναίκες των μουσουλμανικών χωρών, κυρίως στο Ιράν. Το ρούχο αυτό καλύπτει όλο το σώμα εκτός τα μάτια. Βλ. Μπαμπινιώτης, «Λεξικό της νέας ελληνικής γλώσσας», εκδ. Κέντρο Λεξικολογίας, Αθήνα 2008, σελ.: 1807

33 Ινδοευρωπαϊκή γλώσσα που ομιλείται στις αραβικές χώρες. Προήλθε από την αρχαία περσική γλώσσα.

ρουσαρί ως κάτω από το μέτωπό μου. Το ίδιο ξαφνικά, όπως είχαν έρθει έφυγαν. Αργότερα έμαθα ότι αυτές ήταν οι Πάσνταρ, η γυναικεία αστυνομία της Τεχεράνης».³⁴

Παρ' όλο που η παραπάνω αμφίεση αποτελεί κοινωνική απαίτηση, υπάρχουν και οι γυναίκες που επιθυμούν οι ίδιες να φορούν τη συγκεκριμένη ενδυμασία. Αυτή η ομάδα των γυναικών πιστεύουν πως το να φορούν την μπούρκα, είναι αποτελεσματικές σε όλες τις εργασίες τους και νιώθουν προστατευμένες από σεξουαλικά εκλήματα, όπως ο βιασμός. Και αυτό το υποστηρίζουν με το γεγονός ότι στις περισσότερες περιπτώσεις βιασμού, ο βιαστής προκαλείται από το τι φοράει η γυναίκα την δεδομένη στιγμή. Ακόμη, δηλώνουν ότι έτσι νιώθουν περισσότερο σεμνές και δείχνουν σεβασμό στον σύζυγό του, αφού το ποσοστό σεβασμού και αγάπης που τρέφει μια γυναίκα προς τον άντρας της είναι ανάλογο με το ποσοστό του κορμιού της που καλύπτει.

Ένα συγκλονιστικό περιστατικό, που αξίζει να αναφερθεί, είναι το κουράγιο και η αγωνιστικότητα δύο κοριτσιών που αρνήθηκαν να φορέσουν την μαντίλα τους πριν την έναρξη των μαθημάτων. Το σχολείο αποφάσισε ότι η πράξη τους ήταν απαράδεκτη και έτσι αποβλήθηκαν για δύο βδομάδες. Οι μαθήτριες υποστήριξαν πως είναι αδιανόητο να μην μπορούν να εκφράζουν ελεύθερα τις θρησκευτικές τους πεποιθήσεις.

Σήμερα, μια μεγάλη μάζα γυναικών που δεν φορεί την μπούρκα στο χώρο εργασίας τους και στο σχολείο γιατί πιστεύουν ότι αυτό το « κάλυμμα» αφαιρεί την ατομικότητά της γυναίκας και προκαλεί απομόνωση με καταστροφικές συνέπειες για την ίδια. Θα ήθελα να αναφέρω την άποψη μιας δημοσιογράφου από το Αφγανιστάν:

« Όταν φόρεσα την μπούρκα, στην αρχή ήταν ασφυκτικά, γιατί είναι σκεπασμένο όλο το πρόσωπο, η μύτη και το στόμα και βλέπεις τον κόσμο να περνάει σαν μικρές κουκίδες πίσω από ένα πλέγμα. Φορώντας την μπούρκα απομονώνεσαι από τον κόσμο. Με το πέρασμα του χρόνου απέκτησα εξάρτηση από την μπούρκα. Αισθάνομουν ασφάλεια όταν τη φορούσα. Τότε κατάλαβα τις καταστροφικές συνέπειές της. Δεν θέλεις να τη αφήσεις γιατί αισθάνεσαι ασφαλής φορώντας την. Πολλές γυναίκες που έφυγαν από το Αφγανιστάν δεν ήθελαν να την βγάλουν όχι από συντηρητισμό, αλλά από ανασφάλεια.» (Βλ. αφιερώματα4, newsite)

Οι τρεις κανόνες του Κορανίου για την γυναικεία ένδυση

Πρώτος κανόνας:

³⁴ Βλ. Μπέτι Μαχμουντί και Ουίλιαμ Χόφερ, «Ποτέ χωρίς τη κόρη μου». εκδ. Ψυχογιός, Αθήνα, 1993.

«.. έχουμε παράσχει για σας τα ενδύματα για να καλύψει το σώμα σας, καθώς και για την πολυτέλεια. Αλλά το καλύτερο ένδυμα είναι το ένδυμα της δικαιοσύνης. Αυτά είναι μερικά από τα σημάδια του Θεού, που πρέπει να ληφθούν σοβαρά υπόψη». (βλ.Κοράνιο 7:26)

Δεύτερος κανόνας:

Ο δεύτερος κανόνας μπορεί να βρεθεί στο 24:31 στίχο. Εδώ εντολές του Θεού για τις γυναίκες είναι να καλύψουν τα στήθη τους, κάθε φορά που ντύνονται. Στο Κοράνιο γίνεται λόγος για «Hijab».

Τρίτος κανόνας:

«Μακρύνετε τα ρούχα σας»

«Ο προφήτης είπε: πείτε τις συζύγους σας, τις κόρες σας, καθώς και οι σύζυγοι των πιστών ότι θα επιμηκύνει τα ενδύματα τους.....» (βλ. Κοράνιο 33:59)

Ο Θεός ορίζει το κανονισμό για το ενδυματολογικό κώδικα για τις μουσουλμάνες γυναίκες κατά τη διάρκεια της ζωής του προφήτη. Παρά το γεγονός ότι στο στίχο αναφέρεται ο προφήτης, που σημαίνει ο παρών κανονισμός εφαρμόστηκε από την εποχή του προφήτη, η περιγραφή ταιριάζει με το πνεύμα του Ισλάμ και μπορεί να μας διδάξει πολλά.

Είναι σαφές από τους παραπάνω στίχους ότι ο κανόνας για τις μουσουλμάνες , σύμφωνα με το Κοράνιο, είναι η δικαιοσύνη και η σεμνότητα. Ο Θεός ξέρει ότι αυτή η σεμνότητα θα ερμηνευθεί με διαφορετικό τρόπο σε διαφορετικές κοινότητες και αυτός είναι και ο λόγος για το οποίο άφησε ανοικτή τη δυνατότητα σε όλους όσους διαβάζουν τους στίχους να το ερμηνεύσουμε διαφορετικά. Για κάθε πρόσωπο, γνώστες ή μη, το αφήνει για να χαράξει μια γραμμή και να βγάλει τα δικά του συμπεράσμα για το Θεό.

Η λέξη «χιτζάμπ» στο Κοράνιο

«Hijab» είναι ο όρος που χρησιμοποιείται από πολλές γυναίκες μουσουλμάνες για να περιγράψουν το κάλυμμα της κεφαλής τους, που μπορεί ή δεν μπορεί να περιλαμβάνει και την κάλυψη του προσώπου τους, εκτός από τα μάτια τους, αν και μερικές φορές καλύπτεται το ένα μάτι. Η αραβική λέξη «Hijab» μπορεί να μεταφραστεί σε πέπλο ή φερετζές. Άλλες σημασίες της λέξης «Hijab» είναι ο «μανδύας» και η «κουρτίνα». Η λέξη «Hijab» εμφανίζεται στο Κοράνιο επτά φορές, όπου οι πέντε από αυτές τις φορές γράφεται ως «Hijab» και δύο φορές ως «Hijaban».

6.7.Περιουσία και Κληρονομιά

Σε μειονεκτική θέση είναι και πάλι οι γυναίκες του Ισλάμ όσο αφορά την κληρονομιά και την περιουσία. Σε περίπτωση που πεθάνει ο σύζυγός μιας μουσουλμάνας και δεν έχει αποκτήσει παιδιά, τότε θα πάρει μόνο το ¼ της κληρονομιάς και ο πεθερός της κληρονομεί τα υπόλοιπα ¾ της περιουσίας.

Στην περίπτωση όμως, που ο σύζυγός πεθαίνει και αφήνει πίσω του παιδιά τότε η γυναίκα παίρνει το 1/8 της κληρονομιάς. Οι γιοί παίρνουν το διπλάσιο μερίδιο από ότι οι κόρες, ενώ αν ο αποθάνων αφήσει πίσω του μόνο κόρες τότε στην περιουσία υπεισέρχονται οι άρρενες συγγενείς του κληρονομούμενου.³⁵

Η μουσουλμάνα έχει το δικαίωμα να κατέχει και να διαχειρίζεται την περιουσία της, ένα δικαίωμα που οι υπόλοιπες Ευρωπαϊκές χώρες το απέκτησαν πολύ αργότερα. Ο γάμος στο Ισλάμ, και ο άνδρας και η γυναίκα θεωρούνται ανεξάρτητα άτομα με υπευθυνότητες στα άλλα μέλη της οικογένειάς τους, όπως στους γονείς και τα αδέρφια. Η μεγαλύτερη υποχρέωση του άνδρα είναι να συντηρεί τη γυναίκα όπως ορίζεται στο Κοράνιο και αυτό ισχύει ακόμη κι αν εκείνη είναι πλούσια. Δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να ζητήσει από την σύζυγό του να συντηρεί από μόνη της τον εαυτό της και τα παιδιά τους. Επίσης, δεν έχει υποχρέωση να δουλεύει και αν τότε το εισόδημά της θεωρείται συνεισφορά και όχι υποχρέωση.

Τέλος, αξίζει να αναφερθεί ότι σε μερικές περιπτώσεις κάποιες κατηγορίες ανδρών κληρονομούν το διπλάσιο μερίδιο από τις γυναίκες της οικογένειας λόγω των αυξημένων υποχρεώσεών τους.

6.8.Κλειτοριδεκτομή

Κλειτοριδεκτομή είναι ο συνηθισμένος όρος με τον οποίο αναφερόμαστε στον ακρωτηριασμό των γυναικείων γεννητικών οργάνων. Συνίσταται στην εκτομή μέρους ή ολόκληρης της κλειτορίδας, ή και των μικρών και μεγάλων χειλέων του αιδοίου. Κάποιες φορές η διαδικασία ολοκληρώνεται με τη συρραφή της σχισμής και το στένεμα της εισόδου του κόλπου.

Η πρακτική παρομοιάζεται συχνά με την ανδρική περιτομή, στην πραγματικότητα όμως, το ακριβές αντίστοιχο στους άνδρες είναι ο ευνουχισμός. Δεν είναι σπάνιο, μικρά κορίτσια να πεθαίνουν τη στιγμή που γίνεται η διαδικασία της κλειτοριδεκτομής και αυτό από την

³⁵ Βλ. Κοράνιο, Σούρα ελ-Μπακάρα, Μέρος 2^ο, παρ. 240

αιμορραγία ή τον αφόρητο πόνο και το σοκ. Μια βάνουση επέμβαση στο σώμα των γυναικών, η οποία απαντάται κυρίως σε χώρες της Αφρικής. Μικρά κορίτσια αιχμάλωτα της παράδοσης και των δεισιδαιμονιών υποβάλλονται ανυπεράσπιστα στο σκληρό έθιμο, βιώνοντας φρικτές συνέπειες σ' όλη τους τη ζωή. Σε όλο τον κόσμο, σήμερα υπολογίζεται ότι 140.000.000 κορίτσια και γυναίκες έχουν ήδη υποστεί ακρωτηριασμό των γεννητικών τους οργάνων.

Σε αντίθεση με την επικρατούσα αντίληψη, η κλειτοριδεκτομή δε συνδέεται αποκλειστικά με τον μουσουλμανισμό. Είναι παραδοσιακή τελετουργία που χάνεται στα βάθη του χρόνου, και καλύπτει πολλές θρησκείες, εκτός των μουσουλμάνων.

Άλλωστε, χιλιάδες είναι οι περιπτώσεις γυναικών που μεγάλωσαν σε ανεπτυγμένες χώρες, που είναι επαγγελματικά επιτυχημένες και οικονομικά ανεξάρτητες, αλλά υπέμειναν την επέμβαση πεισμένες ότι «όλες οι γυναίκες του κόσμου την κάνουν» και ότι «είναι απαραίτητη για την ηθική τους καθαρότητα». Εφαρμόζεται σχεδόν σε όλες τις χώρες της Κεντρικής Αφρικής, και στην πιο σκληρή της μορφή κατά μήκος του Νείλου, σε αρκετές αραβικές χώρες, αλλά και στις ΗΠΑ, και μέχρι πρόσφατα στη Βρετανία και σε ορισμένες άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

Αν και έχει αιώνες ζωής, η κλειτοριδεκτομή ήρθε στο φώς της δημοσιότητας και έγινε επίκεντρο πολλών διεθνών επικριτικών εκστρατειών με τη σταδιακή δημοσιοποίηση, μέσω της ανάπτυξης των ΜΜΕ, των τεράστιων κινδύνων που θέτει για την ανθρώπινη ζωή. Σημαντικότατο ρόλο στην ανάδειξη του θέματος διαδραμάτισε και η καλπάζουσα αύξηση των κρουσμάτων του ιού HIV στην αφρικανική ήπειρο.

Η ιστορική καταγωγή του εθίμου του σεξουαλικού ακρωτηριασμού χάνεται κάπου ανάμεσα στη σημιτική και αιγυπτιακή παράδοση. Ο Ηρόδοτος αναφέρει ότι τον 5ο αιώνα π.Χ., οι Φοίνικες, οι Χετταίοι και οι Αιθίοπες πραγματοποιούσαν κλειτοριδεκτομή στα κορίτσια τους. Το έθιμο παρατηρήθηκε από ιστορικούς-ανθρωπολόγους ερευνητές στις τροπικές ζώνες της Αφρικής, στις Φιλιππίνες, στις φυλές του Αμαζονίου, στους Ίνκας του Μεξικού, στους Αβοριγίνες της Αυστραλίας. Ο Στράβων αναφέρεται στη «γυναικεία περιτομή» στην Ερυθρά Θάλασσα, «όπως έπρατταν οι Ιουδαίοι». Ο Έλληνας γεωγράφος Αγαθαρχίδης, στην πτολεμαϊκή εποχή, περιγράφοντας τους Τρωγλοδύτες, φυλή εγκατεστημένη στα παράλια της Ερυθράς Θάλασσας, γράφει:

«Έχουν έθιμο να κόβουν μέρη των γεννητικών τους οργάνων, όπως έκαναν οι Αιγύπτιοι. Γι' αυτό οι Έλληνες τους ονομάζουν κολοβούς».

Στον ελληνορωμαϊκό κόσμο υπάρχουν σπάνιες αναφορές της πράξης, ως θεραπευτικού μέτρου, ίσως κατά ορισμένων μορφών καρκίνου. Στην ποινική νομοθεσία των Βυζαντινών

(Εκλογή Ισαύρων), συναντούμε και την περίφημη «καυλοκοπία», σαν ποιή κατά των αρρένων κτηνοβατών.

Βλέπουμε, λοιπόν, ότι η πρακτική ξεπερνά ιστορικά και γεωγραφικά την περιοχή του Ισλάμ, το οποίο ωστόσο την έχει «χρεωθεί» τους τελευταίους αιώνες, καθότι απαντάται πρωτίστως σε περιοχές της μουσουλμανικής Αφρικής και της Ινδονησίας. Πάντως, δεν μπορούμε να μιλάμε για ένα αυστηρά μουσουλμανικό έθιμο, εφόσον απουσιάζει από την περιοχή του «σκληρού πύρηνα» του Ισλάμ (Ιράν, Ιράκ), ενώ αντίθετα παρατηρείται ακόμη και σε μη μουσουλμανικούς πληθυσμούς, όπως στους Κόπτες χριστιανούς της Αιθιοπίας και της Αιγύπτου, στους αυτόχθονες του Αμαζονίου, των Φιλιππίνων, του Μεξικού και της Αυστραλίας, κ.λπ. Επιπλέον δεν υπάρχει καμιά αναφορά σεξουαλικού ακρωτηριασμού των γυναικών μέσα στο Κοράνιο. Δεν εντάχθηκε επίσημα στην θρησκεία ούτε και στα ιερά βιβλία. Σε μερικές όμως περιοχές αυτό έγινε μεταγενέστερα. Αναφέρεται σε προφορικές παραδόσεις, «χαντίτ», όπου είναι ένα είδος προφορικής παράδοσης και υλοποιείται πιστά σαν να είναι γραπτή. Φυσικά, αυτές τις παραδόσεις που ταξιδεύουν στο χρόνο, χωρίς να είναι γραμμένες σε ιερά κείμενα, τις αμφισβητούν πλέον οι περισσότεροι δάσκαλοι του Ισλάμ. Μάλιστα, πολλές οικογένειες των ισλαμιστών μεταναστών στην Ευρώπη, συνέχισαν το έθιμο αυτό και στις νέες πατρίδες.

6.9.Η ακρωτηριασμένη σεξουαλικότητα

Τα αποτελέσματα του σεξουαλικού ακρωτηριασμού είναι καταστροφικά για την ερωτική μετέπειτα ζωή της γυναίκας. Στερείται την γενετήσια απόλαυση, δεν έχει οργασμό, αλλά ούτε και πολλή επιθυμία, καθότι έχει «απονεκρωθεί» η πιο ερωτογόνα και ευαίσθητη περιοχή του σώματός της. Τις περισσότερες φορές αισθάνεται δυσφορία και πόνο κατά τη συνουσία. Ταλαιπωρείται από δυσμηνόρροια και μολύνσεις του ουροποιητικού συστήματος. Παρουσιάζεται τέλος, μεγάλο ποσοστό μητρικής θνησιμότητας λόγω επιπλοκών στη γέννα, που σχετίζονται άμεσα με την κλειτοριδεκτομή. Τα αυτονόητα ανεξίτηλα ψυχολογικά τραύματα που έπονται της επέμβασης είναι αυτονόητα.

Μαρτυρίες γυναικών

Zainab: Υπέστη κλειτοριδεκτομή όταν ήταν 8 χρονών

«Οι δυο αδελφές μου, εγώ και η μητέρα μου πήγαμε να επισκεφτούμε τους συγγενείς μας. Υπέθεσα αρχικά ότι θα πηγαίναμε εκδρομή, αλλά λίγο αργότερα μας ανακοίνωσαν ότι επρόκειτο να υποστούμε ακρωτηριασμό των γεννητικών μας οργάνων. Μια ημέρα πριν την εγχείριση ένα

άλλο κορίτσι που ακρωτηριαζόταν πέθανε πάνω στην επέμβαση. Τρομοκρατηθήκαμε πολύ , αλλά οι γονείς μας είπαν ότι ήταν υποχρέωσή μας και γι' αυτό το κάναμε. Ειλικρινά νομίζαμε ότι θα πεθαίναμε από τον πόνο. Χρειάζεται μια γυναίκα να σου κρατάει δυνατά το στόμα για να μην ουρλιάξεις, δυο να σου κρατάνε το στήθος και άλλες δυο τα πόδια σου. Μετά τον ακρωτηριασμό μας δέσανε πολύ σφιχτά τα πόδια γύρω-γύρω σαν να μαθαίναμε να περπατάμε ξανά. Έπρεπε να κάνουμε μεγάλη προσπάθεια να πάμε στην τουαλέτα. Αν δεν τα καταφέρναμε μέσα σε δέκα μέρες, θα υπήρχε μεγάλο πρόβλημα. Υποθέτω ότι ήμασταν πολύ τυχερές! Αναρρώσαμε επιτυχώς και δεν πεθάναμε όπως το άλλο κορίτσι». 36

Om Gad:

«Ήμουν 9 χρονών όταν μου ακρωτηρίασαν τα γεννητικά μου όργανα. Μου είπαν ότι πρόκειται για ένα σημαντικό γεγονός και οι γονείς μου με προετοιμάζαν λέγοντας: θα σφάζουμε και ένα κοτόπουλο για την περίπτωση! Έτσι εγώ νόμιζα ότι θα ήταν κάτι ευχάριστο και διασκεδαστικό. Η εξαδέλφη μου η Zaha υπέστη πρώτη την επέμβαση και την άκουσα να φωνάζει και να κλαίει. Εγώ τρομοκρατήθηκα και γι' αυτό έπρεπε να με κρατάνε .Ο ειδικός έκατσε μπροστά μου και έκανε την εγχείριση. Ούρλιαξα δυνατά για μια στιγμή και μετά έκανε έναν επίδεσμο από γάζα και βαμβάκι και τον τοποθέτησε στα χείλη του αιδοίου. Κατόπιν έπλενα κάθε μέρα την πληγή με νερό και μετά ψέκαζα επάνω μια σκόνη φτιαγμένη από έντομα. Η κλειτοριδεκτομή είναι απολύτως απαραίτητη και αποτελεί παράδοση. Επειδή τα εξωτερικά γεννητικά όργανα της γυναίκας μεγαλώνουν συνέχεια με την πάροδο του χρόνου και πρέπει να αφαιρούνται σε μικρή ηλικία. Ο λαός μου το κάνει και γι' αυτό έχω κι εγώ υποχρέωση να το κάνω».37

Το ράψιμο του αιδοίου μετά την εκτομή της κλειτορίδας επιφέρει κατόπιν πολλαπλά προβλήματα σε πολλά επίπεδα. Η Deega, διηγείται ότι ο άντρας της την πρώτη νύχτα του γάμου κάλεσε μια μαία να «την ανοίξει με μαχαίρι» , εφόσον ο ίδιος δεν μπορούσε με την σεξουαλική επαφή.

«Εκείνη τοποθέτησε έναν κρόκο αυγού στα χείλη της πληγής, ώστε να μην αισθάνομαι πόνο κατά την επέμβαση. Παρόλα αυτά, πόνεσε πολύ. Ο άντρας βέβαια το απολαμβάνει, αλλά η γυναίκα υποφέρει από τους πόνους. Τώρα πια δεν πονάω. Αλλά να το απολαμβάνω, μου είναι

36 βλ. την ιστοσελίδα του «rare-dose» στην βιβλιογραφία

37 ό.π.

αδύνατο...».38

Η Hibo αναφέρει για την περίοδό της:

«Η περίοδος μου ερχόταν με πολύ μεγάλη δυσκολία, σταγόνα–σταγόνα και διαρκούσε 10 μέρες το λιγότερο. Μερικές φορές έπρεπε να μου βάλουν κάποιο αναισθητικό βότανο στη μήτρα για να αντέχω τον πόνο. Ο γιατρός πρότεινε να ανοίξει λίγο την οπή του κόλπου, ώστε να τρέχει πιο εύκολα το αίμα, αλλά οι γονείς μου δεν συμφωνούσαν...».39

Όπως αναφέρθηκε και πιο πάνω από τις μαρτυρίες των πιο πάνω γυναικών η επέμβαση αυτή είναι επώδυνη, όμως έχουν «υποχρέωση» εφόσον είναι στοιχείο του πολιτισμού τους. Σύμφωνα με την κορανική ρύση, η γυναίκα πρέπει να είναι υποταγμένη στον άνδρα γιατί έτσι την «προστατεύει». Η μεγαλύτερη απόδειξη της «προστασίας» είναι η κλειτοριδεκτομή. Η πρακτική αυτή δεν υπήρχε στο Ισλάμ την εποχή του Προφήτη αλλά εμφανίστηκε τον 20^ο αιώνα. Το Κοράνιο δεν αναφέρει πουθενά τέτοιες κτηνωδίες. Τις περισσότερες φορές, και στην πλειοψηφία των μουσουλμανικών χωρών, πραγματοποιείται υπό ανύπαρκτες συνθήκες υγιεινής από εμπειρικές μαίες ή από κουρείς και εννοείται ότι χρησιμοποιούνται μη ειδικά εργαλεία. Στα εργαλεία περιλαμβάνονται συνήθως κοφτερά ξυράφια, κουζινομάχαιρα, σουγιάδες, κομάτια από σπασμένων μπουκαλιών, αιχμηρές πετρές, νύχια δακτύλων και αγκάθια ακακίας. Η «ηπιότερη» μορφή ακρωτηριασμού ήταν το κόψιμο της άκρης της κλειτορίδας. Η μέθοδος αυτή ονομάζεται « περιτομή Σούννα».

Η αιτία της εφαρμογής της μεθόδου της κλειτοριδεκτομής είναι η πεποίθηση των ανδρών πως οι γυναίκες έχουν σε μεγάλο βαθμό αναπτυγμένη σεξουαλική φύση και γι' αυτό πρέπει να τις θέτουν υπό έλεγχο. Σε πολλές περιπτώσεις μάλιστα έχουν πειστεί και οι ίδιες οι γυναίκες για αυτό, με αποτέλεσμα να ζητούν μόνες τους τον ακρωτηριασμό, επειδή πιστεύουν ότι διαφορετικά δεν θα καταφέρουν να παντρευτούν.

Τέλο, μπορούμε να καταλήξουμε στο συμπέρασμα, ότι οι μουσουλμάνες δεν κάνουν την επέμβαση αυτή γιατί τους το προστάζει η θρησκεία τους, αλλά για λόγους παράδοσης και ικανοποίησης των επιθυμιών των ανδρών.

38 βλ. την ιστοσελίδα του «pare-dose» στην βιβλιογραφία

39 ό.π

7.Γυναίκα και Θρησκεία

7.1.Νηστεία

Η νηστεία είναι από τα πιο σημαντικά στοιχεία του Ισλάμ. Κυριολεκτικά η νηστεία σημαίνει αποχή "πλήρως" από τα τρόφιμα, τα ποτά, την συνουσία και το κάπνισμα, από την ανατολή μέχρι την δύση του ήλιου, κατά τη διάρκεια ολόκληρου του μήνα του Ραμαζανιού, του ένατου μήνα του ισλαμικού έτους. Πιο κάτω, γίνεται αναφορά για την σημασία της νηστείας κατά τους μουσουλμάνους :

1. Διδάσκει στον άνθρωπο την αγάπη, γιατί όταν κάποιος νηστεύει το κάνει από την βαθιά αγάπη για τον Θεό. Και ο άνθρωπος που αγαπά τον Θεό είναι ένας άνθρωπος που ξέρει πραγματικά τι είναι αγάπη.
2. Εξοπλίζει τον άνθρωπο με μια δημιουργική αίσθηση της ελπίδας και της αισιοδοξίας. Γιατί όταν ο άνθρωπος νηστεύει, ελπίζει να ευχαριστήσει τον Θεό και επιδιώκει τη Χάρη Του.
3. Είναι αφοσιωμένος στοN Θεό. Γιατί όταν νηστεύει το κάνει για το Θεό και για χάρη Του και μόνο.
4. Καλλιεργεί στον άνθρωπο την συνείδηση, γιατί η νηστεία υποχρεώνει τον άνθρωπο να τηρήσει κάποιους κανονισμούς. Δεν υπάρχει καλύτερος τρόπος για να καλλιεργηθεί μια υγιή συνείδηση στον άνθρωπο.
5. Μέσω της νηστείας, νιώθει τους πόνους της στέρησης, αλλά μαθαίνει με αυτά και υπομένει υπομονετικά.
6. Η νηστεία παρέχει στον άνθρωπο μια διαφανής ψυχή, καθαρό μυαλό και ένα ελαφρύ σώμα.
7. Δείχνει στον άνθρωπο ένα νέο και σοφό τρόπο αποταμίευσης και πως να είναι σωστός χρηστής εκτέλεσης του προϋπολογισμού.
8. Ο άνθρωπος μαθαίνει τα στοιχεία της πειθαρχίας και της επιβίωσης.
9. Είναι μια συνταγή για αυτο-επιβεβαίωση και αυτοέλεγχο.

Νηστείας Ραμαντάν

Η νηστεία αυτή είναι πολύ σημαντική για τους μουσουλμάνους και για αυτό είναι υποχρεωτική. Αλλά υπάρχουν και άλλες φορές, όπου οι μουσουλμάνοι επιθυμούν να

νηστεύουν και μετά την παράδοση του Προφήτη Μωάμεθ. Μεταξύ αυτών, νηστείες γίνονται την Δευτέρα και την Πέμπτη κάθε εβδομάδας, λίγες ημέρες κάθε μήνα κατά τους δύο μήνες μετά την έλευση του προάγγελου Ραμαζανιού (Rajab και Sha'ban), έξι ημέρες μετά το Ραμαζάνι και μετά το «Eid ul-Day». Ωστόσο, μπορούμε να πούμε ότι η μόνη υποχρεωτική νηστεία είναι εκείνη του Ραμαζανιού, που μπορεί να κρατήσει 29 ή 30 ημέρες, ανάλογα με την θέση του φεγγαριού.

Ποιος μπορεί να νηστεύει;

Η νηστεία Ραμαντάν⁴⁰ είναι υποχρεωτική για κάθε μουσουλμάνο, άνδρα ή γυναίκα, που έχει αυτά τα προσόντα:

1. Πρέπει να είναι ψυχικά και σωματικά ικανός να νηστεύει, πράγμα το οποίο σημαίνει ότι είναι υγιής.
2. Πρέπει να είναι στην ηλικία της εφηβείας και της εξουσίας, που είναι συνήθως περίπου δεκατεσσάρων. Παιδιά κάτω από αυτή την ηλικία θα πρέπει να ενθαρρύνονται να αρχίσουν αυτή την καλή πρακτική, έτσι ώστε όταν φτάσουν στην ηλικία της εφηβείας τους θα είναι ψυχικά και σωματικά έτοιμοι να τηρούν τη νηστεία.
3. Πρέπει να είναι παρόντες μονίμως στο σπίτι. Αυτό σημαίνει ότι δεν είναι σε θέση να ταξιδέψουν περισσότερο από πενήντα μίλια περίπου.
4. Θα πρέπει να βεβαιωθείται ότι η νηστεία δεν μπορεί να σας προκαλέσει οποιαδήποτε ζημιά, σωματική ή ψυχική, εκτός από τις φυσιολογικές αντιδράσεις όπως η πείνα, η δίψα, κλπ.

Απαλλαγή από την νηστεία:

1. Τα παιδιά ηλικίας κάτω των δεκατριών/δεκατεσσάρων.
2. Άνθρωποι που είναι ψυχικά άρρωστοι.
3. Οι άνδρες και οι γυναίκες που είναι μεγάλοι σε ηλικία και είναι αδύναμοι να νηστεύουν. Αυτοί οι άνθρωποι αν και απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή θα πρέπει να προσφέρουν, τουλάχιστον, σε μια φτωχή μουσουλμανική οικογένεια ένα πλήρες γεύμα για κάθε άτομο την ημέρα.
4. Άρρωστοι άνθρωποι των οποίων η υγεία τους μπορεί να επηρεαστεί

⁴⁰ Βλ. Κοράνι, Σούρα ελ_Μπάκαρα, Μέρος 2^ο, παρ. 150

σοβαρά από την νηστεία. Μπορούν να αναβάλουν την νηστεία, εφόσον είναι άρρωστοι, αλλά σε μια μεταγενέστερη ημερομηνία θα πρέπει να νηστέψουν.

5. Οι ταξιδιώτες μπορούν να διακόψουν την νηστεία προσωρινά κατά τη διάρκεια του ταξιδιού τους.
6. Οι έγκυες γυναίκες και οι γυναίκες που θηλάζουν τα παιδιά τους μπορούν να διακόψουν την νηστεία τους γιατί μπορεί να θέσουν σε κίνδυνο την υγεία τους ή των παιδιών τους.
7. Οι γυναίκες στην περίοδο της εμμηνόρροιας. Πρέπει να αναβληθεί η νηστεία και την συνεχίσουν αργότερα.

Θα πρέπει να γίνει κατανοητό ότι εδώ, όπως και σε όλες τις άλλες ισλαμικές επιχειρήσεις, η πρόθεση πρέπει να καταστεί σαφές, ότι η δράση αυτή γίνεται από υπακοή στον Θεό, ως απάντηση στην εντολή Του και από την αγάπη Του. Η νηστεία από οποιαδήποτε ημέρα του Ραμαζανιού απαγορεύει το φαγητό, το ποτό, το κάπνισμα και η οποιαδήποτε προσωπική επαφή. Αν κάποιος, καταλάθος δεν τηρήσει τους κανονισμούς της νηστείας τότε σταματά μέχρι να μετανοήσει και συνεχίζει από την αρχή την νηστεία.

Γενικές συστάσεις:

Συνιστάται θερμά από τον Προφήτη Μωάμεθ να τηρηθούν αυτές τις πρακτικές, ειδικότερα κατά τη διάρκεια του Ραμαζανιού:

1. Να έχετε ένα ελαφρύ γεύμα πριν από το διάλειμμα της αυγής, που είναι γνωστή ως «Suhoor».
2. Αν μερικές ημερομηνίες πριν την έναρξης ή κατά τη διάρκεια της νηστείας, πιείτε νερό που δεν επιτρέπεται τότε αμέσως μετά τη δύση του ηλίου, να κάνετε την προσευχή αυτή: «Αλλάχ humma Λάκα sumna, wa αλά rizqika aftarna» (Ω Θεέ! Για χάρη σας έχουμε νηστεία και τώρα έχουμε διακόψει την νηστεία με το φαγητό που μας δώσατε).
3. Να κάνετε τα γεύματά σας όσο το δυνατό πιο χορταστικά για να αντέξετε την νηστεία.
4. Να λέτε την γνωστή προσευχή «Taraweeh».
5. Να αυξηθεί η μελέτη και η απαγγελία του Κορανίου.
6. Να ασκήσετε την υπομονή και την ταπεινότητα.

7. Να είστε εξαιρετικά προσεκτικοί όσον αφορά τη χρήση της γλώσσας, τις αισθήσεις και του μυαλού. Να αποφεύγετε τα κοτσομπολιά.

Τελειώνοντας, συμπεραίνουμε ότι ο Θεός εξαιρεί κάποια άτομα από την νηστεία, όπως τον άρρωστο και τον ταξιδιώτη. Πρέπει, όμως, από την στιγμή που θα θεραπευτούν ή θα γυρίσουν από το ταξίδι τους να νηστέψουν τις μέρες που χάσανε. Εξαιρέση επίσης αποτελούν και οι γυναίκες οι οποίες έχουν την μηνιαία τους περίοδο, καθώς και οι γυναίκες οι οποίες κυοφορούν. Επίσης, ο κάθε ένας που αντιμετωπίζει σοβαρό πρόβλημα υγείας απέχει, αφού θέτει σε κίνδυνο την ζωή του.

7.2.Οι Γυναίκες στην Κόλαση και στον Παράδεισο

Οι προοπτικές των γυναικών για την μετά θάνατον ζωή είναι κάθε άλλο παρά ενθαρρυντικές. Σύμφωνα με τον Μωάμεθ, οι περισσότεροι κάτοικοι της Κόλασης είναι γυναίκες:

«Είπε ο Προφήτης: Είδα τον παράδεισο και άπλωσα τα χέρια μου προς μια συστάδα (των καρπών του) και, αν τα είχα πάρει, θα τρώγατε από αυτά για όσο θα διαρκούσε ο κόσμος. Επίσης είδα και την φωτιά της Κόλασης, και ποτέ μου δεν έχω δει τόσο φρικτό θέαμα. Είδα πως οι περισσότεροι κάτοικοι ήσαν γυναίκες. Οι άνθρωποι τον ρώτησαν: Ω, απόστολε του Αλλάχ! Γιατί αυτό; Ο Προφήτης (η ευλογία και η ειρήνη του Αλλάχ ας είναι μαζί του) είπε: Εξ αιτίας της αγνωμοσύνης τους. Ρωτήθηκε αν αυτές είναι αγνώμονες προς τον Αλλάχ. Ο Προφήτης (η ευλογία και η ειρήνη του Αλλάχ ας είναι μαζί του) είπε: Είναι αγνώμονες προς τους συντρόφους (συζύγους) τους, και αγνώμονες προς τις καλές πράξεις. Είπε ο Μωάμεθ: Ω, γυναίκες! Να κάνετε ελεημοσύνες, διότι έχω δει πως η πλειονότητα των κατοίκων της πύρινης Κόλασης ήσαν γυναίκες! Οι γυναίκες ρώτησαν:Ω, απόστολε του Αλλάχ! Ποιος είναι ο λόγος για αυτό; Εκείνος είπε:Ω, γυναίκες! Καταριέστε συχνά, και είστε αγνώμονες προς τους συζύγους σας! Δεν έχω δει άλλον τόσο ελλειμματικό σε νοημοσύνη και σε πίστη, όσο είστε εσείς. Ω, γυναίκες, μερικές από σας μπορείτε να κάνετε ένα προσεκτικό άνδρα να ξεστρατίσει.»

Όμως, ακόμα και αν οι γυναίκες σταματήσουν να καταριούνται και αρχίσουν να σέβονται τους συζύγους τους, οι προοπτικές τους για την μεταθανάτια ζωή, δεν είναι πολλά υποσχόμενες. Οι Μουσουλμάνες γυναίκες μπορούν να προσβλέπουν σε μια αιωνιότητα όπου θα στέκονται σε γωνιές, περιμένοντας τους άνδρες να έρθουν να τις απολαύσουν:

*«Ο Απόστολος του Αλλάχ (η ευλογία και η ειρήνη του Αλλάχ ας είναι μαζί του) είπε:
Στον Παράδεισο υπάρχει ένα περίπτερο φτιαγμένο από ένα τεράστιο κούφιο μαργαριτάρι
εξήντα μίλια σε πλάτος, σε κάθε γωνία του οποίου υπάρχουν εταίρες που δεν θα βλέπουν
εκείνους που είναι στις άλλες γωνίες, και που οι πιστοί θα τις επισκέπτονται και θα τις
απολαμβάνουν.»*

8.Γυναίκα και Εκπαίδευση – Εργασία

Η αγωγή των παιδιών, σε αρχικό στάδιο, υπεύθυνη είναι η οικογένεια και κυρίως η μητέρα των παιδιών. Η μητέρα είναι η «δασκάλα» των παιδιών, και προσπαθεί μέσα στο οικογενειακό περιβάλλον στο οποίο ζούν να τα μεγαλώσει με την σωστή συμπεριφορά που αρμόζει σε μια αυστηρή κοινωνία.

Τα παιδιά μεγαλώνοντας, μαθαίνουν από τα οικογενειακά πρόσωπα κάποιες αξίες και έθιμα της παράδοσής τους. Στόχος της αγωγής των παιδιών είναι να καλλιεργηθούν σταθερούς ρόλους και πρότυπα συμπεριφοράς. Το κορίτσι μαθαίνει από την μητέρα όλες τις ιδιότητες που μπορούν να εξασφαλίσουν την επιτυχία στην ζωή τους. Κατά τους μουσουλμάνους, η επιτυχία για τις γυναίκες είναι σε συγκεκριμένες κατηγορίες. Μερικές κατηγορίες είναι η εργατικότητα, το κουράγιο, η υπομονή, η αγάπη, ο σεβασμός προς τους μεγαλύτερους, η δικαιοσύνη και η καλοσύνη. Αξίζει να αναφερθεί ότι ιδιότητες της κοινωνικοποίησης, όπως η μόρφωση, η επαγγελματική εργασία, η μαχητικότητα, η οικονομική άνεση και η φιλοξενία δεν θεωρούνται απαραίτητες για το κορίτσι. Ενώ για το αγόρι, κυρίως το φροντίζει ο πατέρας, όπου τα αγόρια θεωρούν τον πατέρα τους ως πρότυπο και προσπαθούν να του μοιάσουν τόσο στην συμπεριφορά όσο και στις αντιλήψεις του.

Η εκπαίδευση των μουσουλμάνων κυρίως έρχονται από την μελέτη του Κορανίου, το οποίο αποστηθίζουν και υιοθετούν τις αντιλήψεις του Μωάμεθ. Τα κορίτσια δεν έχουν ίσες ευκαιρίες στην μόρφωση, αφού δεν επιτρέπεται να σπουδάζουν σε τεχνικές σχολές, ούτε γίνονται δεκτές να δουλέψουν στο δημόσιο τομέα. Η οποιαδήποτε ενασχόληση στον ιδιωτικό τομέα θα πρέπει να γίνεται σε ξεχωριστό χώρο από τους άνδρες. Αυτό έχει ως συνέπεια να μειώνει την δυνατότητα των γυναικών να βρουν εύκολα θέση εργασίας. Ωστόσο, υπάρχουν περιπτώσεις, σε κάποιες μουσουλμανικές χώρες, όπου οι γυναίκες φθάνουν στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και σπουδάζουν. Οι σπουδές που κάνουν οι μουσουλμάνες σε μεγαλύτερο ποσοστό είναι στα ιατρικά, νομικά και παιδαγωγικά. Όμως, μόνο στα ιατρικά και στα παιδαγωγικά γίνονται αποδεκτές, αφού υποστηρίζεται ότι η γυναίκα από την φύση της είναι πλασμένη για να φροντίζει, να θεραπεύει και να διαπαιδαγωγεί.

Τέλος, συμπεραίνουμε ότι η γυναίκα έχει το ρόλο της εκπαιδευτικού, της ιατρού και της νοικοκυράς αφού φροντίζει τα παιδιά, τον σύζυγο και το σπίτι της, αλλά δεν ξεχνάει να μαθαίνει στα παιδιά της την παράδοση του Ισλάμ. Γενικά, δικαίωμα στην μόρφωση δεν έχει η γυναίκα επειδή θεωρείται ότι ο άνδρας είναι ανώτερος σ' όλους τους τομείς, και ειδικά στη μόρφωση. Κατά πόσο αυτό είναι σωστό ή όχι δεν μετρά ειδικά σε μια κοινωνία ανδροκρατική!

9. Παρθενιά

Η οικογένεια προετοιμάζει την κόρη για τον ρόλο της νοικοκυράς από πολύ μικρή ηλικία, ενώ για την σεξουαλική της διαπαιδαγώγηση ασχολείται η μητέρα, η θεία ή η αδερφή μετά την εμφάνιση της εμμηνου ρύσης. Λεπτομέρειες για τον έρωτα και το σεξ, το κορίτσι μαθαίνει από τις φίλες, τις αδερφές της και από την τηλεόραση. Μένοντας παρθένα μέχρι τη γαμήλια νύχτα είναι μια υποχρέωση για τις γυναίκες, καθώς και απαραίτητο για το μουσουλμανικό Θεό. Το Κοράνιο διδάσκει με σαφέστατο τρόπο ότι η ευτυχία σ' αυτή τη ζωή εξαρτάται από το νόμο του Θεού και για αυτό πρέπει να ακολουθούνται οι νόμοι του πιστά.

«Η επιτυχία της μάλιστα είναι οι πιστοί, οι οποίοι είναι ταπεινοί...διατηρούν την αγνότητα τους μόνο με τους συζύγους τους, ή εκείνων που είναι δικαιωματικά δικές τους να έχουν σεξουαλικές σχέσεις...». (βλ. Κοράνιο 23:1-7)

«Και να πει στις γυναίκες να υποτάζουν τα μάτια τους, και να διατηρήσουν την αγνότητά τους». (βλ. Κοράνιο 24:30-31)

Όπως αναφέρθηκε πιο πάνω η διατήρηση της παρθενιάς της γυναίκας είναι ένα σημαντικό και αναγκαίο στοιχείο για το Κοράνιο. Στο Ισλάμ η απώλεια της παρθενιάς μιας γυναίκας θεωρείται από όλες τις τάξεις και τις κοινότητες σαν η χειρότερη απρέπεια. Τιμωρείται από τον πατέρα ή από τον αδερφό του κοριτσιού, για αυτό δεν είναι παράξενο ότι οι περισσότερες μουσουλμάνες δεν είχαν ερωτικές σχέσεις πριν το γάμο.

Η ιστορία μιας δεκαεπτάχρονης μουσουλμάνας είναι ένα αντιπροσωπευτικό παράδειγμα σχετικά με τα εγκλήματα τιμής. Η κοπέλα αυτή, έλαβε ένα μήνυμα στο τηλέφωνο από τον θείο της να αυτοκτονήσει. Ο λόγος ήταν επειδή ερωτεύτηκε ένα συμμαθητή της και η οικογένειά της πίστευε ότι αμαύρωσε το όνομά της. Ο μοναδικός τρόπος, σύμφωνα με την οικογένειά της, για να αποκαταστήσει την τιμή των συγγενών της ήταν να αυτοκτονήσει. Όταν η κοπέλα αρνήθηκε να κάνει αυτή την πράξη, τότε τα αδέρφια και ο θείος της άρχισαν να της στέλνουν απειλητικά μηνύματα. Προκαλώντας της αισθήματα ντροπής και φόβου, αποφάσισε να προχωρήσει με την επιθυμία των γονιών της. Αν και αποπειράθηκε αρκετές φορές να αυτοκτονήσει, η κοπέλα επέζησε. Η Ντιέρα υποστήριξε ότι η οικογένειά της προσέλαβε την προσωπικότητά της και πως την έκανε να νιώσει σαν εγκληματίας.⁴¹ Εκτός από την Ντιέρα, υπάρχουν πολλές άλλες περιπτώσεις όπου η οικογένεια κλειδώνει τις κοπέλες σε ένα δωμάτιο, συντροφιά με ποντικοφάρμακο, ένα σκοινί ή και ένα όπλο, παροτρύνοντας τις να τερματίσουν την ζωή τους.

⁴¹ Βλ. Εφημερίδα «Καθημερινή», 16 Ιουλίου 2006, σελ.:13

Είναι τόσο πολλοί οι θάνατοι «υπό περίεργες συνθήκες» που υποστηρίζεται ότι ορισμένες από τις αυτοκτονίες είχαν γίνει για άλλους λόγους, όπως η υπόνοια για απιστία, η υποτιθέμενη στειρότητα του θύματος και η «αδυναμία» του να γεννήσει αγόρι, ενώ κάποιες άλλες ήταν πράγματι «εγκλήματα τιμής» που οι δράστες τους είχαν φροντίσει να τα κάνουν να μοιάζουν με ατυχήματα.

10.Εμμηνος ρύση

Στο Κοράνιο δεν αναφέρεται πουθενά ότι οι γυναίκες δεν μπορούν να προσεύχονται ή να λατρεύουν με οποιοδήποτε τρόπο άλλο κατά την έμμηνο ρύση τους. Αυτό που αναφέρεται είναι:

«..... Θα σας ρωτήσω για την εμμηνόρροια. Λένε, είναι επιβλαβής. Ότι πρέπει να αποφεύγετε η σεξουαλική επαφή με τις γυναίκες κατά την έμμηνο ρύση. Δεν πρέπει να τους προσεγγίζετε μέχρι να απαλλαγούν από αυτό. Από την στιγμή που είναι απαλλαγμένες από αυτό, μπορείτε να έχετε συνουσία μαζί τους με τον τρόπο που σχεδιάστηκε από τον Θεό. Ο Θεός αγαπάει αυτούς που είναι καθαροί....». (βλ.Κοράνιο 2:222)

Οι πιο πάνω στίχοι βασίζονται σε μια ψεύτικη ιδέα για τις γυναίκες, ότι δεν είναι σε θέση να προσεύχονται ή να νηστεύουν κατά την έμμηνο ρύση. Ισχυρίζονται ότι οι γυναίκες δεν είναι «καθαρές» κατά την έμμηνο ρύση, και ως εκ τούτου δεν μπορεί να επιτραπεί να προσεύχονται.

«...οι γυναίκες σας είναι φορείς των σπόρων σας..... Έτσι, μπορείτε να απολαύσετε αυτό το προνόμιο όπως θέλετε, εφ' όσον εσείς διατηρείτε τη δικαιοσύνη...» (βλ.Κοράνιο 2:223)

Συνεχίζει με το ρητό, «οι γυναίκες σας είναι φορείς των σπόρων σας», εννοώντας ότι υπάρχει μόνο ένας τρόπος που μια γυναίκα μπορεί να φέρει το σπόρο και υπενθυμίζει ότι μόνο οι άνδρες μπορούν να έχουν αυτό το προνόμιο «για όσο διάστημα διατηρούν δικαιοσύνη». Και όλα αυτά χάρη της έμμηνο ρύσης, με την οποία οι άνδρες μπορούν να φτιάξουν την δική τους οικόγενεια.

Τέλος, συμπεραίνουμε ότι η έμμηνο ρύση αντιμετωπίζεται σαν μια «ακαθαρσία» που είναι προσωρινή και την οποία απαλλάσει τη γυναίκα από την νηστεία και την προσευχή. Καθώς απαγορεύεται η σεξουαλική επαφή μέχρι να τελειώσει αυτή «ακαθαρσία». Η έμμηνο ρύση όμως θεωρείται σημαντική και αναγκαία για την απόκτηση παιδιών.

11.Ισότητα

Το θέμα της ισότητας ανάμεσα στη γυναίκα και στον άνδρα έχει πάρει πολλές διαστάσεις. Πολλοί άνθρωποι ακούγοντας για τους κανονισμούς του Ισλάμ, καταλαβαίνουν αμέσως ότι η θέση της γυναίκα είναι πολύ δύσκολη.

Η απάντηση στο αν υπάρχει ισότητα, είναι πολύ διαφορετική όσον αφορά τον Θεό και τις παραδόσεις του Ισλάμ. Υπάρχει ένα κλίμα καταπίεσης της γυναίκας από την κοινωνία, γιατί αυτή στηρίζεται στο Κοράνι και στην παράδοση του Ισλάμ. Ωστόσο, το πραγματικό Ισλάμ, όπως υποστηρίζουν μουσουλμάνοι θεολόγοι, αυτό δεν ισχύει και ότι η ισότητα υπάρχει.

Πιο κάτω μπορείτε να δείτε το υποστηρίζουν οι θεολόγοι μουσουλμάνοι την ισότητα μεταξύ ανδρών και γυναικών. Το απόσπασμα είναι παρμένο από το Κοράνιο:

«Κύριος τους απάντησε:...Εγώ ποτέ δεν παραλείπω να ανταμείψω κάθε εργαζόμενο ανάμεσά σας για οποιαδήποτε δουλειά που κάνετε, είτε είστε αρσενικοί ή θηλυκοί, εσείς είστε ίσοι με το ένα το άλλο ...» (βλ. Κοράνιο 3:195).

Όπως αναφέρθηκε πιο πάνω ο Θεός, κατά το Κοράνιο υπάρχει μια πλήρη ισότητα μεταξύ ανδρών και γυναικών ως προς το πνευματικό τομέα. Πολλές από τις μουσουλμανικές χώρες που ισχυρίζονται ότι ακολουθούν το πνεύμα της ισότητας, αντιμετωπίζουν τις γυναίκες ως πολίτες δεύτερης κατηγορίας.

Στις περισσότερες μουσουλμανικές χώρες η γυναίκα κακομεταχειρίζεται καθημερινά. Τους μιλάνε με το πιο εξευτελιστικό και ταπεινό τρόπο που τις τοποθετούν στο ίδιο επίπεδο με τα ζώα.

Το απόλυτο σεβασμό και δικαιώματα που εγγυάται ο Θεός για τις μουσουλμάνες γυναίκες δεν μπορεί να θεωρηθεί ψέμα αφού είναι γραμμένο στο Κοράνιο. Ενώ ο τρόπος που παρουσιάζεται ο άνδρας στο Κοράνιο και γενικά στα θρησκευτικά ιερά βιβλία του Ισλάμ, παρουσιάζουν τον άνδρα ως ανώτερο ον.

«Οι γυναίκες είναι από τη φύση, ηθικά και θρησκευτικά ελαττωματικά". (Bukhary).

Αυτά είναι τα λόγια του Bukhary, ένας προφήτης που εκπροσωπεί το θέλημα του Θεού και δήλωσε ότι οι γυναίκες συνήθως δεν έχουν τη σωματική δύναμη του ανθρώπου, δηλαδή είναι «φυσικά ελαττωματικά». Ξεχνούν ότι οι γυναίκες έχουν άλλες φυσικές ιδιότητες στις οποίες είναι ανώτερες από τους άνδρες, όπως και η ικανότητά τους να αντέχουν τον πόνο, την ικανότητα να φέρουν τα παιδιά, κλπ.

Επίσης, αναφέρονται οι γυναίκες ως «ηθικά ελαττωματικές», αγνοώντας το γεγονός ότι η συντριπτική πλειοψηφία των ανδρών δολοφονούν, βιάζουν, κακοποιούν παιδιά, κλπ. Ακόμη,

υποστηρίζουν ότι οι γυναίκες είναι «θρησκευτικά ελαττωματικές», αλλά είναι αυτοί που απαγορεύουν τις κόρες τους από την προσευχή και τη νηστεία κατά τις περιόδους εμμηνόρροιας τους. Το πρόβλημα είναι ότι δεν ήταν ο θεός αυτός που δεν επέτρεψε την ισότητα αλλά η ίδια η ανδροκρατούμενη κοινωνία.

Ωστόσο αυτό που ο Θεός αποκάλυψε στο Κοράνιο μπορεί να την αντιληφθεί ο καθένας διαφορετικά. Αφού την μια υποστηρίζεται και αναδυνάμεται το γυναικείο φύλλο και άλλοτε παρουσιάζεται ισχυρότερο το ανδρικό φύλλο. Παρ' όλα αυτά η πνευματική ισότητα μεταξύ ανδρών και γυναικών είναι διαφορετική όπως παρατηρεί κανείς στο εξής απόσπασμα του Κορανίου:

«Όποιος εργάζεται με δικαιοσύνην, άνδρες ή γυναίκες, ... σίγουρα θα τους χορηγηθεί μια ευτυχισμένη ζωή σε αυτόν τον κόσμο, και θα τους πληρωθεί αποζημίωση σίγουρα τους για τα δίκαια έργα τους». (βλ. Κοράνιο16:97)

Με τα πιο πάνω καταλαβαίνει κανείς ότι το Κοράνιο υποστηρίζει την ισότητα ως προς το πνευματικό τομέα, αλλά σε άλλους τομείς, όπως στον εργατικό τομέα, στην προσωπική τους ζωή και γενικά ως προς την ελεύθερη βούλησή της γυναίκας έχει αντίθετη άποψη. Η κοινωνία ότι και αν αναφέρονται στα ιερά βιβλία, ότι δηλαδή υπάρχει ισότητα, κατά την άποψή μου, δεν υπάρχει. Η κοινωνία έχει ακολουθήσει την παράδοση όπου ο άνδρας είναι ανώτερος και η γυναίκα ακολουθεί. Το Κοράνι άλλοτε υποστηρίζει την θέση της γυναίκας και άλλοτε θα βρεθούν στίχοι που την μειώνουν. Σε μια ανδροκρατική κοινωνία, όπως αυτές των μουσουλμανικών χωρών, τι περιμένει κανείς; Να διατηρηθεί και να υιοθετηθεί αυτό που στηρίζεται από το Κοράνι ή κάτι άλλο;

12.Φεμινιστικό Κίνημα στο Ισλάμ

Το ζήτημα με την καταπίεση της γυναίκας σε όλους τους τομείς, είναι ένα πανάρχαιο γεγονός. Αν και η καταπίεση των γυναικών γινόταν και σε άλλες χώρες του κόσμου, στις ισλαμικές χώρες ακόμη συνεχίζονται. Στο θέμα αυτό, οι γυναίκες βρήκαν την λύση και αυτό ήταν να ξεσηκωθούν και να παλέψουν για τα δικαιώματά τους.

Έτσι, εμφανίζεται το πρώτο γυναικείο κίνημα στη Δύση, πριν από εκατόν περιπού χρόνια. Στην Ανατολή, το γυναικείο κίνημα κίνημα αναπτύχθηκε ελάχιστα και αυτό ίσως επειδή η καταπίεση των γυναικών ήταν εντονότερη, ειδικά στην Αίγυπτο. Στις χώρες όπου η γυναίκα μεταχειρίζονταν με τον χειρότερο και πιο απάνθρωπο τρόπο, οι γυναίκες δεν διαμαρτυρηθήκαν ποτέ από φόβο.

Σε ισλαμικές χώρες όπως το Αφγανιστάν και το Ιράν, η καταπίεση που δέχονται οι γυναίκες είναι θεσμικές. Το να έρθουν οι μουσουλμάνες ενάντια με το καθεστώς και τους νόμους, δεν είναι καθόλου εύκολο. Όμως, στην Τυνησία, τα πράγματα είναι κάπως διαφορετικά, αφού είναι μια χώρα με την πιο φιλελεύθερη νομοθεσία όσον αφορά τις γυναίκες. Στην Βαρκελώνη διεξήχθη ένα συνέδριο με θέμα την προώθηση μιας «μη σεξιστικής» ερμηνείας του Κορανίου, όπου συμμετείχαν τετρακόσια μέλη διαφόρων γυναικείων οργανώσεων από όλες τις χώρες. Το συνέδριο αυτό χαρακτηρίστηκε εξαιρετικά επιτυχημένο, και ουσιαστικά σηματοδότησε τη γέννηση ενός κινήματος απελευθέρωσης της μουσουλμάνας γυναίκας.

Ο Ισλαμικός φεμινισμός είναι μια μορφή κινήματος που ασχολείται με τον ρόλο των γυναικών του Ισλάμ. Έχει ως στόχο την πλήρη ισότητα όλων των μουσουλμάνων, ανεξαρτήτως φύλου, σε δημόσιο και σε ιδιωτικό βίο. Φεμινίστριες υποστηρίζουν τα δικαιώματα των γυναικών, την ισότητα των δύο φύλων και την κοινωνικής δικαιοσύνη σε ένα ισλαμικό πλαίσιο. Αν και ριζωμένη στο Ισλαμικό κίνημα, οι πρωτοπόροι έχουν επίσης χρησιμοποιήσει ομιλίες για να αναγνωρίσουν το πρόβλημα παγκοσμίως. Τάσσεται υπέρ της μετακίνησης, της ισότητας στη θρησκεία και να ενθαρρύνουν την αμφισβήτηση της πατριαρχικής ερμηνείας του Κορανίου.

Μεταρρυθμίσεις στο πλαίσιο του Ισλάμ

Κατά τη διάρκεια των πρώτων ημερών του Ισλάμ τον 7ο αιώνα π.Χ. , έγιναν μεταρρυθμίσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα των γυναικών όσον αφορά το γάμο, το διαζύγιο και τη κληρονομικότητα. Οι γυναίκες δεν αναγνωριζόταν από το νομικό καθεστώς ούτε και σε άλλους πολιτισμούς της Δύσης. Ο Watt εξηγεί:

«Την εποχή εκείνη στο Ισλάμ οι συνθήκες των γυναικών ήταν τρομερές - δεν είχαν κανένα δικαίωμα στο να έχουν δική τους ιδιοκτησία, έπρεπε να είναι ιδιοκτησία του ανθρώπου και αν ο άνδρας πέθαινε όλα πήγαν στους γιούς του».

Ο Μωάμεθ, ωστόσο, από τη θέσπιση των δικαιωμάτων της ιδιοκτησίας, της κληρονομικότητας, της εκπαίδευσης και το διαζύγιο, οι γυναίκες έδωσαν ορισμένες θεμελιώδεις εγγυήσεις. Γενικά σε όλους τους τομείς η γυναίκα είναι κατώτερη.

Στην Ισλαμική Χρυσή Εποχή

Ενώ κατά την προ-μοντέρνα περίοδο δεν υπήρχε επίσημο φεμινιστικό κίνημα, εντούτοις υπήρχαν μια σειρά σημαντικών προσωπικοτήτων που υποστήριζαν τη βελτίωση των δικαιωμάτων και την αυτονομία των γυναικών. Αυτές κυμαίνονται από τον φιλόσοφο , ο οποίος υποστήριξε ότι οι γυναίκες θα μπορούσαν να επιτύχουν πνευματικά εξίσου καλά με τους άνδρες.

Στην Εκπαίδευση

Οι γυναίκες διαδραμάτισαν σημαντικό ρόλο στα θεμέλια πολλών ισλαμικών εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, όπως του «Φατίμα αλ Φιχρί» του Πανεπιστημίου Αλ Karaouine. Αυτό συνεχίστηκε μέχρι τη δυναστεία Ayyubid στο 12ο και 13ο αιώνα, όταν 160 τζαμιά ήταν εγκατεστημένα στην Δαμασκό, 26 εκ των οποίων χρηματοδοτήθηκαν από γυναίκες.

Σύμφωνα με τον λόγιο « Ibn Asakir» τον 12ο αιώνα, υπήρχαν ευκαιρίες για την εκπαίδευση των γυναικών. Έγραψε ότι τα κορίτσια και οι γυναίκες θα μπορούσαν να μελετήσουν, να κερδίσουν ακαδημαϊκούς τίτλους και χαρακτηρίζονται ως μελετητές (Ουλέμα) και ως εκπαιδευτικοί.

Γυναικεία εκπαίδευση στον ισλαμικό κόσμο, εμπνεύστηκε από τη σύζυγο του Μωάμεθ την Αϊσα. Παρόλο που δεν ήταν συνηθισμένο οι γυναίκες να εγγραφούν ως μαθήτριες σε επίσημες κατηγορίες, που παρέστη στις άτυπες διαλέξεις και συνεδρίες. Να σπουδάσουν σε τζαμιά και σε άλλους δημόσιους χώρους. Η πλέον πρόσφατη μελέτη των μουσουλμάνων γυναικών ακαδημαϊκών, από την Ruth Roded, λέει:

«Αν Αμερικανοί και Ευρωπαίοι ιστορικοί αισθάνονται την ανάγκη να ανασυνθέσουν την ιστορία των γυναικών γιατί οι γυναίκες είναι αόρατες στις παραδοσιακές πηγές, οι ισλαμιστές μελετητές είναι αντιμέτωποι με μια πληθώρα από πρώτη ύλη που μόλις ξεκίνησαν και πρέπει να μελετηθούν».

Διαβάζοντας τις βιογραφίες των χιλιάδων μουσουλμάνων γυναικών επιστημόνων, είναι έκπληκτοι για τα αποδεικτικά στοιχεία που έρχεται σε αντίθεση με την άποψη των μουσουλμάνων ανδρών για την νοητική ικανότητά τους.

Τέλος, μπορούμε να καταλάβουμε ότι οι γυναίκες του Ισλάμ, έπρεπε να παλέψουν σ' όλους τους τομείς για να κερδίσουν τα δικαιώματά τους. Πιο κάτω δίνονται πίνακες όπου παρουσιάζουν όλα τα κινήματα από το 1837 μέχρι την σημερινή εποχή.

Συνταγματική Κίνηση (1800-1922) – Δυναστεία «Qajar»

- **1837:** Το πρώτο σχολείο για τα κορίτσια αποδεικνύεται από αμερικάνους ιεραπόστολους στην πόλη της Urumia. Μόνο χριστιανικά κορίτσια είχαν το δικαίωμα να ενταχθούν σε αυτό το σχολείο.
- **1870:** Τα κορίτσια από μουσουλμανικές οικογένειες είχαν ενταχθεί το σχολείο των αμερικανικών ιεραπόστολων στην Τεχεράνη.
- **1900-1922:** Συνταγματικό Κίνημα (Δυναστεία Qajar) - η πολιτική συμμετοχή των γυναικών στο κίνημα .
- **1906:** Το πρώτο Σύνταγμα στη χώρα. Χορηγείται από τον Muzaffar Al-din Σαχ. Η πρώτη Majlis (Βουλή), έγινε στις 7 Οκτωβρίου του 1906.
- **1907:** Πρώτη γυναικεία επιτροπή, ΜΚΟ, εγκατεστημένο στην Τεχεράνη. Αποτελείτο από δύο συλλόγους: ο Σύλλογος Γυναικών για την Ελευθερία (Anjoman Azadi Zanan) και η Μυστική Ένωσης Γυναικών (Ettehadie Gheibi-e Zanan).
- **1907:** Πρώτα σχολεία της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης για τα κορίτσια στην Τεχεράνη. Τα σχολεία αυτά χρηματοδοτούνταν από την ΜΚΟ.
- **1910-1920:** Πρώτα γυναικεία περιοδικά «Danesh» και «Shokufe».
- **1918:** Πρώτη Ακαδημία Εκπαίδευσης Καθηγητριών στην Τεχεράνη.
- **1922:** Reza Σάχη στέψη (Δυναστεία Παχλαβί)
- **1920-1930** Η Επιτροπή των γυναικών ΜΚΟ γίνεται πολύ δραστήρια στην Τεχεράνη και σ' άλλες μεγάλες πόλεις κατά τα χρόνια αυτά. Χρηματοδοτεί τα σχολεία , τις κλινικές υγείας για τις γυναίκες και άλλες πολιτιστικές δραστηριότητες.
- **1935:** Fatemeh Sayyah έγινε η πρώτη γυναίκα που εντάχθηκε στην σχολή του Πανεπιστημίου της Τεχεράνης.

- **1920 1960:** Πρώτο δημοσίευμα για τις γυναίκες, τους αγώνες τους, για τα ίσα δικαιώματα, για το γάμο, το διαζύγιο, το δικαίωμα στην εργασία, στην εκπαίδευση, στην υγεία και στις πολιτικές δραστηριότητες

Mohammad Reza Shah (1942 - 1979) – «Δυναστεία Παχλαβί»

- **1951:** Αναφορά για το δικαίωμα του «εκλέγειν» και της πολιτικής ελευθερίας.
- **1961:** Λευκή Επανάσταση - το δικαίωμα των γυναικών να ψηφίζουν.
- **1965 :** Μεταρρύθμιση του Οικογενειακού Δικαίου (δικαίωμα στο διαζύγιο και η νόμιμη ηλικία γάμου αυξήθηκε σε 18 ετών).
- **1969:** Μεταρρύθμιση του Εργατικού Δικαίου (π.χ. άδεια μητρότητας)

Επανάσταση «Post» (1979-1997)

- **1979:** Ισλαμική Επανάσταση – Ο Χομεϊνί επιλέχθηκε ως ο υπέρτατος αρχηγός. Επικύρωση της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν.
- **1980 :** Υποχρεωτικές οι «hijab». Γίνεται έντονη διαμαρτυρία από τις γυναίκες του Ισλάμ.
- **1985:** Κύρωση της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν για Ποινικού Κώδικα βάσει της Σαρίας - Αλλαγή στο Οικογενειακό Δίκαιο βάσει της Σαρία.
- **1990 :** Αναβίωση του γυναικείου περιοδικού «Zanan».
- **1992:** Κύρωση της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν για το Ποινικού Κώδικα βάσει της Σαρίας.
- **1995:** Σύγκρουση μεταξύ των γυναικών και κράτος. Οργανισμός –ΜΚΟ- συμμετέχει στη διάσκεψη του Πεκίνου – ομιλίες υπέρ των γυναικείων δικαιώματων.

Πρόεδρος Χαταμί - Μεταρρύθμισης (1997-2005)

- **1997:** Εκλογή του μεταρρυθμιστή προέδρου Μοχάμαντ Χαταμί.
- **1996-2000:** Σχετική ελευθερία του τύπου των γυναικών και πρώτη γυναίκα υπουργός που υπηρετεί στο υπουργικό συμβούλιο, της «Περιβαλλοντικής Οργάνωσης».
- **2001:** Έναρξη blogs και ιστοσελίδες των γυναικών (womeniniran.net). * Ηλεκτρονικές καμπάνιες.
- 2001-2006: τροποποιήσεις της σύμβασης γάμου (δικαίωμα στο διαζύγιο, στην εργασία, στο να επιλέξουν τον τόπο διαμονής, στο να ταξιδεύουν έξω από τη χώρα τους και η ίση κατανομή των ακινήτων.

- **2003:** 8 Μαρτίου Ημέρα της Γυναίκας - Συγκέντρωση στα πάρκα της Τεχεράνη (πρώτη δημόσια συγκέντρωση των γυναικών και διεκδίκηση των δικαιωμάτων τους μετά τις διαμαρτυρίες του 1980 ενάντια στην υποχρεωτική «hijab». Και το πρώτο ανοιχτό μικρόφωνο στο Πολιτιστικό Κέντρο της Τεχεράνης, όπου έγινε το πρώτο συνέδριο απευθείας σύνδεση ιρανικών φεμινίστριων σ' όλο τον κόσμο σχετικά τα στερεότυπα της καλής μάνας, καλής συζύγου και καλής κόρης.
- **2004:** το 60% των φοιτητών κολεγίου ήταν γυναίκες.
- **2005:** Στις 12 Ιουνίου, διαδηλώσεις γυναικών μπροστά από το Πανεπιστήμιο της Τεχεράνης ζητούν ισότητα.

Παρόν

- **8 Μαρτίου, 2006:** Παγκόσμια ημέρα Γυναικών - Συγκέντρωση στην «Daneshjoo Park», στην Τεχεράνη, όπου γυναίκες χτυπηθήκαν από αστυνομικούς γιατί διαμαρτυρήθηκαν για την καταπίεση που δέχονται από την κοινωνία.
- **12, Ιουνίου, 2006:** Συγκέντρωση στην Πλατεία «Hafta Tir», στην Τεχεράνη – και πάλι ξυλοδαρμό γυναικών από αστυνομικούς.
- **2006 Αύγουστος 27:** Μαζεύτηκαν "1 εκατομμύριο υπογραφές" για εκστρατεία εναντίον του Κράτους.
- **2006 Οκτώβριος 31:** "Κατάργηση του Λιθοβολισμού".

13.Παιδί και Κοράνιο

Στο Ιερό Κοράνιο, γίνεται λόγος για το παιδί και χρησιμοποιεί διάφορους όρους για τα παιδιά όπως για παράδειγμα «dhurriyya», « Ghulam», « Ιμπν», « Walad», « Ουαλίντ», « Mawlūd», «Sabi», «Tifl» και « Saghir». Οι αναφορές που γίνονται ασχολούνται κυρίως με τις παιδοκτονίες ή βρεφοκτονίες, την υιοθεσία, τα ορφανά παιδιά και το θηλασμό. Οι αναφορές αυτές αποτέλεσαν τα θεμέλια της ισλαμικής νομοθεσίας και με βάση τους νόμους αυτούς τα παιδιά μεγαλώνουν για να γίνουν σωστοί μουσουλμάνοι.

14.Η Εκπαίδευση των παιδιών

14.1.Απομνημόνευση του Κορανιού

Το Κοράνιο είναι το βιβλίο στο οποίο ο Θεός είπε και ο Μωάμεθ έγραψε, με σκοπό να ακολουθούν το θέλημά Του οι πιστοί. Για να γίνει αυτό θα πρέπει να γνωρίζουν όσα ο Θεός θέλει. Παρακάτω μπορεί να δει κανείς από που οι μουσουλμάνοι υιοθετήσαν την ιδέα να διαβάζουν το Κοράνι:

Ο Αλλάχ αποκάλυψε στο Κοράνιο:

«Αλλάχ έχει ευνοήσει τους πιστούς αποστέλλοντάς τους αγγελιοφόρο από μεταξύ τους, να απαγγείλει τους στίχους του σ' αυτούς, και να τους διδάξει το βιβλίο».

Ο Προφήτης δήλωσε:

«Το καλύτερο από σας είναι αυτό που έχει μάθει το Κοράνιο και στη συνέχεια δίδαξε».

(Bukhari)

Όπως μπορούμε να δούμε, το Κοράνιο είναι απαγγελίες όπως προβάλλονται από τον Αλλάχ και τον Προφήτη και θεωρούνται πολύ σημαντικές για το Ισλάμ. Θα πρέπει να συνεχίζεται η συνήθεια αυτή μέσα στο σπίτι μας και μέσα από την εκπαιδευτική ρουτίνα.

Παρακάτω δίνονται μερικά βήματα που θα διευκολύνουν την διαδικασία της απομνημόνευσης.

Πριν αρχίζει κανείς να απομνημονεύσει

Η απομνημόνευση του Κορανιού είναι μια ιδιαίτερα σημαντική υποχρέωση για την απόκτηση μιας θέσης στο παράδεισο Του Αλλάχ και για την επίτευξη της ευχαρίστησης Του. Έτσι, με την απομνημόνευση του Κορανιού οι πιστοί θα ανταμοιφθούν. Και αυτό θα γίνει αφού επαναλαμβάνουν τα παιδιά σας το Κοράνιο και μάθουν όσα πρέπει να ξέρουν για τον Αλλάχ.

Το Ισλάμ είναι μια θρησκεία που ασχολείται με τη δικαιοσύνη και τον σεβασμό και ως εκ τούτου, παίρνει τα δικαιώματα και τις ευθύνες πολύ σοβαρά. Αναφέρει ότι, το Ισλάμ είναι ευθύνη του κάθε ατόμου να αντιμετωπίζει όλες τις δημιουργίες με σεβασμό, τιμή και την αξιοπρέπεια. Φυσικά, ο πιο άξιος σεβασμού είναι ο Δημιουργός ο ίδιος. Σεβασμός ξεκινά με αγάπη και υπακούοντας τις εντολές του Θεού και από αυτή τη ροή για όλα τα ήθη και τα υψηλά πρότυπα ηθικής που είναι συνυφασμένα με το Ισλάμ. Ο Θεός περιμένει από εμάς, τους ενήλικους πιστούς, τη θεραπεία των παιδιών με σεβασμό και να τους καλλιεργήσουν την αγάπη. Τα μικρά παιδιά χρειάζονται τροφή, αγάπη και συμπόνια. Αγνοώντας τις ανάγκες τους, συναισθηματικές και πνευματικές είναι η αμέλεια, σύμφωνα με το Κοράνιο.

Μετά τη γέννηση ενός παιδιού, οι μητέρες πρέπει να το θηλάζει. Το μητρικό γάλα έχει σχεδιαστεί από τον Θεό για να ταιριάζει ειδικά στις ανάγκες του κάθε παιδιού.

«Οι μητέρες πρέπει να πιπιλίζουν τα παιδιά τους για δύο ολόκληρα χρόνια, (που είναι) για όσους (γονείς) οι οποίοι επιθυμούν να ολοκληρώσουν τη διάρκεια του θηλασμού» .
(βλ. Κοράνιο 2:233)

Ωστόσο, ο Θεός δίνει λύση σε όσες μητέρες δεν μπορούν να θηλάσουν τα μικρά τους, όπως η χρήση μιας τροφός και η δοσολογία διατροφής των βρεφών που έχει σχεδιαστεί ειδικά για τις ανάγκες του βρέφους. Όταν τα παιδιά είναι αρκετά μεγάλα πρέπει να διδάσκονται να αγαπούν το Θεό. Αυτό είναι συνήθως εύκολο, διότι τα παιδιά, όπως είναι φυσικά διατεθειμένα γνωρίζουν να αγαπούν το Θεό. Είναι εύκολο για αυτούς να καταλάβουν ότι ο Θεός είναι ο Δημιουργός, και ότι είναι υπεύθυνος για όλα όσα υπάρχουν. Χρειάζεται μόνο να τους υπενθυμίζεται. Είναι οι γονείς ή φροντιστές υπεύθυνοι να διδάξουν στα παιδιά ότι ο Θεός είναι ένας και ότι δεν υπάρχει κανένας άξιος να λατρεύεται εκτός από Εκείνος.

Γονείς, κηδεμόνες, και φροντιστές είναι υπεύθυνοι για τη διδασκαλία των κανονισμών του Ισλάμ στα παιδιά τους. Τα παιδιά πρέπει να διδάσκονται το σωστό τρόπο λατρείας του Θεού και ο καλύτερος τρόπος να γίνει αυτό είναι το καλό παράδειγμα. Από τη στιγμή που μπορούν να επικοινωνούν με τα παιδιά τους στο ίδιο το περιβάλλον αυτό είναι μάθηση. Ακόμα και όταν ένα πολύ μικρό παιδί ακούει την προσευχή, το παιδί γνωρίζει ότι οι πιστοί πρέπει να εστιάσουν την προσοχή τους στο Θεό. Τα παιδιά μαθαίνουν αυτό παρατηρώντας τη συμπεριφορά των γύρω τους.

Από τις παραδόσεις του προφήτη Μωάμεθ μαθαίνουμε ότι είναι υποχρεωτικό για τους μουσουλμάνους να διδάξουν στα παιδιά τους να προσεύχονται όταν είναι επτά χρονών. Η πραγματικότητα είναι ότι τα παιδιά που ζουν σε νοικοκυριά όπου η προσευχή και η ορθή

λατρεία είναι ορατά, είναι πρόθυμοι να προσεύχονται σε πολύ μικρή ηλικία στο πλευρό των γονιών τους.

Στα επτά τους χρόνια τα παιδιά πρέπει να διδαχθούν πώς να προσεύχονται σωστά και στην αραβική γλώσσα. Αν και η προσευχή δεν αποτελεί υποχρέωση πριν από την έναρξη της εφηβείας, όμως τα παιδιά μεγαλώνοντας πρέπει να καταλάβουν ότι η αγάπη και η λατρεία του Θεού είναι η λογική για το παρόν. Αν τα παιδιά μαθαίνουν σταδιακά καθώς μεγαλώνουν οι υποχρεώσεις τους θα είναι ευκολότερες για αυτούς να εκτελέσουν.

Τα παιδιά θα πρέπει να είναι σε θέση να βλέπουν όσους νηστεύουν, καθώς και την εκτέλεση άλλων πράξεων λατρείας, όπως η ανάγνωση του Κορανίου. Θα πρέπει να παρατηρούν επίσης, τους κηδεμόνες τους για να μάθουν καλούς τρόπους, τα ήθη και έθιμα της παράδοσής τους.

Πρακτικά βήματα για απομνημόνευση

1. Διόρθωση προφοράς και Απαγγελίας

Το πρώτο βήμα στην απομνημόνευση του Κορανίου είναι η διόρθωση της προφοράς των παιδιών κατά την διάρκεια της απαγγελίας. Αυτό δεν μπορεί να γίνει εκτός εάν ακούει ένας γνώστης που είναι ακριβής αφηγητής ή κάποιος που έχει απομνημονεύσει από παιδί το Κοράνιο. Εάν ο δάσκαλος δεν είναι καλός αφηγητής θα 'πρεπε να βρεθεί κάποιος στην κοινότητά που να μπορεί.

Αξίζει να αναφερθεί ότι οι προφήτες έμαθαν το Κοράνιο προφορικά και διαδόθηκε έτσι μέχρι την καταγραφή των ιερών κανόνων. Έτσι, το διδάσκαλος διδάσκει το Κοράνιο που έμαθε από τους συντρόφους του και στη συνέχεια το μεταδίδει. Κάποιος πρέπει να ορίσει ένα ημερήσιο όριο για το ποσό του Κορανίου που επιθυμεί κανείς να απομνημονεύσει. Το όριο αυτό θα πρέπει να είναι λογικό και είναι δυνατόν να εκπληρωθεί. Αυτό διδάσκει την επίτευξη του στόχου, αλλά και ένα αίσθημα ολοκλήρωσης για το καθημερινό επίτευγμα. Πρέπει να βοηθήσουν οι γονείς τα παιδιά τους, να θέτουν ρεαλιστικούς στόχους καθημερινά που θα τους προετοιμάσει και αργότερα στην ζωή τους.

Το παιδί θα πρέπει να αντισταθεί στον πειρασμό να προχωρήσει σε ένα νέο κομμάτι του Κορανίου πριν απομνημονεύσει το τμήμα που συμφώνησε να μάθει. Αυτό είναι ένα πειθαρχικό μέτρο που βοηθάει στο να επικεντρωθεί σε ένα πράγμα κάθε φορά και να συγκεντρωθεί σε ένα συγκεκριμένο στόχο.

2. Συνεχής Απαγγελία και αναθεώρηση

Μόλις ένα παιδί διορθωθεί στην απαγγελία πρέπει να ξεκινήσει τη διαδικασία απομνημόνευσης από την αρχή και να το επαναλαμβάνει καθημερινά. Αυτό θα βοηθήσει, κατά τους μουσουλμάνους, στο να μην ξεχάσουν το μέρος που έπρεπε να είχαν μάθει. Κάποιοι τρόποι που επιβεβαιώνει την επανάληψη του τμήματος του Κορανίου που θα 'πρεπε να μάθουν τα παιδιά είναι τα εξής πιο κάτω:

- α. Στις υποχρεωτικές προσευχές.
- β. Πριν πάνε για ύπνο.
- γ. Ενώ περιμένουν για οτιδήποτε (λεωφορεία, οδοντίατρος κ.λπ.)

Με αυτούς τους τρόπους, είναι δυνατό για ένα παιδί να ασκήσει αποστήθιση ακόμα και όταν ασχολούνται με άλλα ζητήματα, διότι δεν περιορίζονται σε ένα μόνο συγκεκριμένο χρονικό διάστημα (για την απομνημόνευση του Κορανίου). Μέχρι το τέλος της ημέρας, θα βρει κανείς το «όριο» που μπορεί. Αυτή η επανάληψη πρέπει να γίνει με ευχάριστο τρόπο και όχι να το δούν τα παιδιά σαν αγγαρεία.

3. Απαγγέλλοντας με ένα μελωδικό ύφος

Είναι σημαντικό να το διαβάσει κανείς το Κοράνιο μελωδικά. Αυτό είναι σημαντικό για τους ακόλουθους λόγους:

- α. Η μελωδική απαγγελία του Κορανίου είναι ευχάριστη και δίνει κίνητρο για να συνεχίσουν τα παιδιά την απομνημόνευση.
- β. Με τον να ακούσει την φωνή του το παιδί, μπορεί να καταλάβει εκεί όπου κάνει το λάθος και να το διορθώσει.

4. Χρησιμοποιώντας το ίδιο αντίγραφο του Κορανίου

Κατά τους μουσουλμάνους, προτείνεται να δίνεται στο κάθε παιδί ένα Κοράνιο δικό του, στο οποίο μπορεί να αποτυπώνει στο μυαλό του όσα διαβάζει και ταυτόχρονα βλέπει.

5. Η κατανόηση είναι ο καλύτερος τρόπος της απομνημόνευσης

Μια ακόμη στρατηγική στην οποία μπορεί το παιδί να ακολουθήσει για την απομνημόνευση του Κορανίου, είναι να κατανοήσει πρώτα κάποιες ορολογίες, την γλώσσα στην οποία είναι γραμμένη και την ροή της.

6. Απαγγέλλοντας με άλλους

Βοηθάει πολύ τα μικρά παιδιά να έχουν κάποιο άλλο άτομο να τους καθοδηγεί, αλλά και να τους ρωτάει συνεχώς, έτσι τα παιδιά είναι σε συνεχής εγρήγορση και θυμούνται κάτι πολύ καλύτερα.

7. Συνεχή αναθεώρηση του τι έχει απομνημονεύσει

Το Κοράνιο είναι διαφορετικό από οποιοδήποτε άλλο υλικό που έχει κανείς να απομνημονεύσει και «εξατμίζεται» γρήγορα από το μυαλό. Πρέπει να υπενθυμίζονται τα παιδιά να διαβάζουν το μέρος του Κορανίου που πρέπει να μάθουν, αλλά και πρέπει ο γονέας να ρωτά το παιδί τι θυμάται και τι έμαθε.

8. Παρατηρώντας για Ανάλογα τμήματα του Κορανίου

Διάφορα μέρη του Κορανίου μοιάζουν μεταξύ τους ως προς τη σημασία, τη διατύπωση και την επανάληψη. Θα ήταν καλό το παιδί να εντοπίσει τα σημεία αυτά, γιατί η σύγκριση ή η ομοιότητα διαφόρων στίχων διευκολύνει την κατανόηση και την απομνημόνευση.

9. Εκμεταλλευόμενοι την Χρυσή ώρα της ημέρας

Ο καλύτερος χρόνος της ημέρας για να απομνημονεύσει Κοράνιο ένα παιδί είναι την νύχτα που προηγείται της «Fajr» (αυγή) ή τις πρώτες πρωινές ώρες που ακολουθεί η προσευχή.

10. Εκμεταλλευόμενοι την Χρυσή χρόνια της απομνημόνευσης

Θα πρέπει τα παιδιά να ενθαρρύνονται να απομνημονεύουν το Κοράνιο από την ηλικία των 5 μέχρι τα 23, αυτά είναι τα χρυσά χρόνια της απομνημόνευσης.

15. Παιδί και Κοινωνία

15.1. Δικαιώματα

1. Τα παιδιά έχουν το δικαίωμα να τρέφονται, να ντύνονται, και να προστατεύονται μέχρι να φθάσουν στην ενηλικίωση.
2. Τα παιδιά πρέπει να έχουν το σεβασμό, να απολαμβάνουν την αγάπη και την στοργή από τους γονείς τους.
3. Τα παιδιά έχουν το δικαίωμα να αντιμετωπίζονται, εξίσου με τα αδέρφια τους.

Μια παράδοση αναφέρει:

Ο Προφήτης Μωάμεθ είχε πει:

«Να είστε δίκαιοι και μόνο όσον αφορά τα δώρα που προσφέρετε στα παιδιά σας. Αν ήταν να δοθεί προτεραιότητα σε οποιαδήποτε (φύλο έναντι του άλλου), θα προτιμούσα θηλυκά».

4. Τα παιδιά έχουν δικαίωμα στην εκπαίδευση.
5. Ένα ρητό που δόθηκε στο Μωάμεθ αφορά:

«Ένας πατέρας δίνει τίποτα στο παιδί του καλύτερα από μια καλή εκπαίδευση».

Το Ισλάμ είναι μια ολιστική θρησκεία. Ως εκ τούτου, τις φυσικές ανάγκες που αφορούν αυτόν τον κόσμο δεν πρέπει να αγνοηθούν. Τα παιδιά έχουν το δικαίωμα να ζουν με ασφάλεια και σιγουριά, και έχουν όλες τις φυσικές τους ανάγκες ληφθεί υπόψη. Ένας λόγιος του Ισλάμ, ο Nawawi είπε:

«Ο πατέρας θα πρέπει να τους μάθει να συμπεριφέρονται με καλούς τρόπους σε όλα τα πράγματα, τρώγοντας, πίνοντας, στο ντύσιμο, τον ύπνο, που θα βγαίνουν έξω από το σπίτι, που εισέρχονται άλλοι στο σπίτι, την ιππασία, σε οχήματα κ.λπ., καθώς και σε όλες τις υποθέσεις τους. Αυτός θα πρέπει να δημιουργήσει ένα άτομο με όλες τις ιδιότητες του σωστού πολίτη, όπως η αγάπη της (προσωπικής) θυσία, βάζοντας άλλους πρώτους, βοηθώντας τους άλλους και να είναι γενναιόδωροι. Αυτός θα πρέπει να τους κρατήσει μακριά από τα κακά χαρακτηριστικά, όπως η δειλία, η φιλαργυρία, η έλλειψη ιπποτισμού, η έλλειψη φιλοδοξιών κλπ. Τα παιδιά πρέπει, επίσης, να προστατεύονται από την σωματική βλάβη και τίποτα που είναι πιθανό να τους οδηγήσει σε ανυπακοή προς το Θεό».

Το Ισλάμ δίνει στα παιδιά πολλά δικαιώματα, και πάνω από όλα, είναι το δικαίωμα να γνωρίζουν και να αγαπούν το Θεό. Ως ολιστική θρησκεία ασχολείται με την πνευματική, την σωματική και την συναισθηματική ευεξία, το Ισλάμ προσπαθεί να προστατέψει τα δικαιώματα των παιδιών, ακόμη και πριν από την σύλληψη.

15.2.Παιδοκτονία

Στην προ-ισλαμική Αραβική κοινωνία, ασκείται η παιδοκτονία για να μπορούν να ελέγχουν το αριθμόν και φύλο των παιδιών. Βρεφοκτονία γινόταν είτε από την εξαθλίωση (που ασκείται σε άνδρες και γυναίκες εξίσου), είτε ως θυσίες στους θεούς, είτε από «απογοήτευση και φόβο, από κοινωνική ντροπή που αισθάνονται ένας πατέρας από τη γέννηση μιας κόρης». Βλέπετε, τότε, το γεγονός ότι γεννιόταν κόρη και όχι γιός, θεωρούταν σαν να αποκαλείται ο άνδρας ανίκανος. Επίσης, ένιωθε απογοήτευση γιατί ήθελε να παραδώσουν στα χέρια των γιών τους την περιουσία τους. Το Κοράνιο απορρίπτει την πρακτική της παιδοκτονίας και το θεωρεί σοβαρό αμάρτημα.

15.3.Θηλασμός

«Και έχουμε διέταξε στον άνθρωπο να είναι καλός με τους γονείς του: Σε έκανε η μητέρα σου και και στα δύο χρόνια σε είχε απογαλακτίσει. Ευγνωμοσύνη Παρουσίαση σε Μένα και στους γονείς σας» 42

Στο πιο πάνω απόσπασμα γίνεται λόγος για το μητρικό γάλα το οποίο θεωρείται αναγκαίο για την υγεία του παιδιού. Βέβαια, δεν είναι υποχρεωτικό για κάθε μητέρα να θηλάζει το παιδί της, ειδικά όταν αυτή είναι άρρωστη ή όταν το γάλα της δεν είναι ωφέλιμο. Επίσης, όταν ένα ζεύγο χωρίσει μπορεί να στείλει το παιδί σε τροφό και τα έξοδα αναλαμβάνει ο πατέρας, εκτός αν η ίδια η μητέρα αποφασίσει να θηλάζει το παιδί της, τότε ο πρώην συζυγός της πρέπει να πληρώσει για τον κόπο της.⁴³

Τέλος, η μητέρα ενός παιδιού θηλάζει το παιδί για δύο ολόκληρα χρόνια, γιατί πιστεύεται πως έτσι δεν αρρωστά συχνά.

42 Βλ. Κοράνιο. Σούρα Λουκμάν, Μέρος 21^ο, παρ. 14

43 Βλ. Κοράνιο. Σούρα ελ-Μπακάρ, Μέρος 2^ο, παρ.233

15.4.Παιδιά ορφανά από πατέρα

Το Κοράνιο σε 19 στίχους απαγορεύει την σκληρή και τυραννική μεταχείριση των ορφανών παιδιών ζητώντας ταυτόχρονα από όλους να τους δεχθούν με καλοσύνη και δικαιοσύνη. Ο Μωάμεθ, ο ίδιος ήταν ορφανός, αλλά όπως υποστηρίζει είχε την φροντίδα του Θεού. Μπορεί κανείς να διαβάσει στο Κοράνιο και να παρατηρήσει ότι ενθαρρύνονται οι πιστοί να πάρουν τα ορφανά παιδιά και να τα μεγαλώσουν όπως πρέπει. Επίσης, μιλά για την ανταμοιβή για εκείνους που δέχονται τα ορφανά και προειδοποιεί εκείνους που σπαταλούν παράνομα την περιουσία των ορφανών. Ακόμη, αναφέρεται στην τιμωρία που θα περιμένουν η οποία είναι η εξής με τη «φωτιά στην κοιλιακή χώρα».

Το Κοράνιο, επίσης, δίνει συγκεκριμένες οδηγίες προς τους κηδεμόνες για τα ορφανά, ιδίως όσον αφορά το πως να προστατεύσουν τον πλούτο τους και τα δικαιώματα ιδιοκτησίας. Κατά το ιερό βιβλίο δεν θα πρέπει να «κλέψουν» όσα ανήκουν στα παιδιά, και άμαν δεν έχουν κάποιο περιουσιακό στοιχείο, τότε θα πρέπει να τους δίνεται από τους θετούς γονιούς.

Εν κατακλείδι, τα πράγματα που δεν προτιμούν για τον εαυτό τους οι πιστοί του Ισλάμ δεν πρέπει να κάνουν στους άλλους πιστούς που λατρεύουν το Θεό Αλλάχ, σύμφωνα με τον Μωάμεθ.

15.5.Υιοθεσία

Έγκριση ήταν μια κοινή πρακτική στην προ-ισλαμική Αραβία. Σύμφωνα με το έθιμο αυτό, ο υιοθετημένος γιός θα πάρει το όνομα του θετού γονέα, και θα πρέπει να εξομοιώνεται με την οικογένεια σε μια «νομική έννοια του όρου». Το Κοράνιο αντικατέστησε το προ-ισλαμικό έθιμο της έγκρισης από τη σύσταση ότι «τα παιδιά άγνωστης προέλευσης, θα αντιμετωπίζονται όπως τους αδελφούς τους στην πίστη». Έγκριση θεωρήθηκε ως ένα ψέμα, ως μια τεχνητή ισοπαλία μεταξύ ενηλίκων και παιδιών, που στερούνται πραγματικής συναισθηματική σχέση. Ως αιτία της σύγχυσης αφορούσε την γενεαλογία και, συνεπώς, μια πιθανή πηγή προβλημάτων που αφορούν το γάμο μεταξύ των μελών της ίδιας οικογένειας και όσον αφορά το θέμα της κληρονομιάς.

Αργότερα, δόθηκε εντολή ότι όλα τα θετά παιδιά θα έπρεπε να χειρίζονται με διαφορετικό τρόπο από ότι χειριζόταν μέχρι στιγμής. Με έναν στίχο του Κορανίου, ο Μωάμεθ έδωσε εντολή στους θετούς γονείς να αναφέρουν τα ονόματα των βιολογικών γονέων τους, αν είναι γνωστά, και να ονομάζουν τα υιοθετημένα παιδιά με τα ονόματα αυτά.

«... Όπως είναι ο μόνος τρόπος η ομιλία με τα στόματά σας. Αλλά, ο Αλλάχ λέει ότι (εσείς) πρέπει να λέτε την Αλήθεια, και Αυτός θα δείξει τον σωστό δρόμο. Καλέστε τους από τα ονόματα των πατέρων τους, γιατί είναι δικαιοσύνη στα μάτια του Αλλάχ. Αλλά αν δεν το γνωρίζετε το όνομα των πατέρων, τότε δεχθείτε τους αδελφούς σας με πίστη. Αλλά δεν υπάρχει καμία ευθύνη σε σας, αν κάνετε ένα λάθος σ' αυτό. Αυτό που μετράει είναι η πρόθεση της καρδιάς σας. Και ο Αλλάχ είναι συχνά επιστρέφοντας, Πανάγαθο». (βλ. Κοράνι 33 :4 -5)

Ο κηδεμόνας έχει σχέση διαφορετική με το παιδί με βάση τον ισλαμικό νόμο. Αυτή η σχέση γονιού με το παιδί ονομάζεται « kafala», που προέρχεται από μια λέξη που σημαίνει «ζωοτροφές». Στην ουσία, αυτό περιγράφει περισσότερο μια σχέση προώθησης-γονέα. Μερικούς κανονισμούς της ισλαμικής νομοθεσίας όσον αφορά το υιοθετημένο παιδί και τον γονέα είναι το εξής πιο κάτω:

- Ένα υιοθετημένο παιδί κληρονομεί περιουσία από τους βιολογικούς γονείς του.

Όταν το παιδί μεγαλώσει, τα μέλη της θετή οικογένειας δεν θεωρούνται συγγενείς εξ αίματος, και επομένως, δεν είναι «muhrim» σε αυτόν ή αυτήν. «Muhrim» αναφέρεται σε μια συγκεκριμένη νομική σχέση που ρυθμίζει τον γάμο και άλλες πτυχές της ζωής. Ουσιαστικά, τα μέλη της θετή οικογένεια θα είναι αποδεκτά ως πιθανούς εταίρους του γάμου, καθώς και τους κανόνες της σεμνότητας που καλλιεργούνται μεταξύ του παιδιού και τα μέλη της θετής οικογένειας του αντίθετου φύλου.

Αν το παιδί είναι εφοδιασμένο με περιουσία από την βιολογική οικογένειά του, οι θετοί γονείς χρησιμεύουν απλώς ως διαχειριστές.

15.6. Αμβλώσεις

Καταρχήν, το Κοράνιο καταδικάζει την δολοφονία των ανθρώπων (εκτός από την περίπτωση της άμυνας ή της θανατικής ποινής), αλλά δεν αναφέρεται πουθενά για την αμβλώση. Αυτό οδηγεί τους θεολόγους της ισλαμικής πίστης να λαμβάνουν διαφορετικές οπτικές για το θέμα αυτό. Η πλειονότητα των θεολόγων διαπιστώνουν ότι η έκτρωση επιτρέπεται μέχρι την 40^η ημέρα της κύησης και άλλοι μέχρι την 120^η ημέρα.

Το Κοράνιο αποδοκιμάζει με σαφήνεια από τη θανάτωσή τους άλλους ανθρώπους:

«*Να μην σκοτώνεται την ζωή που ο Αλλάχ έκανε ιερό*»(βλ. Κοράνιο 6: 151)

Όσον αφορά το αν η αμβλώση είναι μια μορφή δολοφονία ενός ανθρώπου, το Κοράνιο δεν κάνει σαφείς δηλώσεις. Μόνο η σούρα 17: 31 προειδοποιεί τους

πιστούς σε γενικές γραμμές:

«...Μην σκοτώσετε τα παιδιά σας από φόβο αν δεν τα θέλετε. Θα παρέχεται τροφή γι ' αυτούς όσο και για εσάς. Αληθώς η θανάτωση των οποίων είναι μια μεγάλη αμαρτία....».

Το θέμα αυτό, το Ισλάμ επιτρέπει στις γυναίκες να κάνουν έκτρωση σε περίπτωση που κινδυνεύει η ζωή της μητέρας, αλλά και στην περίπτωση που αδυνατεί να συντηρήσει το παιδί της.

Τέλος, η άμβλωση απαγορεύεται μετά από την πάροδο του χρονικού περιθωρίου των τεσσάρων μηνών, γιατί τότε θεωρείται ότι το έμβρυο έχει ολοκληρωθεί πια από ψυχή και έχει διαμορφωθεί σαν μια καινούργια οντότητα.

16. Παιδιά στρατιώτες

Τα παιδιά είναι «αφηρημένες έννοιες» για τους στρατηγούς και αποτελούν πολιτικό εργαλείο στα βρώμικα χέρια των ισλαμιστών πολεμιστών. Ακούμε εδώ και χρόνια από τα ΜΜΕ ότι μικρά αγόρια μετατρέπονται ξαφνικά σε «δολοφονικά τέρατα». Πολλοί από εμάς έχουμε αναρωτηθεί με ποιον τρόπο τους «δηλητηριάζουν» τα μυαλά ώστε να σκοτώνουν, να βασανίζουν και να εξευτελίζουν άλλα παιδιά, τους γονείς και τους παππούδες τους, αλλά και να θυσιάζουν τη δική τους ζωή προς χάριν του παραλογισμού και της μεγαλομανίας εκείνων που τους κυβερνούν;

Συγκεκριμένα, στο ισλαμισμό φταίει η ρατσιστική εκπαίδευση καθώς επίσης, και το ισραηλινό αδίστακτο καθεστώς της κατοχής. Οι γυναίκες και τα παιδιά, που σήμερα υποφέρουν περισσότερο από τη βία της Δύσης, είναι οι μουσουλμάνες και τα παιδιά τους. Αλλά πάλι, ο ρατσισμός έχει τους τρόπους του, και το φταίξιμο για τα βάσανά τους επιρρίπτεται μόνο στο γεγονός ότι είναι μουσουλμάνοι. Ο κόσμος σήμερα είναι μολυσμένος με τον φόβο του Ισλάμ, τον φόβο των παιδιών που φέρνει στον κόσμο η κάθε μουσουλμάνα.

Σ' όλο τον κόσμο, εκατοντάδες χιλιάδες παιδιά κάτω των 18 προσλαμβάνονται σε κυβερνητικές ένοπλες δυνάμεις, παραστρατιωτικές οργανώσεις και από μια ποικιλία ένοπλων αντιεξουσιαστικών ομάδων. Συχνά πρόκειται για παιδιά που εγκατέλειψαν το σχολείο είτε γιατί το θέλανε οι ίδιοι είτε γιατί κατέληξαν στο δρόμο. Ωστόσο, το διεθνές δίκαιο απαγορεύει τη συμμετοχή των παιδιών ηλικίας κάτω των 18 ετών σε ένοπλες συγκρούσεις.

Αυτό σημαίνει ότι στην πραγματικότητα τα αγόρια παράνομα και με το ζόρι, υποχρεώνονται να συμμετάσχουν σε πολέμους των φανατικών ισλαμιστών, όπου συχνά έχουν τραυματιστεί ή σκοτωθεί. κ.λπ. Τα παιδιά αυτά χρησιμοποιούνται ως κατάσκοποι, αγγελιοφόροι, αχθοφόροι των στρατιωτών και ζούν κάτω από τις χειρότερες συνθήκες. Τα κορίτσια διατρέχουν ιδιαίτερο κίνδυνο του βιασμού και άλλων μορφών σεξουαλικής κακοποίησης.

Τέτοια παιδιά έχουν στερηθεί την παιδική τους ηλικία και είναι εκτεθειμένοι σε φοβερούς κινδύνους, και ας μην ξεχνάμε την ψυχολογική και την σωματική ταλαιπωρία.

Τέλος, στα παιδιά αυτά κάνουν «πλύση εγκεφάλου» από πολύ μικρά, μαθαίνοντας τους ότι η βία και τα όπλα είναι ο μόνος αληθινός τρόπος για να δείξουν το μεγαλείο του Αλλάχ, αλλά και ο πιο γρήγορος και σίγουρος τρόπος για φθάσουν στο παράδεισο με τον Αλλάχ. Αυτοί οι ψευδοστρατιώτες το μόνο που καταφέρνουν να κάνουν είναι να καταστρέψουν τις ψυχές αθώων παιδιών.

17. Βία

Τα παιδιά του Ισλάμ αντιμετωπίζουν συνήθως και άλλες μορφές βίας - στο σχολείο, σε ιδρύματα που προορίζονταν για την προστασία τους, σε κέντρα κράτησης ανηλίκων και πολύ συχνά στο σπίτι τους.

Η βία κατά των παιδιών συμβαίνει σε όλα τα μέρη του κόσμου. Ένας μεγάλος αριθμός των χωρών που εκτελούν διαφόρων ειδών βίας στα παιδιά είναι συνήθως στην Κίνα, στο Ιράν, στο Ιράκ, στο Πακιστάν και στο Σουδάν που έχουν καταδικάσει ανήλικα παιδιά σε θάνατο. Ο τερματισμός της εκτέλεσης των ανήλικων παραβατών αποτελεί σημαντικό στόχο από μόνο του και ένα σημαντικό βήμα στην πορεία για πλήρη κατάργηση της θανατικής ποινής μικρών ανηλίκων παιδιών. Η πλύση εγκεφάλου που κάνουν οι φανατικοί ισλαμιστές, κάνουν τα παιδιά να πιστεύουν ότι με την δολοφονία άλλων ατόμων, τον βομβαρδισμό και την βία είναι ένα από τα πολλά θελήματα του Αλλάχ.

Επίσης, τους κάνουν να πιστεύουν ότι με την βία θα εξασφαλίσουν μια θέση στο παράδεισο. Όλα αυτά όμως είναι ένας τρόπος για να επικρατήσει χάος και να διατηρήσουν οι φανατισμένοι ψευδοπατριώτες του Ισλάμ το πάνω χέρι όσον αφορά το κράτος, την δημοκρατία και την ισότητα.

Φωνές των παιδιών στρατιωτών

Αλή (ηλικία 10)

Ένα παιδί μουσουλμάνο, ο Αλής, μιλά για την κατάσταση στην οποία βρέθηκε, όταν τον ανάγκασαν να γίνει μικρός δολοφόνος. Αναφέρει τον λόγο που νομίζει ότι έπρεπε να πολεμέσει:

«Είμαι ένας στρατιώτης που πολεμάω για τον Αλλάχ, όπως μας έχουν πει, εμείς τα παιδιά είμαστε ιδανικοί γιατί δεν διαμαρτυρόμαστε, δεν περιμένουμε να πληρωθούμε, και αν μας πούν να σκοτώσουμε, σκοτώνουμε!».

Μαχαντ (ηλικία 11)

«Κατά τη διάρκεια της εκπαίδευσης, υπήρχαν τρεις εκπαιδευτές και έξι άλλα παιδιά. Ένας από αυτούς ήμουν και εγώ. Μας δίδαξαν πώς να χρησιμοποιούμε τις βόμβες και τα όπλα. Δεν γνωρίζω άλλες λεπτομέρειες».

Ααζίμ (ηλικία 7)

«Ένας πολεμιστής με πήρε μαζί του. Κρατούσε όπλα και φώναζε δυνατά. Φοβήθηκα πολύ. Με πήρε μετά σε ένα σκοτεινό χώρο με άλλα παιδιά και μας έλεγαν και άλλοι στρατιώτες πως είμασταν οι εκλεκτοί του Αλλάχ. Μας μάθανε να πολεμάμε και γίναμε δυνατοί στρατιώτες. Σκοτώναμε όσους ήταν εναντίον του Αλλάχ.»

18.Συμπεράσματα:

Μελετώντας ένα πολύ δύσκολο και περίπλοκο θέμα όπως αυτό, καταλήγω στο συμπέρασμα ότι κάθε θρησκεία έχει τους δικούς του κανονισμούς, όπου οι πιστοί ακολουθούν πιστά. Η θρησκεία που αναλύθηκε ήταν ο ισλαμισμός και μπορεί κανείς να δει το πόσο καθορίζει την καθημερινότητα των μουσουλμάνων σε όλους τους τομείς.

Επίσης, αναφέρθηκε κυρίως στα ανθρώπινα δικαιώματα τα οποία παραβιάζονται και δεν αναφέρομαι στα δικαιώματα του άνδρα αφού αυτός έχει το πάνω χέρι σε όλα. Έγινε λόγος για τα πιο κοινά εγκλήματα τα λεγόμενα «δολοφονίες για λόγους τιμής». Καθέ χρόνο σφάζονται χιλιάδες γυναίκες και μικρά κορίτσια, όχι από δολοφόνους αγνώστους, αλλά από τα ίδια τα αρσενικά μέλη της οικογένειάς τους. Οι δολοφόνοι μένουν ατιμώρητοι, ενώ οι γυναίκες και τα κορίτσια πεθαίνουν χωρίς λόγο.

Οι άνδρες της κοινωνίας θεωρούνται ανώτεροι από τις γυναίκες και πιστεύουν ότι έχουν το δικαίωμα να τις κακομεταχειρίζονται. Μερικών απάνθρωπων και βίαιων τιμωριών είναι το μαστίγωμα, ο λιθοβολισμός, η δηλητηρίαση και ακόμα η ψυχολογική καταπίεση μέχρι αυτοκτονίας για τις γυναίκες.

Το αγόρι⁴⁴ θεωρείται το καμάρι της οικογένειας ενώ το κορίτσι «ανικανότητα» των ανδρών να κάνουν παιδιά. Τα αγόρια αναλαμβάνουν όσα κάνει ο πατέρας του και το μεγαλύτερο μέρος της κληρονομιάς δίνεται σ' αυτούς, ενώ στα κορίτσια μπορεί να τους δοθεί μια μικρή προίκα έτσι ώστε να παντρευτούν ευκολότερα και γρηγορότερα.

Τέλος, η θέση των γυναικών και παιδιών είναι πολύ δύσκολη στις μουσουλμανικές χώρες, εφόσον επικρατεί μια νοοτροπία όπου κυριαρχεί η θρησκευτική πολιτική. Όμως, ας μην ξεχνάμε ότι το Κοράνιο διαδόθηκε από έναν άνδρα τον Μωάμεθ, ο οποίος είχε τις ίδιες αντιλήψεις για την γυναίκα. Αλλά είμαστε όλοι άνθρωποι του θεού και είμαστε όλοι ίσοι όσο διαφορετικοί και αν φαινόμαστε!

⁴⁴ Βλ. Κοράνιο, Σούρα Άλ Ιμράν, Μέρος 2^ο, παρ.36

19.Βιβλιογραφία:

- ❖ Pierre Crabites, καταγεγραμμένο στο Allama Sir Abdullah Al-Mamun Al-Suhrawardy, The Wisdom of Muhammad - Η Σοφία του Μωάμεθ, New York: Citadel Press, 2001.
- ❖ Sahih Al-Bukhari, Dr. Muhammad Matraji, μεταφρ.New Delhi: Islamic Book Service, 2002.
- ❖ M.Rodinson, «Ισλάμ κα καπιταλισμός», μετ. Δ. Κουρτοβίκ,εκδ. Κάλβος, Αθήνα, 1980.
- ❖ Α. Γιαννουλάτου, « Ισλάμ», εκδ. πορευθέντες, Αθήνα, 1975.
- ❖ Δρίτσα, Δ.Α, Μόσχου, Δ.Ν., Παπαλεξανδροπούλου, Στυλ. Α., Χριστιανισμός και Θρησκευύματα, Αθήνα: ΟΕΔΒ.
- ❖ Λαφίν, Τ, «Το σπαθί του Ισλάμ», εκδ. Μπουκουμάνη, Αθήνα, 1991
- ❖ Α.Καρυώτογλου, «Το ιερό Κοράνιο», β' έκδοση , εκδόσεις Δημιουργία, Αθήνα, 1995.
- ❖ Κοράνιο – Αραβική Πρεσβεία, μετάφραση στην Ελληνική Γλώσσα,εκδ. Κένδρος, Αθήνα, 2000.

Εφημερίδες:

- ❖ Τα Νέα

Εγκυκλοπαίδειες:

- ❖ Εγκυκλοπαίδεια «Σύγχρονη Εγκυκλοπαίδεια. Ευρώπη-Ελλάδα-Κύπρος», εκδόσεις Οργανισμός, Κύπρο,1993.
- ❖ Humanitus 2002, εκδόσεις Κ.Καπούλας, Κύπρο, 1998.

Ιστοσελίδες:

- ❖ www.klimaka.org.gr/newsite/downloads/afieromata4.pdf/
- ❖ <http://mouftikomotini.com/intex.php?m=art&c=18&n=233/>
- ❖ <http://11dim-evosm.thess.sch.gr/online.htm>
- ❖ <http://translate.google.gr/translate?hl=el&langpair=en%7Cel&u=http://www.submission.org/women/>
- ❖ info@submission.org
- ❖ <http://www.pare-dose.net/?p=3090#ixzz0o7IzAgtV>
- ❖ <http://www.scribd.com/doc/7324401/->